

Text označený [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...] obsahuje obchodní tajemství účastníků řízení.

UOHSX003GMWT

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č.j.:ÚOHS-R138,147-152/2007/HS-3525/2011/310/KPo

V Brně dne 23. května 2011

V řízení o rozkladech, které proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 14/07-12929/07/620 ze dne 13. 7. 2007 ve věci porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 31. 8. 2009, podali účastníci řízení: a) **Zemědělské družstvo „Roštýn“**, se sídlem Hodice 211, okres Jihlava, PSČ 589 01, IČ 00136492, b) **ZEVA CHLÍSTOVICE, a.s.**, se sídlem Chlístovice 28, PSČ 284 01, IČ 61672319, c) **SUŠÁRNA POHOŘELICE, s.r.o.**, Pohořelice, Velký Dvůr 7, PSČ 691 23, IČ 48908002, právně zastoupená JUDr. Miloslavem Vlčkem, advokátem se sídlem Brno, Boženy Antonínové 9, d) **AGROPRODUCT, spol. s.r.o.**, se sídlem Ivaň č.p. 88, PSČ 691 23, IČ 60726971, právně zastoupený JUDr. Milanem Kružíkem, CSc., advokátem se sídlem Brno, Příkop 2a, e) **AGRO Jevišovice, a.s.**, se sídlem Jevišovice 102, PSČ 671 53, IČ 49455958, právně zastoupené Mgr. Radkem Pokorným, advokátem se sídlem Praha 1, Karolíny Světlé 301/8, f) **KARLOV, a.s.**, se sídlem Bílkov č.p. 120, Dačice, PSČ 380 01, IČ 25172468, právně zastoupený Mgr. Radkem Pokorným, advokátem se sídlem Praha 1, Karolíny Světlé 301/8, a g) **Zemědělské družstvo PETŘÍN**, se sídlem Starý Petřín, okres Znojmo, PSČ 671 06, IČ 48530441, jsem podle § 25a zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 31. 8. 2009, ve spojení

s § 90 odst. 5 a § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a na základě návrhu rozkladové komise,

rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže S 14/07-12929/07/620 ze dne 13. 7. 2007
m ě n í m takto:

I.

Účastníci řízení, a to:

AGRO Jevišovice, a.s., se sídlem Jevišovice 102, PSČ 671 53, IČ 49455958,
Zemědělské družstvo „Roštýn“, se sídlem Hodice 211, okres Jihlava, PSČ 589 01, IČ 00136492,
ZEVA CHLÍSTOVICE, a.s., se sídlem Chlístovice 28, PSČ 284 01, IČ 61672319,
SUŠÁRNA POHOŘELICE, s.r.o., Pohořelice, Velký Dvůr 7, PSČ 691 23, IČ 48908002,
AGROPRODUCT, spol. s r. o., se sídlem Ivaň č.p. 88, PSČ 691 23, IČ 60726971,
KARLOV, a.s., se sídlem Bílkov čp. 120, Dačice, PSČ 380 01, IČ 25172468, a
Zemědělské družstvo PETŘÍN, se sídlem Starý Petřín, okres Znojmo, PSČ 671 06, IČ 48530441,

tím, že se dne 13. prosince 2006 na schůzce chovatelů drůbeže v Jevišovicích dohodli na společné strategii stanovování prodejní ceny jatečných kuřat platné od 1. ledna 2007 s cílem dosáhnout u svých odběratelů postupně výše ceny alespoň 20,- Kč za 1 kilogram živé váhy v I. jakostní třídě,

a tuto strategii s výjimkou účastníka řízení Zemědělské družstvo PETŘÍN, realizovali u svého nejvýznamnějšího společného odběratele, společnosti Kostecké uzeniny a.s., účastí na jednání o zvýšení výkupní ceny jatečných kuřat u tohoto odběratele dne 14. prosince 2006,

uzavřeli a vyjma účastníka řízení Zemědělské družstvo PETŘÍN také **plnili zakázanou a neplatnou dohodu o přímém určení prodejní ceny, která vedla k narušení hospodářské soutěže na trhu živých jatečných kuřat,**

čímž porušili

zákaz obsažený v § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 31. 8. 2009, a to účastník řízení:

AGRO Jevišovice, a.s., se sídlem Jevišovice 102, PSČ 671 53, IČ 49455958, ve dnech 13. a 14. prosince 2006,
Zemědělské družstvo „Roštýn“, se sídlem Hodice 211, okres Jihlava, PSČ 589 01, IČ 00136492, ve dnech 13. a 14. prosince 2006,

ZEVA CHLÍSTOVICE, a.s., se sídlem Chlístovice 28, PSČ 284 01, IČ 61672319, ve dnech 13. a 14. prosince 2006,
SUŠÁRNA POHOŘELICE, s.r.o., Pohořelice, Velký Dvůr 7, PSČ 691 23, IČ 48908002, ve dnech 13. a 14. prosince 2006
AGROPRODUCT, spol. s r. o., se sídlem Ivaň č.p. 88, PSČ 691 23, IČ 60726971, ve dnech 13. a 14. prosince 2006,
KARLOV, a.s., se sídlem Bílkov čp. 120, Dačice, PSČ 380 01, IČ 25172468, ve dnech 13. a 14. prosince 2006, a
Zemědělské družstvo PETŘÍN, se sídlem Starý Petřín, okres Znojmo, PSČ 671 06, IČ 48530441, dne 13. prosince 2006.

II.

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 31. 8. 2009, se **do budoucna zakazuje** účastníkům řízení vyjmenovaným v bodě I. výroku tohoto rozhodnutí plnění zakázané a neplatné dohody o přímém určení prodejní ceny specifikované v bodě I. výroku tohoto rozhodnutí.

III.

Podle § 22 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 31. 8. 2009, se účastníkům řízení vyjmenovaným v bodě I. výroku tohoto rozhodnutí za porušení zákazu uvedeného v § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 31. 8. 2009, popsané v bodě I. výroku tohoto rozhodnutí, **ukládá pokuta, a to**

1. **společnosti AGRO Jevišovice, a.s.**, se sídlem Jevišovice 102, PSČ 671 53, IČ 49455958, ve výši **8.248.000,- Kč** (slovy: osm milionů dvě stě čtyřicet osm tisíc korun českých);
2. **družstvu Zemědělské družstvo „Roštýn“**, se sídlem Hodice 211, okres Jihlava, PSČ 589 01, IČ 00136492, ve výši **469.000,- Kč** (slovy: čtyři sta šedesát devět tisíc korun českých);
3. **společnosti ZEVA CHLÍSTOVICE, a.s.**, se sídlem Chlístovice 28, PSČ 284 01, IČ 61672319, ve výši **343.000,- Kč** (slovy: tři sta čtyřicet tři tisíc korun českých);
4. **společnosti SUŠÁRNA POHOŘELICE, s.r.o.**, Pohořelice, Velký Dvůr 7, PSČ 691 23, IČ 48908002, ve výši **3.528.000,- Kč** (slovy: tři miliony pět set dvacet osm tisíc korun českých);
5. **společnosti AGROPRODUCT, spol. s r. o.**, se sídlem Ivaň č.p. 88, PSČ 691 23, IČ 60726971, ve výši **434.000,- Kč** (slovy: čtyři sta třicet čtyři tisíc korun českých);

6. **společnosti KARLOV, a.s.**, se sídlem Bílkov čp. 120, Dačice, PSČ 380 01, IČ 25172468, ve výši **596.000,- Kč** (slovy: pět set devadesát šest tisíc korun českých);
7. **družstvu Zemědělské družstvo PETŘÍN**, se sídlem Starý Petřín, okres Znojmo, PSČ 671 06, IČ 48530441, ve výši **619.000,- Kč** (slovy: šest set devatenáct tisíc korun českých);
8. Pokuty uložené účastníkům řízením v bodech III.1 až III.7 výroku tohoto rozhodnutí jsou splatné do 90 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ:

I. Průběh správního řízení

Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „**Úřad**“) vydal dne 13. 7. 2007 rozhodnutí č.j. S 14/07-12929/07/620 (dále též „**napadené rozhodnutí**“), v jehož první výrokové části deklaroval, že účastníci řízení, společnosti AGRO Jevišovice, a.s. (dříve pod obchodní firmou AGRODRUŽSTVO JEVIŠOVICE), se sídlem Jevišovice 102, PSČ 671 53, IČ 49455958 (dále též „**AGRO JEVIŠOVICE**“), Zemědělské družstvo PETŘÍN, se sídlem Starý Petřín, okres Znojmo, PSČ 671 06, IČ 48530441 (dále též „**ZD PETŘÍN**“), Zemědělské družstvo „Roštýn“, se sídlem Hodice 211, okres Jihlava, PSČ 589 01, IČ 00136492 (dále též „**ZD Roštýn**“), ZEVA CHLÍSTOVICE, a.s., se sídlem Chlístovice 28, PSČ 284 01, IČ 61672319 (dále též „**ZEVA CHLÍSTOVICE**“), SUŠÁRNA POHOŘELICE, s.r.o., Pohořelice, Velký Dvůr 7, PSČ 691 23, IČ 48908002 (dále též „**SUŠÁRNA POHOŘELICE**“), AGROPRODUCT, spol. s r. o., se sídlem Ivaň č.p. 88, PSČ 691 23, IČ 60726971 (dále též „**AGROPRODUCT**“), a KARLOV, a.s., se sídlem Bílkov čp. 120, Dačice, PSČ 380 01, IČ 25172468 (dále též „**KARLOV**“), tím, že se dne 13. prosince 2006 na schůzce chovatelů drůbeže v Jevišovicích dohodli na společné strategii stanovování prodejní ceny jatečných kuřat platné od 1. ledna 2007 s cílem dosáhnout postupně výše ceny alespoň 20,- Kč za 1 kilogram živé váhy v I. jakostní třídě, a to zejména u nejvýznamnějšího společného odběratele, společnosti Kostelecké uzeniny a.s. (dále též „**Kostelecké uzeniny**“), přičemž současně dohodli i společný postup a účast na jednání o zvýšení výkupní ceny jatečných kuřat u tohoto odběratele dne 14. prosince 2006, a podle této strategie postupovali, uzavřeli a plnili zakázanou a neplatnou dohodu o přímém určení prodejní ceny, která vedla k narušení hospodářské soutěže na trhu živých jatečných kuřat; tímto jednáním porušili všichni účastníci řízení ve dnech 13. a 14. prosince 2006 zákaz uvedený v § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 31. 8. 2009 (dále též „**zákon**“).

2. Ve druhé výrokové části napadeného rozhodnutí správní orgán prvního stupně dle § 7 odst. 1 zákona účastníkům řízení jednání specifikované v první výrokové části do budoucna zakázal. Ve třetí výrokové části napadeného rozhodnutí prvostupňový orgán uložil podle § 22 odst. 2 zákona za porušení § 3 odst. 1 zákona účastníkům řízení pokutu, a to: AGRODRUŽSTVU JEVIŠOVICE ve výši 8.248.000,- Kč, ZD PETŘÍN ve výši 590.000,- Kč, ZD Roštýn ve výši 469.000,- Kč, ZEVA CHLÍSTOVICE ve výši 343.000,- Kč, SUŠÁRNA POHOŘELICE, ve výši 3.528.000,- Kč, AGROPRODUCT ve výši 434.000,- Kč, KARLOV ve výši 596.000,- Kč.

První rozhodnutí o rozkladech

3. Proti napadenému rozhodnutí podali všichni účastníci řízení včas rozklady, o nichž předseda Úřadu rozhodl svým rozhodnutím č. j. R 138, 147-151/2007/01-08371/2008/310 ze dne 22. 4. 2008 (dále též „**první rozhodnutí o rozkladech**“).
4. Tímto prvním rozhodnutím o rozkladech předseda Úřadu potom, co neshledal žádnou z námitek účastníků řízení uvedenou v rozkladech důvodnou, potvrdil napadené rozhodnutí Úřadu.

Řízení před správními soudy

5. Proti prvnímu rozhodnutí o rozkladech podali účastníci řízení včas ke Krajskému soudu v Brně (dále též „**krajský soud**“) žaloby, o kterých krajský soud rozhodl po předchozím spojení věcí rozsudkem č. j. 62 Ca 40/2008-197 ze dne 2. 12. 2009 (dále též „**rozsudek**“). Tímto rozsudkem krajského soudu bylo první rozhodnutí o rozkladech zrušeno a věc byla vrácena Úřadu, resp. jeho předsedovi k dalšímu řízení.
6. Úřad proti uvedenému rozsudku krajského soudu brojil kasační stížností u Nejvyššího správního soudu. Kasační stížnost však byla usnesením Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 37/2010-279 ze dne 9. 2. 2011, které bylo Úřadu doručeno dne 28. 2. 2011, pro opožděnost odmítnuta.
7. Krajský soud ve svém rozsudku v rámci právního posouzení prvního rozhodnutí o rozkladech konstatoval, že Úřad zcela správně vymezil relevantní trh po stránce geografické a zároveň se náležitě (viz body 106 až 113 prvního rozhodnutí o rozkladech) vypořádal s podíly žalobců na tomto trhu.
8. Dle krajského soudu rovněž není pochyb o tom, že účastníci řízení na schůzce konané v Jevišovicích dne 13. 12. 2006 podpisem společného prohlášení vyloučili nejistotu ohledně svého budoucího soutěžního chování, neboť došlo k jejich vzájemnému zprostředkování si záměru jejich budoucího soutěžního chování, čímž uzavřeli neplatnou a zakázanou dohodu dle § 3 odst. 1 zákona. Tento závěr potom dle krajského soudu není možné zvrátit ani akcentací významu společné zemědělské politiky oproti zákazu dohod narušujících hospodářskou soutěž, přičemž výjimka uvedená v zákoně v § 1 odst. 8 se v žádném případě nevztahuje na aktivity směřující ke stanovení cen. Rovněž není možno uplatnit výjimku

ze zákazu horizontálních dohod uvedenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona, jelikož tržní podíl na relevantním trhu lze zohlednit pouze v případě, že se nejedná mimo jiné o horizontální dohodu o přímém určení cen (viz § 6 odst. 2 zákona).

9. Krajský soud rovněž deklaroval, že na základě spisového materiálu má za prokázané, že se na společné schůzce dne 13. 12. 2006 účastníci řízení dohodli na společné strategii dosažení ceny 20,- Kč za 1 kg živé váhy jatečných kuřat od 1. 1. 2007. U všech účastníků řízení vyjma ZD PETŘÍN krajský soud ve shodě s Úřadem dovedl, že se na této strategii dohodli s cílem dosáhnout tohoto stavu zejména u odběratele Kostelecké uzeniny a podle této strategie také dne 14. 12. 2006 postupovali.
10. Co se týče ZD PETŘÍN, krajský soud má za to, že z podkladů pro rozhodnutí nevyplývá, že by tento účastník řízení byl ve shodě s ostatními ohledně realizace postupu „zejména“ vůči odběrateli Kostelecké uzeniny, že by se dohodl na účasti na jednání 14. 12. 2006 a že by společně s ostatními účastníky dle této strategie také postupoval. Skutková věta ve výroku napadeného rozhodnutí, které bylo potvrzeno prvním rozhodnutím o rozkladech, je dle názoru vysloveného v rozsudku krajského soudu konstruována bez opory ve správním spise, a tudíž chybně. Z tohoto důvodu krajský soud první rozhodnutí o rozkladech zrušil a vrátil věc k dalšímu řízení.
11. Krajský soud Úřadu uložil, aby se znovu zabýval realizační fází účastníkům řízení vytýkaného jednání a v rámci této realizační fáze zejména vyjasnil otázku, který z účastníků řízení a kdy konkrétně protisoutěžní konsensus realizoval a do jaké míry se na realizační fázi konsenzu podílel účastník řízení ZD PETŘÍN.

II. Rozklady

12. Účastníci řízení AGRO JEVIŠOVICE, ZD PETŘÍN, ZD Roštýn, ZEVA CHLÍSTOVICE, SUŠÁRNA POHOŘELICE, AGROPRODUCT a KARLOV podali proti napadenému rozhodnutí včas rozklady, v rámci nichž uplatnili dále uvedené námitky.

Rozklad ZD Roštýn

Námitka neexistence zakázané dohody

13. Účastník řízení předně tvrdí, že cílem celé akce bylo upozornit na neutěšený stav chovu brojlerových kuřat, přičemž v této souvislosti vzniklo nevhodně koncipované prohlášení, které ovšem nikoho k ničemu nezavazovalo. Účastník řízení podotýká, že nebyla uzavřena žádná tajná dohoda ani jiný závazný dokument.
14. Účastník dále uvádí, že „Prohlášení“ nemělo pro jednotlivé producenty prakticky žádný efekt a každá z firem postupovala v dalším chovu brojlerových kuřat samostatně dle vlastního rozhodnutí tak, že někteří chovatelé výrobu omezili, jiní ji i přes špatné ekonomické výsledky prozatím zachovali.

15. Účastník řízení se dále domnívá, že k postupnému zvýšení výkupních cen by došlo i bez „Prohlášení“, protože v uplynulém období již řada firem z ekonomických důvodů výrobu omezila nebo zastavila. Dále se v důsledku uklidnění situace okolo ptačí chřipky výrazně snížil dovoz drůbeže. Účastník posléze uzavírá, že výše uvedené mělo na trhu mimo jiné za následek převahu poptávky nad nabídkou, což je rozhodující faktor pro růst výkupních cen.

Petit rozkladu

16. Ze všech výše uvedených důvodů účastník řízení navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí přehodnotil.

Rozklad ZEVA CHLÍSTOVICE

17. Účastník řízení konstatuje, že setkání v Jevišovicích dne 13. 12. 2006 se zúčastnil na základě telefonického oslovení zástupce SUŠÁRNY POHOŘELICE s tím, že avizovaným obsahem setkání měla být diskuse o aktuálních problémech chovatelů drůbeže, a dodává, že nic dalšího mu o obsahu ani účastnících připravované schůzky známo nebylo, zejména pak ne to, že byla svolána v návaznosti na neúspěšné jednání AGRO JEVIŠOVICE o zvýšení ceny u odběratele Kostelecké uzeniny.
18. Účastník řízení od schůzky podle svého vyjádření očekával pouze to, že bude mít více informací a že případně na základě těchto informací bude korigovat svou snahu o zlepšení své situace v chovu drůbeže, neboť tato je dlouhodobě nepříznivá. Podle účastníka řízení skutečnost, že setkání dne 13. 12. 2006 pokládal za pouhou informativní schůzku, dokazuje i to, že na ni byl vyslán ekonom společnosti, a to z důvodu časové vytíženosti předsedy představenstva ZEVA CHLÍSTOVICE.
19. Účastník řízení zdůrazňuje, že na schůzku do Jevišovic byl vyslán ekonom společnosti Ing. Novotný, který nebyl oprávněn ze něj činit žádné úkony, ani jakkoli jednat, nedostal žádné pokyny. Účastník řízení poznamenává, že vzhledem k tomu, že Ing. Novotný zastává funkci ekonoma, nebyl schopen vyhodnotit možné soutěžně právní důsledky situace, která se v průběhu jednání v Jevišovicích vyvinula. Jeho podpis pod Prohlášením považuje účastník řízení toliko za výraz toho, že se domníval, že tímto podpisem je demonstrován nesouhlas se stávající neutěšenou situací na trhu prodeje živých jatečných kuřat a snaha do budoucna tento nepříznivý trend změnit, přičemž na jednání žádným způsobem aktivně nevystupoval a žádným textem do obsahu závěrečného prohlášení nepřispěl.
20. Účastník řízení uvádí, že v průběhu správního řízení s Úřadem spolupracoval, veškeré požadované materiály předkládal včas. Účastník řízení se domnívá, že jeho role ve vztahu k celému případu byla pasivní, porušil zákon nedbalostně a že jeho účast na protisoutěžním jednání byla omezena i s ohledem na jeho minimální podíl na trhu (0,3 %) a příslušnost

ke skupině Agrofert. Účastník řízení posléze opakovaně argumentuje neznalostí soutěžněprávních předpisů, kterou v rozkladu podrobněji zdůvodňuje.

21. Účastník řízení tvrdí, že jednání s předsedou představenstva zpracovatele Ing. Petrem Cingrem se rozhodl předseda představenstva ZEVA CHLÍSTOVICE být přítomen ze stejných důvodů, z jakých vyslal ekonoma společnosti Ing. Novotného na schůzku do Jevišovic, tj. mít aktuální informace pro stanovení směru dalších podnikatelských aktivit společnosti. V této souvislosti účastník řízení poznamenává, že je na chovu kuřat existenčně závislý, na rozdíl od dalších účastníků řízení.
22. Účastník řízení v rozkladu zmiňuje, že ceny čerstvých či mražených kuřat se od ledna 2007 začaly postupně zvyšovat a v květnu 2007 činily průměrně 52 Kč (bod 34 napadeného rozhodnutí). Účastník řízení namítá, že vzhledem k tomu, že stoupaly i ceny kuřat mražených, je dle něj zřejmé, že chování účastníků nemělo na ceny jatečných kuřat vliv, a dodává, že k oživení ceny živých jatečných kuřat došlo i z důvodů snížení stavu brojlerů (cca 34 %), nedostatku drůbeže v Evropě, nedostatku násadových vajec i jednodenních kuřat (bod 54 napadeného rozhodnutí). Účastník řízení tedy tvrdí, že dopady na soutěž a spotřebitele byly problematické a prakticky nebyly prokázány, neboť současně se uplatnily i jiné objektivní vlivy.
23. Účastník řízení namítá, že žádný účinný tlak ze strany společnosti ZEVA CHLÍSTOVICE nemohl být na jednání u zpracovatele ve skutečnosti vyvíjen, čehož si měl být vědom jak předseda představenstva ZEVA CHLÍSTOVICE, tak předseda představenstva Kostelecké uzeniny. Účastník řízení poznamenává, že v okamžiku jednání se zpracovatelem Kostelecké uzeniny, měla ZEVA CHLÍSTOVICE s tímto zpracovatelem uzavřeny smlouvy na rok 2007. Správní orgán prvního stupně podle účastníka řízení pochybil, když nekonstatoval, že se zakázaného jednání nemohl dopustit, neboť cílem účastníků zakázané dohody mělo být dosažení zvýšení ceny u zpracovatele Kostelecké uzeniny, tj. subjektu ze stejné hospodářské skupiny (viz intra-enterprise doktrína).
24. Účastník řízení podotýká, že ZEVA CHLÍSTOVICE nevyvíjela žádný tlak ani vůči svému druhému odběrateli společnosti Xaverov, a.s., kam však dodává menší část své produkce. Rovněž případný dopad na spotřebitele považuje účastník řízení za nulový z důvodu jeho nezpůsobilosti vynutit si cokoli na subjektu ze stejného podnikatelského uskupení.

Pokuta

25. Účastník řízení je přesvědčen, že dostatečnou prevencí pro ZEVA CHLÍSTOVICE je už samotné projednání věci před Úřadem, přičemž výši uložené pokuty považuje ve finanční situaci, ve které se momentálně nachází, za příliš vysokou. Přestože byl skutek ZEVA CHLÍSTOVICE posouzen jako delikt s vysokou nebezpečností, účastník řízení se domnívá, že v kontextu všech událostí by mohl být hodnocen jako výjimečný, a pokud by pokuta byla vůbec uložena, tak pouze v symbolické výši s ohledem na ohrožení životaschopnosti účastníka řízení.
26. Účastník řízení má za to, že prvostupňový orgán měl více přihlídnout k tomu, že délka trvání protiprávního stavu byla velmi krátká a že hrozba, která byla obsažena v Prohlášení,

prakticky nemohla být naplněna. Účastník řízení dále namítá, že v průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že ZEVA CHLÍSTOVICE měla v úmyslu soutěžní pravidla porušit, případně je obcházet, neboť tato pravidla ani řádně neznala. Svě správním orgánem prvního stupně vytýkané jednání tak považuje za nedbalostní.

Petit

27. Účastník řízení navrhuje, aby v rámci řízení o rozkladu bylo od uložení pokuty upuštěno, případně, aby byla uložena pouze v symbolické výši.

Rozklad SUŠÁRNA POHOŘELICE

Nesprávně zjištěný skutkový stav

28. Pokud jde o namítaný nedostatečně a nesprávně zjištěný skutkový stav, měl správní orgán prvního stupně pochybit tím, že dlouhodobě nezmapoval ceny a podmínky prodeje živého jatečního kuřecího masa od roku 2000, přičemž ve spisu má založen graf publikovaný v Hospodářských novinách z pondělí 15. 1. 2007, který tyto ceny dokladuje. Další pochybení prvostupňového orgánu pak účastník řízení shledává v tom, že správní orgán prvního stupně nevzal za prokázané shodné tvrzení všech účastníků správního řízení, že cena 19,- Kč/kg živé váhy za kuřata zatříděná do I.třídy jakosti je cenou, která jde hluboko pod výrobní náklady, a že prakticky všichni účastníci řízení více jak tři čtvrtě roku vykazují v této oblasti ztrátu.
29. Účastník řízení zásadně odmítá zjištění správního orgánu prvního stupně, že na schůzce konané dne 14. 12. 2006 se podařilo účastníkům řízení dosáhnout u společnosti Kostecké uzeniny zvýšení ceny živých jatečních kuřat na částku 19,10 Kč a že tato skutečnost vyplývá ze svědecké výpovědi Ing. Petra Cingra, předsedy představenstva Kostecké uzeniny. Účastník řízení nesprávnost tohoto skutkového zjištění dovozuje právě ze zmíněné svědecké výpovědi Ing. Petra Cingra, konkrétně z odpovědí tohoto svědka na otázky č. 7, 8, 9 a 13, které v rozkladu cituje.
30. Na základě výše uvedené svědecké výpovědi dospívá účastník řízení k závěru, že k žádné dohodě o ceně nedošlo a jakési Prohlášení nemohlo založit žádnou dohodu ve smyslu § 3 odst. 1 zákona nebo nějaký koordinovaný či společný postup proti společnosti Kostecké uzeniny. Účastník řízení k tomu dodává, že zde nebyla prokázána žádná pravá a společná vůle společně v této otázce postupovat či vést společná jednání.
31. Vzhledem ke skutečnosti, že v případě účastníků řízení nešlo o jednání, které by umožnilo soutěžitelům vyloučit hospodářskou soutěž na podstatné části trhu jatečné drůbeže, je účastník řízení toho mínění, že se na protisoutěžní jednání účastníků řízení nevztahuje zákaz stanovený v § 3 odst. 1 zákona s ohledem na § 3 odst. 4 písm. c) zákona.
32. Účastník řízení tvrdí, že schůzka dne 13. 12. 2006 byla svolána nikoli za účelem uzavření zakázané dohody, nýbrž za účelem poskytnutí vzájemných informací o neúnosné situaci

na trhu, neboť tato jednoznačně nutila výrobce jatečných kuřat prodávat za ceny pod výrobními náklady. Podle slov účastníka řízení na jednání nedošlo ani k žádné dohodě o koordinaci či sladění činnosti účastníků, přičemž se každý z účastníků schůzky choval nadále sám podle sebe a jednal a jedná s odběratelem Kostelecké uzeniny zcela samostatně a nezávisle.

33. Účastník řízení namítá, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí není seznatelné, na základě kterých skutkových zjištění dospěl prvostupňový orgán k závěru, že porušení zákona trvalo téměř rok, a při určení výše pokuty tedy použil koeficient $k=1$.
34. Správní orgán prvního stupně měl dále dle tvrzení účastníka řízení pochybit tím, že nesprávně určil společný objem výroby účastníků řízení dosažený na vymezeném relevantním trhu v roce 2006, což vedlo i k nesprávnému určení společného tržního podílu účastníků řízení. Nepřesnost měla podle účastníka řízení vzniknout tím, že při výsledku jednotlivých účastníků prvostupňový orgán požadoval pouze orientační objemy výroby. Na základě v rozkladu uváděných údajů o objemu výroby AGRODRUŽSTVA JEVIŠOVICE a SUŠÁRNY POHOŘELICE má účastník řízení za to, že společný tržní podíl účastníků řízení činil na vymezeném relevantním trhu v roce 2006 toliko 9,77 %. Účastník řízení se tak domnívá, že v tomto případě platí výjimka ze zákazu dohod podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona, tj. pravidlo de minimis, neboť dopady těchto dohod jsou zcela zanedbatelné.
35. V další části rozkladu navrhuje účastník řízení doplnění odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to bodů 73, 74 a 90 o jím zmiňované skutečnosti, přičemž vyjadřuje souhlas s námitkou ZD PETŘÍN, že Prohlášení nemělo vliv na cenu kuřat.

Pokuta

36. Účastník řízení namítá, že výše uložené pokuty podle § 22 odst. 2 zákona je zcela nepřiměřená. Správní orgán prvního stupně měl pochybit tím, že nepřihlédl k závažnosti, k případnému opakování a délce trvání porušování zákona.
37. Účastník řízení tvrdí, že případ nebyl závažný, šlo o jednorázovou obranu méně jak 10 % výrobců jatečných kuřat za situace, kdy již více jak tři čtvrtě roku byli ve ztrátě a jejich prodejní ceny byly nižší než výrobní náklady. Z hlediska účastníka řízení šlo v podstatě „o dovolenou nutnou obranu“.
38. Rovněž délka trvání porušování zákona nemohla být podle názoru účastníka řízení delší než 1 den, tj. od vzniku Prohlášení dne 13. 12. 2006 do schůzky s odběratelem Kostelecké uzeniny dne 14. 12. 2006, kdy Kostelecké uzeniny jednoznačně o tomto Prohlášení jako celku či jeho jednotlivých bodech odmítly vést jakoukoliv diskuzi.
39. Další pochybení prvostupňového orgánu spatřuje účastník řízení v tom, že nepřihlédl při uložení pokuty ke skutečnosti, že v důsledku nízkých výkupních cen živých jatečných kuřat utrpěla SUŠÁRNA POHOŘELICE v roce 2006 a počátkem roku 2007 poměrně značnou ztrátu.

Petit

40. Účastník řízení navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí vůči společnosti SUŠÁRNA POHORELICE v celém rozsahu zrušil a řízení v této věci zastavil.

Rozklad AGROPRODUCT

Existence kartelové dohody

41. Účastník řízení se domnívá, že v daném případě nelze chování účastníků ze dne 13. 12. 2006 a 14. 12. 2006 považovat za dohodu narušující soutěž ve smyslu § 3 odst. 1 zákona, a to vzhledem ke skutečnosti, že ze samotného jednání účastníků uskutečněného v předmětných dnech nelze dovodit skutečnou a vážnou vůli vedoucí k uzavření předmětné dohody. Již samotná skutečnost, že ke svému jednání účastníci přizvali sdělovací prostředky a jejich prostřednictvím informovali o stavu věci, svědčí podle přesvědčení účastníka řízení o tom, že ze svého jednání nehodlali účastníci vyvodit pro sebe závazky, které by měly závažným způsobem narušit hospodářskou soutěž.
42. Vzhledem ke způsobu konání účastníků a skutečným důsledkům jejich chování ve vztahu k údajné dohodě o ceně, se podle tvrzení účastníka řízení jednalo pouze o demonstrativní projev nespokojenosti se stavem fungování na trhu jateční drůbeže. Tato skutečnost má být prokázána samotným textem Prohlášení chovatelů drůbeže
43. Správní orgán prvního stupně měl podle účastníka řízení pochybit tím, že nezohlednil při posouzení dané věci způsob stanovení výkupních cen jatečných kuřat. Účastník řízení zdůrazňuje, že cena, za kterou odběratel Kostelecké uzeniny jateční drůbež vykupoval, je stanovena v podstatě jednostranně odběratelem bez zásadního vlivu dodavatelů drůbeže. Účastník řízení má za to, že mezi konkrétním jednáním účastníků a skutečnou výkupní cenou na trhu s jatečnou drůbeží v následujícím období po 14. 12. 2006 není příčinná souvislost, ať již přímá či nepřímá. Tento závěr dovozuje účastník řízení i z popisu situace na trhu uvedeném v napadeném rozhodnutí pod body 53. a 54.
44. Účastník řízení dále tvrdí, že v daném období charakterizovaném výkupem jatečné drůbeže za ceny pod úroveň výrobních nákladů chtěli účastníci řízení pouze demonstrativně upozornit na neúnosný stav vyvolaný vnějšími vlivy (nárůst ceny plynu, elektřiny, krmných směsí), které nelze opomenout a které zapříčinily vzniklou situaci. Účastník k tomu poznamenává, že zcela jednoznačně nebylo snahou nastolit jednotné ceny a vytvořit tak kartel.
45. Podle mínění účastníka řízení Prohlášení chovatelů nelze v žádném případě považovat za vážně myšlený projev vůle schopný vyvolávat právní účinky, ze kterého je třeba vůči těmto chovatelům vyvozovat sankce. Tento závěr účastník řízení vyvozuje krom jiného ze skutečnosti, že i přes návštěvu účastníků u jejich odběratele Kostelecké uzeniny dne 14. 12. 2006, nadále docházelo k prodeji jateční drůbeže za různé ceny a údajná „dohoda“

tudíž nebyla naplněna. Za takového stavu vytýkané jednání podle účastníka řízení nevedlo a ani nemohlo vést k narušení hospodářské soutěže.

Relevantní trh

46. Další pochybení prvostupňového orgánu spatřuje účastník řízení ve vymezení relevantního trhu z hlediska geografického. Účastník řízení se domnívá, že po vstupu České republiky do Evropského společenství je třeba v rámci posuzování dohod narušujících soutěž za relevantní trh považovat celé území Evropského společenství. Z tohoto pohledu se účastník řízení jeví předmětné protiprávní jednání soutěžitelů, zejména ve vztahu ke konečnému spotřebiteli, jako zcela zanedbatelné.

Pokuta

47. Účastník řízení považuje zvolený způsob výpočtu dle čistého obratu ve svém důsledku za příliš tvrdý postih účastníků, a to zejména z důvodu malého finančního přínosu dohody a vzhledem ke skutečnosti, že Úřad, přestože si byl vědom záporných výsledků hospodaření v oblasti produkce drůbeže nejméně ve druhé polovině roku 2006, použil při stanovení sankce čistého obratu AGROPRODUCT za rok 2006.
48. Ke způsobu stanovení pokuty a určení výše pokuty účastník řízení konstatuje, že uložená pokuta je pro AGROPRODUCT v podstatě likvidační. Účastník řízení považuje pokutu za nepřiměřeně vysokou vzhledem ke svým finančním možnostem a závažnosti jeho provinění. Účastník řízení má za to, že s ohledem na skutečnosti a okolnosti uvedené v rozkladu, s ohledem na skutečné důsledky jednání účastníků, by bylo na místě uložení pokuty spíše symbolického charakteru s preventivním účinkem vůči účastníkům.

Petit

49. Účastník řízení navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.

Rozklad AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV

Relevantní trh

50. Účastníci řízení předně namítají nesprávné vymezení relevantního trhu z geografického hlediska správním orgánem prvního stupně. Ten vymezil geografický relevantní trh jako území České republiky, přitom tento postup odůvodnil tím, že „dodávky zboží probíhají na vymezeném území za homogenních podmínek“ (odstavec 55 napadeného rozhodnutí).
51. Účastníci řízení nepovažují vymezení relevantních trhů provedené prvostupňovým orgánem v napadeném rozhodnutí za správné a dostatečně odůvodněné. Správní orgán prvního stupně dle názoru účastníků neprokázal oprávněnost svých závěrů, když dostatečně nezkoumal a nijak nezhodnotil veškeré relevantní informace a aspekty rozhodné

pro geografické vymezení relevantního trhu v této věci, nedostatečně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a svoje geografické vymezení relevantního trhu ani nijak nezdůvodnil, v důsledku čehož rovněž zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

52. Účastníci řízení v rozkladu argumentují Oznámením Komise o definici relevantního trhu (Commission Notice on the Definition of the Relevant Market for the purposes of Community Competition Law, OJ C 372 on 9. 12. 1997) a uvádějí, že při geografickém vymezení relevantních trhů Evropská komise zkoumá následující faktory: regionální rozdíly, ceny, preference spotřebitelů a transportní náklady.
53. Správní orgán prvního stupně pochybil podle účastníků řízení tím, že v průběhu správního řízení ani v napadeném rozhodnutí neprovedl jakékoliv srovnání soutěžních podmínek na území okolních států a nemohl tedy nijak prokázat, že podmínky na trhu České republiky jsou zřetelně odlišitelné od okolních území a že tedy geograficky je trh živých jatečných kuřat vymezen pouze územím České republiky. Podle názoru účastníků měl prvostupňový orgán detailně posoudit a v napadeném rozhodnutí analyzovat situaci na trhu živých jatečných kuřat alespoň na územích států sousedících s Českou republikou, tj. na území Slovenska, Německa, Polska a Rakouska, a teprve na základě této důkazně podložené analýzy vymezit geograficky relevantní trh živých jatečných kuřat.
54. Podle mínění účastníků řízení správní orgán prvního stupně při geografickém vymezení relevantního trhu nijak nezkoumal ani otázku dovozu a vývozu živých jatečných kuřat do a z České republiky, nijak se nezabýval existencí či neexistencí právních překážek dovozu a vývozu živých jatečných kuřat, možnou rolí přepravních nákladů na statistiku dovozu a vývozu ani vývojem statistiky dovozu a vývozu v čase či jinými empirickými údaji vztahujícími se k charakteristice trhu živých jatečných kuřat.
55. Účastníci řízení rovněž nesouhlasí s tím, jakým způsobem prvostupňový orgán stanovil podíl účastníků řízení na relevantním trhu ve výši 11,5 % (odstavec 62 napadeného rozhodnutí). Pochybení správního orgánu prvního stupně způsobující nesprávnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřují účastníci řízení v tom, že napadené rozhodnutí vůbec nezohledňuje skutečnost, že část produkce účastníci řízení vyváží do zahraničí. Účastníci řízení podotýkají, že jak podíl AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV, tak i společný podíl účastníků řízení na vymezeném relevantním trhu je tak výrazně nižší než podíl uváděný prvostupňovým orgánem, který tak při posuzování účinků údajné zakázané dohody na trh vycházel z nedostatečně a nesprávně zjištěného stavu věci (viz § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále též „**správní řád**“).
56. Ze Situační zprávy o trhu drůbežního masa z června 2007 vydané Státním zemědělským intervenčním fondem, kterou účastníci řízení učinili přílohou svého společného podání, účastníci vyvozují, že při nízkých cenách roku 2006 se vyváželo daleko více drůbežního masa i živé drůbeže v období 1. – 5. měsíce, které jsou statisticky k dispozici, než v období 1. – 5. měsíce 2007. Tuto skutečnost však správní orgán prvního stupně při vymezení relevantního trhu neměl zohlednit.

57. Účastníci řízení dále zmiňují údaje publikované Českým statistickým úřadem ve zprávě nazvané „Zemědělství – 4. čtvrtletí 2006“, konkrétně uvádějí, že zahraniční obchod s živou drůbeží v období od 1. 12. 2005 do 30. 11. 2006 skončil přebytkem 16 651 tun, když 91 % veškeré živé drůbeže bylo dovezeno ze Slovenska, naopak vývoz živé drůbeže byl směřován zejména do Německa (39 % vývozu) a do Polska (38 % vývozu). Účastníci řízení se domnívají, že tyto relevantní skutečnosti přitom prvostupňový orgán v napadeném rozhodnutí nijak nezhodnotil a v zásadě se jimi vůbec nezabýval, ačkoli dle názoru účastníků lze z těchto údajů dovozovat neexistenci žádných, resp. o existenci jen minimálních překážek obchodu se živými jatečnými kuřaty mezi ČR a sousedními státy. Tyto údaje mají rovněž potvrzovat, že přepravní náklady na dopravu živých jatečných kuřat mezi ČR a sousedními státy nejsou pro obchodování této komodity zásadní.
58. Ze všech skutečností uvedených výše účastníci řízení dovozují, že správní orgán prvního stupně dostatečně nezkoumal a nijak nezhodnotil veškeré relevantní informace a aspekty rozhodné pro geografické vymezení relevantního trhu v této věci, nedostatečně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a svoje geografické vymezení relevantního trhu ani nijak nezodůvodnil, v důsledku čehož rovněž zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

Absence znaků dohody narušující soutěž

59. Dle účastníků řízení Úřad neprokázal, že by jejich jednání vedlo nebo mohlo vést k narušení hospodářské soutěže na relevantním trhu, a to i s ohledem na účel Prohlášení, okolnosti jeho učinění a absenci jeho dopadů na relevantní trh.
60. Při svém závěru o narušení hospodářské soutěže vytykaným jednáním účastníků řízení, měl správní orgán prvního stupně podle názoru účastníků řízení zcela opominout skutečnost, že soutěž v ceně zboží na trhu byla narušena již před Prohlášením, ale nikoli z důvodů na straně účastníků řízení, ale z důvodu postupu odběratelů účastníků řízení. V situaci, kdy tito odběratelé „diktují“ cenu na trhu, a to navíc cenu, která nepokrývá ani výrobní náklady, nelze dle účastníků uvažovat o existující soutěži v ceně zboží na tomto trhu. V tomto směru ze strany účastníků řízení nemohlo dojít k narušení soutěže v ceně, která vlastně na trhu ani neexistovala.
61. Účastníci řízení mají za to, že jejich jednání související s Prohlášením nelze posoudit jinak, než jako nezbytný a nutný krok proti sjednocenému postupu odběratelů (na jiném místě hovoří účastníci o postupu odběratelů ve vzájemné shodě, pozn. předsedy Úřadu) a vyrovnání vyjednávací síly odběratelů, kteří se snažili přinutit účastníky řízení k pro ně ekonomicky nevýhodným a dlouhodobě neudržitelným cenám. Tento krok přitom považují účastníci řízení za zcela přiměřený a odpovídající hrozící újmě, a to možné ekonomické likvidaci účastníků řízení.
62. Účastníci řízení se domnívají, že naprosto nic nedokazuje, že by měli nějakým způsobem dohodnutou dlouhodobější strategii nějakého společného postupu při určování prodejních

cen jatečných kuřat. Z jednorázové schůzky účastníků podle jejich přesvědčení nelze automaticky usuzovat na společnou kooperaci a cenu 20,- Kč za 1 kg tak považovat za jejich dlouhodobý naplánovaný cíl. Společnou návštěvou odběratele se účastníci podle svých slov pouze snažili svému odběrateli ukázat celkově neuspokojivý a nadále neudržitelný stav na trhu, nikoliv na něj vyvíjet nějakým způsobem psychický nátlak.

63. Účastníci řízení dále tvrdí, že cílem společného setkání bylo především upozornit na neutěšený stav na trhu, nikoli jakkoli sjednocovat cenu nebo vynucovat dodržování minimální stanovené ceny. Výsledné Prohlášení pak mělo být pouhou propagační výzvou, která by účastníkům řízení umožnila zalarmovat veřejné mínění, a nikoli závaznou dohodu nebo společným záměrem, kterým by se účastníci dohody byli povinni řídit.
64. Účastníci řízení namítají, že prvostupňový orgán neshromáždil žádné konkrétní důkazy, které by jasně prokazovaly vliv Prohlášení na některé prodejce, a už vůbec jím nebyl prokázán případný vliv na konečného spotřebitele. Správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí tudíž nevychází z žádné ekonomické analýzy, která by jednoznačně prokazovala zvýšení cen kuřat pro konečné zákazníky z důvodu jednání účastníků řízení. Účastníci řízení poznamenávají, že skutečnost, že někteří z prodejců pociťovali tlak na zvýšení ceny, je v situaci, kdy producenti kuřat nedosahují ani svých výrobních nákladů, zcela logická a lze ji očekávat. Prvostupňový orgán neměl podle vyjádření účastníků vůbec zohlednit jejich podíl na relevantním trhu a z toho vyplývající nemožnost efektivně ovlivnit ceny pro prodejce (i zprostředkovaně přes zpracovatele). Účastníci řízení jsou přesvědčeni, že správní orgán prvního stupně neprokázal ani fakt, že by se ostatní producenti jatečných kuřat předmětným Prohlášením jakkoli řídili.
65. Účastníci řízení jsou toho mínění, že z napadeného rozhodnutí nikterak nevyplývá, že by ke zvýšení prodejní ceny došlo v důsledku společně vydaného Prohlášení. Zvýšení prodejní ceny mohlo nastat (a dle názoru účastníků i nastalo) z jiných objektivních důvodů na trhu, protože dle Prohlášení bylo proklamovaným cílem dosáhnout 20 Kč/kg, zatímco při jednání s odběratelem Kostelecké uzeniny se cena zvedla z výchozích 19 Kč/kg „jen“ na 19,10 Kč/kg. Z toho účastníci řízení dovozují, že i kdyby bylo Prohlášení vnímáno jako společná dohoda, jednoznačně se ukázalo jako neúčinné a nefunkční. Jak sám prvostupňový orgán uvádí, zvyšování prodejních cen brojlerů je zapříčiněno kombinací mnoha různých odlišných faktorů, a proto nelze s určitostí tvrdit, že dané zvýšení bylo pouze následkem vydaného Prohlášení.
66. S ohledem na to, že dle účastníků řízení podíl všech účastníků řízení na relevantním trhu vymezeném prvostupňovým orgánem ve skutečnosti nedosahuje ani 10 %, a vzhledem ke skutečnostem uvedeným výše, které nasvědčují tomu, že se v daném případě nejednalo o vyloučení soutěže v cenách, mají účastníci řízení za to, že i kdyby Úřad shledal narušení soutěže jednáním účastníků řízení, je toto jednání vyňato ze zákazu dohod podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona.

Pokuta

67. Účastníci řízení namítají, že prvostupňový orgán při stanovení sankce nezohlednil všechny relevantní skutečnosti. Pokud jde o subjektivní stránku protisoutěžního jednání účastníci především uvádí, že dle jejich názoru nelze v souladu s platnou právní úpravou a s právní teorií v případě právnických osob posuzovat subjektivní stránku jejich jednání, tj. zda se dopustily jednání úmyslně nebo z nedbalosti. Účastníci řízení tak považují za nepřípustné a nemožné, aby Úřad při stanovení výše pokuty jakkoli přihlížel k „subjektivní stránce“ jednání účastníků.
68. I kdyby účastníci připustili, že je v daném případě relevantní zabývat se subjektivní stránkou jednání, správní orgán prvního stupně měl dospět k nesprávným závěrům. Prvostupňový orgán konstatuje, že dospěl k závěru, že jednání účastníků řízení mělo charakter úmyslu přímého, přičemž výše v témže odstavci uvádí, že „[účastníci řízení] si museli být vědomi toho, že jimi uzavřená cenová dohoda hospodářskou soutěž naruší a byli s takovou skutečností srozuměni.“ Volní složka zavinění v podobě srozumění je přitom charakteristická pro úmysl nepřímý a nikoli přímý. Tento závěr tak účastníci řízení v tomto směru považují za nesprávný.
69. Účastníci řízení opakovaně tvrdí, že svou deklaraci pouze chtěli upozornit na skutečnost, že na trhu neexistují „normální“ tržní podmínky a nelze tedy u nich dovozovat úmysl, ale maximálně nedbalost. Účastníci řízení se domnívají, že tento závěr přitom potvrzují i prvostupňovým orgánem v řízení zjištěné a v napadené m rozhodnutí uváděné skutečnosti o tom, že účastníci řízení na své jednání pozvali zástupce tisku, postupovali zcela transparentně a informace o jejich prohlášení byly široce medializovány. Kdyby účastníci řízení jednali v úmyslu omezit účinnou soutěž, byl by tento jejich postup zjevně nelogický.
70. Okolnosti uskutečněného jednání mají podle účastníků řízení potvrzovat i to, že účastníci jednání ani nevěděli, že by svým jednáním mohli narušit účinnou soutěž a spáchat správní delikt, a šlo u nich tedy maximálně o nedbalost nevědomou.
71. Z hlediska délky trvání deliktu v délce pouhých několika dnů se přitom účastníkům řízení jeví posouzení tohoto trvání stejně jako u deliktu trvajících až 1 rok ze strany správního orgánu prvního stupně jako nepřiměřené. V tomto ohledu účastníci odkazují i na Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (2006/C 210/02) vydané Evropskou komisí, která rozlišuje i trvání případného deliktu do 6 měsíců (viz bod 24 těchto pokynů). Pochybení prvostupňového orgánu spatřují účastníci řízení v tom, že v daném případě měl při stanovení výše pokuty zohlednit velmi krátké trvání údajného deliktu a z toho vyplývající omezený dopad tohoto jednání na trh.
72. Účastníci řízení dále deklarují, že správním orgánem prvního stupně uváděné příklady v napadeném rozhodnutí (bod 125) nepovažují za srovnatelné s případem posuzovaným v rámci tohoto správního řízení.

73. Jako relevantnější se účastníkům řízení zdá být srovnání nyní posuzovaného případu s případem, o kterém rozhodl Úřad rozhodnutím č.j. S 25/99-240 ze dne 16. 4. 1999 a následně v řízení o rozkladu předseda Úřadu rozhodnutím č.j. R 10/99 ze dne 29. 6. 1999 (dále též „**Rozhodnutí 1999**“). V tomto rozhodnutí Úřad se zabýval jednáním zpracovatelů drůbeže a dospěl k závěru, že svým jednáním porušili ustanovení zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, tím, že jednali ve vzájemné shodě při sjednávání cen za dodávky chlazených a mrazených kuřat společně s provozujícím obchodní řetězcem. Za toto jednání přitom jednotlivým společnostem uložil pokutu ve výši 20.000,- Kč.
74. Úřad při určení výše pokuty v Rozhodnutí 1999 přihlédl ke kritériím, která účastníci řízení vnímají jako kritéria obdobná okolnostem, k nimž Úřad přihlížel v napadeném rozhodnutí, když navíc zdůrazňují, že podíl účastníků řízení na relevantním trhu, který činí méně než 10 % (viz výše) v tomto případě je mnohem nižší než v Rozhodnutí 1999 uváděný podíl 30 %. Rozhodnutí prvostupňového orgánu o výši pokuty účastníků tak dle nich porušuje zásadu nediskriminace, když výše pokut uložených v napadeném rozhodnutí je zcela zjevně neporovnatelná s pokutami uloženými v obdobném případě v Rozhodnutí 1999.
75. Účastníci řízení se domnívají, že vzhledem k minimální délce trvání deliktu, jeho minimálnímu dopadu na soutěž a toho, že z okolností případu nelze usuzovat na jakýkoli úmysl narušit soutěž na trhu, nýbrž že se jednalo pouze o obraný krok, stačilo v daném případě uložení pouze symbolické pokuty.

Petit

76. Na základě všech výše uvedených skutečností navrhují účastníci řízení, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

Rozklad ZD PETŘÍN

77. Účastník řízení opakovaně tvrdí, že producenti na schůzce v Jevišovicích (dne 13. 12. 2006) podepisovali pouze prezenční listinu, avšak k podepsání Prohlášení nedošlo. Účastník řízení dále namítá, že jednání s odběratelem následujícího dne 14. 12. 2006 se žádný zástupce účastníka řízení nezúčastnil.
78. Ve vztahu k samotné schůzce dne 13. 12. 2006 účastník řízení poukazuje na skutečnost, že této schůzky, na níž mělo dojít k dohodě o prodejní ceně jatečných kuřat, se nikdo ze statutárního orgánu ZD PETŘÍN nezúčastnil, ani následně nepodepsal žádné Prohlášení. Pokud tedy správní orgán prvního stupně při svém rozhodování vycházel z toho, že se předmetné schůzky konané dne 13. 12. 2006 účastnil i zaměstnanec ZD PETŘÍN, účastník řízení k tomu poznamenává, že tento zaměstnanec nebyl zmocněn k jakémukoli jednání jménem družstva a takové oprávnění mu nevystává ani z výkonu jeho funkce.

79. S ohledem na shora vyložené má účastník řízení za to, že jím nebyly učiněny žádné kroky, z nichž by mohlo být usuzováno, že ZD PETŘÍN uzavřelo a plnilo zakázanou dohodu o přímém určení prodejní ceny, která by vedla k narušení hospodářské soutěže na trhu živých jatečných kuřat.

Petit

80. Účastník řízení navrhuje, aby předseda Úřadu rozhodl o zrušení rozhodnutí v celém jeho rozsahu a řízení zastavil.

III. Řízení o rozkladech

Seznámení účastníků s podanými rozklady před vydáním prvního rozhodnutí o rozkladech

81. V souladu s § 86 odst. 2 správního řádu zaslal správní orgán prvního stupně jednotlivým účastníkům řízení stejnopisy podaných rozkladů a vyzval je, aby se k nim vyjádřili. Tohoto svého práva využili účastníci řízení AGRO JEVIŠOVICE, ZD Roštýn, SUŠÁRNA POHOŘELICE a KARLOV.
82. Zmínění účastníci řízení vyjadřují v naprosté většině souhlas s tvrzeními ostatních účastníků řízení obsaženými v rozkladech, zejména s tvrzeními o tom, že k uzavření soutěžními předpisy zakázané dohody nedošlo, neboť Prohlášení bylo toliko propagační výzvou a nikoli závaznou dohodou nebo společným záměrem, kterým by se účastníci řízení byli povinni řídit, přičemž správní orgán prvního stupně neměl prokázat, že ke zvýšení výkupní ceny jatečných kuřat u odběratele došlo v důsledku Prohlášení a jednání uskutečněného dne 14. 12. 2006.
83. AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV ovšem ve svém společném vyjádření rozporovali tvrzení ZEVA CHLÍSTOVICE, že „...setkání v Jevišovicích dne 13. 12. 2006 se účastnily různé subjekty, s ne zcela totožnými zájmy. Jediný společný problém, který účastníci setkání v Jevišovicích měli, byla krizová situace na trhu chovu jatečných kuřat. Z našeho pohledu se spíše jednalo o snahu AGRO JEVIŠOVICE a SUŠÁRNA POHOŘELICE po neúspěšném jednání u zpracovatele Kostelecké uzeniny zvýšit tlak na tohoto odběratele tím, že byly přizvány další osoby, jejichž výběr byl plně v režii organizátora setkání...“
84. Z ostatních vyjádření ZEVA CHLÍSTOVICE v rozkladu i vyjádření ostatních účastníků však AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV dovozují, že setkání bylo u všech účastníků řízení vedeno stejnými zájmy, a to určitým způsobem upozornit na nebezpečně eskalující situaci na trhu chovu jatečných kuřat. Jediným účelem svolání předmětné schůzky dodavatelů mělo být veřejně a propagačně upozornit na tuto situaci, čemuž odpovídalo i přizvání zástupců medií na toto jednání. Tvrzení ZEVA CHLÍSTOVICE o snaze AGRO JEVIŠOVICE a SUŠÁRNA POHOŘELICE tak AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV považují za pouhou ničím nepodloženou spekulaci.

85. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu, a proto v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu předal spis orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Seznámení s podklady před vydáním prvního rozhodnutí o rozkladech

86. Druhostupňový správní orgán posléze doplnil dokazování o Výkazy zisků a ztrát za rok 2006 vyžádaných od účastníků řízení AGRO JEVIŠOVICE, ZEVA CHLÍSTOVICE, ZD PETŘÍN a ZD Roštýn.
87. Vzhledem k existenci podkladů, které se staly součástí správního spisu až v rámci řízení o rozkladech, poskytl správní orgán druhého stupně v souladu s § 36 odst. 3 ve spojení s § 93 odst. 1 správního řádu účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (seznámení s podklady pro rozhodnutí) ve dnech 21. 1. 2008 až 24. 1. 2008. Této možnosti využili účastníci AGRO JEVIŠOVICE, KARLOV a ZD Roštýn, přičemž k podkladům se vyjádřili pouze účastníci AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV.

Vyjádření AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV k podkladům pro rozhodnutí

88. Účastníci řízení ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 28. 1. 2008 rekapituluji některé z námitek uplatněných v jejich společném rozkladu vztahujících se k geografickému vymezení relevantního trhu, určení výše tržních podílů účastníků řízení, tvrzenému neprokázaní ani potenciálního narušení hospodářské soutěže, subjektivní stránce deliktu a délce jeho trvání.
89. Nad rámec námitek uplatněných v rozkladu účastníci řízení uvádí, že závěr Úřadu, že „...společný postup účastníků řízení tak měl dopad nejen na dodavatelsko-odběratelské vztahy mezi producenty a zpracovateli jateční drůbeže, ale mohl ovlivnit i situaci na následném trhu a v konečném důsledku se projevit i v ceně pro konečného spotřebitele...“ je pouhou spekulací Úřadu, která není podložena žádnými ekonomickými údaji. Účastníci řízení v této souvislosti poukazují na vyjádření některých odběratelů a dalších správním orgánem prvního stupně oslovených subjektů, konkrétně
1. sdružení Obrany Spotřebitelů – SOS ve svém vyjádření z 6. 6. 2007 uvádí, že ze strany spotřebitelů nebyl zaregistrován „...žádný podnik na předmětnou problematiku (ve vztahu k předmětu správního řízení...)“;
 2. společnost XAVEROV, a.s. ve svém vyjádření z 27. 4. 2007 uvádí, že „...Prohlášení nemělo vliv na situaci při jednáních o odběrech jatečné drůbeže mezi naší společností a dodavateli. Žádný náš dodavatel při těchto jednáních neargumentoval tímto „Prohlášením...““;
 3. společnost Integral Vrchovina, a.s. ve svém vyjádření z 20. 4. 2007 uvádí, že „Výše uvedené prohlášení na situaci při jednáních o odběrech jatečné drůbeže mezi naší společností a dodavateli nemělo vliv (...), nebylo ze strany producentů argumentováno obsahem uvedeného Prohlášení“;
 4. společnost Jihočeská drůbež, a.s. ve vyjádření z 23. 4. 2007 uvádí, že „...Při jednáních o odběrech jatečné drůbeže jsme se nikdy nesetkali s vlivem Prohlášení...“;

5. společnost RABBIT Trhový Štěpánov a.s. ve svém vyjádření z 24. 4. 2007 uvádí, že „Z (...) uvedených účastníků řízení je naším dodavatelem pouze AGRO Jevišovice a při jednáních nebylo žádné prohlášení použito“.

90. Na závěr vyjádření AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV setrvávají na svém procesním stanovisku, jak je uvedeno shora.

IV. Doplnění dokazování před vydáním tohoto rozhodnutí

91. Jak bylo uvedeno výše, krajský soud ve svém rozsudku zpochybnil skutečnost, že bylo v rámci správního řízení prokázáno, že k navýšení prodejní ceny živých kuřat u ZD PETŘÍN došlo až po uzavření dohody dle § 3 odst. 1 zákona, když uvedl: „*Tu však soud musí poukázat na skutečnost, že ze žádného podkladu rozhodnutí nevyplývá, že by na schůzce dne 14. prosince 2006 k takovému vyjednání zvýšení ceny pro tohoto žalobce došlo, navíc z listiny založené na str. 444 správního spisu vyplývá, že cena jatečných kuřat „za 1. třídu jakosti“ v případě žalobce d)¹ činila 19,10 Kč za 1 kg již od 7. prosince 2006.*“

92. Znovu jsem se tak uvedenou otázkou zabýval, též doplnil dokazování a dospěl jsem k níže uvedeným závěrům. V první řadě v této souvislosti poukazuji na listinu ze dne 24. 5. 2007 založenou ve správním spisu na č.l. 444, kde je uvedeno toliko „7. 12. 2006 – 19. 1. 2007 19,10 Kč/1 kg“. I když uvedený údaj se zdá naznačovat, že zvýšená cena byla vyjednána již od 7. 12. 2006, toto skutkové zjištění z ní bez dalšího dovodit nelze. Dále je třeba zdůraznit, že se jedná o listinu vyhotovenou samotným ZD PETŘÍN.

93. Na č.l. 86 správního spisu se potom nachází listina – Příloha kupní smlouvy s hlavičkou Kosteleckých uzenin a.s., kterou předložilo ZD PETŘÍN v rámci ústního jednání konaného v rámci správního řízení dne 22. 1. 2007, kde je jasně uvedeno cit.:

„Tržní cena kuřat při nákupu (od 1. 1. 2007) průměrná živá váha do 2,31 kg, zařazení kuře v živém I. 19,10 Kč/kg.“

94. Aby ovšem bylo postaveno najisto, kdy v případě ZD PETŘÍN došlo k zvýšení ceny jatečných kuřat, vyžádal si Úřad přípisem ÚOHS-R 138, 147-151/2007/01-10774/2010/310/MVr ze dne 21. 7. 2010 podklady a informace od společnosti Kostelecké uzeniny (viz č.l. 1039 a násl. správního spisu).

95. V návaznosti na výše zmíněný přípis byly Úřadu dne 13. 8. 2010 doručeny požadované podklady:

- a. kupní smlouva ze dne 6. 1. 2006 uzavřená mezi spol. Kostelecké uzeniny a spol. ZD PETŘÍN, včetně přílohy smlouvy č. 1 – roční nákupky pro rok 2006,

¹ Zemědělské družstvo Petřín.

- b. kupní smlouva ze dne 25. 10. 2006 uzavřená mezi spol. Kostelecké uzeniny a spol. ZD PETŘÍN, včetně přílohy smlouvy č. 1 – roční nákupy pro rok 2007, a nákupy pro rok 2007 (změna počtu kuřat),
 - c. kupní smlouva ze dne 29. 10. 2007 uzavřená mezi spol. Kostelecké uzeniny a spol. ZD PETŘÍN, včetně přílohy smlouvy č. 1 – roční nákupy pro rok 2008,
 - d. a přehled dodávek spol. ZD PETŘÍN spol. Kostelecké uzeniny v období od 20. 1. 2006 do 28. 11. 2008.
96. Z uvedených podkladů poskytnutých společností Kostelecké uzeniny, stejně jako z jejich odpovědí na otázky Úřadu plyne, že k faktickému dodání zboží za zvýšené ceny jatečných kuřat na 19,10 Kč za kilogram živé váhy došlo u dodávek od společnosti ZD PETŘÍN uskutečněných nejdříve dne 15. 1. 2007 (viz č.l. správního spisu 1066), když příslušná smlouva pro dané období byla účinná již od 1. 1. 2007. V předcházejícím období dodávala společnost ZD PETŘÍN jatečná kuřata společnosti Kostelecké uzeniny za cenu 19 Kč za kilogram živé váhy.
97. Posouzením uvedených důkazů, jak každý jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech, jsem přisvědčil důkazům získaným nezávisle na účastníku řízení ZD PETŘÍN, které ukazují, že k vyjednání nových cen došlo s účinností od 1. 1. 2007, jak uvádí společnost Kostelecké uzeniny (viz výše), faktické dodání zboží za zvýšené ceny se uskutečnilo při dodávce zboží dne 15. 1. 2007. Uvedená skutečnost však nemá vliv na konstataci protiprávního jednání, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, neboť jsem znění skutkové věty oproti napadenému rozhodnutí upravil.

V. Seznámení s podklady před vydáním tohoto rozhodnutí

98. Přípisy č. j. ÚOHS-3502/2011/310/KPo, ÚOHS-3506/2011/310/KPo, ÚOHS-3499/2011/310/KPo, ÚOHS-3496/2011/310/KPo, ÚOHS-3470/2011/310/KPo a ÚOHS-3495/2011/310/KPo ze dne 7. 3. 2011 byli účastníci řízení seznámeni s podklady pro rozhodnutí získanými v rámci doplněného dokazování a byla jim dána možnost vyjádřit se k nim před vydáním tohoto rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení přípisů.
99. Vzhledem ke skutečnosti, že s ostatními podklady pro rozhodnutí, jež jsou součástí spisu sp. zn. S 14/07, se měli účastníci řízení možnost seznámit a vyjádřit se k nim ve dnech 21. až 24. 1. 2008, resp. též ve dnech 21. až 26. 6. 2007, při opětovném výše popsaném seznámení se s podklady rozhodnutí byla účastníkům řízení stanovena lhůta pro případné písemné vyjádření se k těmto podkladům, jak již bylo uvedeno výše, a to v délce deseti dní pro každého účastníka řízení. Tuto lhůtu považuji za přiměřenou okolnostem případu a tedy dostačující, neboť účastníci řízení byli s podklady rozhodnutí shromážděnými ve spise seznámeni již několikrát, a to před vydáním napadeného rozhodnutí i prvního rozhodnutí o rozkladech. V této souvislosti poukazuji na rozsudek krajského soudu č.j. 62 Ca 16/2009-357 ze dne 21. 10. 2010 ve věci Pekaři, kde soud konstatoval, že i pětidenní lhůta k vyjádření se k podkladům rozhodnutí může být dostatečná. Proto lhůtu pro písemné vyjádření k podkladům rozhodnutí považuji za zcela dostatečnou a žádným způsobem neomezující

procesní práva účastníků řízení. Též poukazuji na povinnost správního orgánu vyřizovat dle § 6 odst. 1 správního řádu věci bez zbytečných průtahů a v přiměřené lhůtě. Mám proto za to, že stanovením lhůty pro vyjádření k podkladům rozhodnutí v žádném případě nemohlo dojít ke zkrácení jakýchkoliv procesních práv účastníků řízení.

100. Přípisy č. j. ÚOHS-4819/2011/310/KPo, ÚOHS-4821/2011/310/KPo, ÚOHS-4822/2011/310/KPo, ÚOHS-4823/2011/310/KPo, ÚOHS-4824/2011/310/KPo, ÚOHS-4902/2011/310/KPo ze dne 28. 3. 2011 byli účastníci řízení seznámeni s přípisy účastníků řízení KARLOV a AGRO JEVIŠOVICE, s podklady opatřenými Úřadem z veřejně přístupného insolvenčního rejstříku², a dále byli účastníci řízení ve smyslu § 21 odst. 5 a 7 zákona požádáni o zaslání výkazu zisků a ztrát za roky 2009 a 2010. Účastníkům byla dána možnost vyjádřit se k těmto podkladům před vydáním tohoto rozhodnutí ve lhůtě 7 dnů. Pro délku této lhůty platí obdobně shora uvedené.
101. AGRO JEVIŠOVICE ve svém vyjádření ze dne 18. 3. 2011, který byl Úřadu doručen 21. 3. 2011, odkazuje především na svoji dřívější argumentaci užitou v rozkladu proti napadenému rozhodnutí, zejména potom akcentuje nepřiměřenost a nedůvodnost uložené sankce. Dle účastníka řízení Úřad nedostatečně při ukládání sankce zhodnotil dopad jednání účastníků řízení na hospodářskou soutěž, minimální ekonomický efekt Úřadem vytýkaného jednání pro AGRO JEVIŠOVICE, charakter trhu, na němž působí jen několik subjektů zabývajících se porážkou a zpracováním živé jateční drůbeže, minimální délkou trvání deliktu a krizovou situací v odvětví způsobenou tzv. ptačí chřipkou. Současně se svým vyjádřením účastník řízení AGRO JEVIŠOVICE zaslal Úřadu i účetní závěrku z roku 2009, přičemž poukazuje na svoji špatnou ekonomickou situaci, která dle vyjádření účastníka řízení vedla až k tomu, že v roce 2010 bylo na AGRO JEVIŠOVICE prohlášeno insolvenční řízení. Z výše uvedených důvodů proto AGRO JEVIŠOVICE navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil, eventuálně, ztotožní-li se závěry napadeného rozhodnutí o spáchání deliktu, napadené rozhodnutí změnil v tom smyslu, že bude uložena pouze symbolická pokuta.
102. Rovněž účastník řízení KARLOV se ve svém přípisu ze dne 21. 3. 2011, který byl Úřadu doručen 22. 3. 2011, odvolává zejména na skutečnosti uvedené již ve svém rozkladu proti napadenému rozhodnutí, přičemž připomíná především to, že se nemohl zúčastnit uzavření a plnění zakázané dohody, jelikož veškerou svou produkci živých jatečních kuřat nedodává jinému odběrateli než Odbytovému družstvu Karlov. Účastník řízení KARLOV dále uvádí, že uloženou sankci považuje za nezákonnou a nepřiměřenou také z toho důvodu, že Úřad nesprávně vyhodnotil charakter trhu, nezohlednil minimální délku trvání deliktu, odchýlil se od své dosavadní rozhodovací praxe a rovněž nevzal v potaz krizi, s níž se odvětví v předmětné době potýkalo. Společně se svým vyjádřením zaslal účastník řízení KARLOV rovněž výroční zprávu za rok 2009, jejíž pomocí dokladuje svoji špatnou ekonomickou situaci a svoje tvrzení, že uložená sankce by pro něj byla likvidační. Účastník řízení KARLOV závěrem svého přípisu navrhuje předsedovi Úřadu, aby napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil, eventuálně, ztotožní-li se závěry napadeného rozhodnutí o spáchání deliktu, napadené rozhodnutí změnil v tom smyslu, že bude uložena pouze symbolická pokuta.

² <https://isir.justice.cz/isir/common/index.do>

103. Účastník řízení SUŠÁRNA POHOŘELICE se ve svém přípisu ze dne 4. 4. 2011, jenž byl Úřadu doručen dne 6. 4. 2011, plně ztotožnil s vyjádřeními účastníků řízení AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV, přičemž nad rámec argumentů tam uvedených dále podotýká, že Úřad nesprávně vymezil geografický rozměr trhu. Z výše uvedených důvodů účastník řízení navrhuje, by předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.
104. ZD Roštýn společně s přípisem ze dne 6. 4. 2011 doručeného Úřadu dne 7. 4. 2011 zaslalo výkaz zisků a ztrát za rok 2009 a 2010, kupní smlouvy mezi odbytovým družstvem OD Roštýn, družstvo a ZD Roštýn pro období od 1. 10. 2006 do 31. 12. 2006 včetně fakturace a konečně kupní smlouvy mezi odbytovým družstvem OD Roštýn, družstvo a Kosteleckými uzeninami pro období od 1. 1. 2007 do 1. 8. 2008. ZD Roštýn se dále odvolává na tyto kupní smlouvy, když tvrdí, že ZD Roštýn nebylo přímým dodavatelem živých jatečných kuřat do Kosteleckých uzenin, a tudíž se nemohlo dopustit vytýkaného deliktu. Nadto, dle sdělení ZD Roštýn došlo v průběhu roku 2008 z důvodů stále se horšící ekonomické situací k postupnému úplnému ukončení chovu jatečných kuřat. ZD Roštýn závěrem svého přípisu žádá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil.
105. AGROPRODUCT ve svém vyjádření ze dne 8. 4. 2011, které bylo Úřadu doručeno dne 11. 4. 2011, především zdůrazňuje špatnou ekonomickou situaci společnosti. Tuto pak dokládá pomocí účetní závěrek společnosti za roky 2009 a 2010. AGROPRODUCT dále uvádí, že v důsledku situace na trhu ukončil chov jatečných kuřat v průběhu roku 2009.
106. ZEVA CHLÍSTOVICE přípisem ze dne 5. 4. 2011, který byl Úřadu doručen 6. 4. 2011, zaslala Úřadem vyžádaný výkaz zisků a ztrát za rok 2010.
107. ZD PETŘÍN zaslalo výkazy zisků a ztrát až po uplynutí stanovené lhůty dne 22. 4. 2011.

VI. **Přezkum napadeného rozhodnutí**

108. Podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem přezkoumal v celém rozsahu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladech, přičemž jsem dospěl k závěrům uvedeným v dalších částech odůvodnění tohoto rozhodnutí. V rámci přezkumu jsem se rovněž řídil právním názorem krajského soudu obsaženým v jeho rozsudku č. j. 62 Ca 40/2008-197 ze dne 2. 12. 2009.
109. Znovu jsem se zabýval celkovým posouzením předmětné věci i námitkami účastníků řízení obsaženými v podaných rozkladech, i ve všech jejich pozdějších podáních, přičemž jsem se nejprve zabýval vymezením relevantního trhu a postavením účastníků řízení na něm, poté jsem zkoumal, zda jsou naplněny znaky skutkové podstaty zakázané dohody, která vede nebo může vést k narušení hospodářské soutěže. Dále jsem se k námitkám účastníků řízení zabýval posouzením subjektivní stránky jednání a konečně uloženou pokutou a jejím odůvodněním.

110. Po opětovném posouzení napadeného rozhodnutí, k němuž jsem povolán po zrušení prvního rozhodnutí o rozkladech ze strany krajského soudu, jsem dospěl k závěru, že z důvodů níže uvedených je nutné napadeného rozhodnutí částečně změnit. Ohledně dalších rozklady nenapadených částí napadeného rozhodnutí odkazuji na příslušné části odůvodnění napadeného rozhodnutí s výhradou korekcí provedených tímto rozhodnutím.

6.1 Vymezení relevantního trhu

111. Analýza relevantního trhu je základním východiskem posouzení jakéhokoliv soutěžního případu. Žádný z účastníků řízení nesl v rozkladu námitky, které by brojily proti vymezení relevantního trhu po stránce věcné. Přesto jsem, vzhledem k omezení plného revizního principu zakotveného v § 89 odst. 2 správního řádu, přezkoumal věcné vymezení relevantního trhu provedené v napadeném rozhodnutí z hlediska jeho souladu s právními předpisy, přičemž se v tomto ohledu plně ztotožňuji se závěry správního orgánu prvního stupně (body 44 až 54 napadeného rozhodnutí).

Věcné vymezení relevantního trhu

112. Definice věcného relevantního trhu je podávána z § 2 odst. 2 zákona, který stanoví, že „relevantním trhem je trh zboží, které je z hlediska jeho charakteristiky, ceny a zamýšleného použití shodné, porovnatelné nebo vzájemně zastupitelné“ (srov. bod 7 Commission Notice on the definition of relevant market for the purposes of Community competition law, Official Journal C 372, 9. 12. 1997).

113. Prvostupňový správní orgán správně zkoumal substituovatelnost živých jatečných kuřat jako výchozího produktu s ostatními produkty z hlediska konečného spotřebitele. Jak judikoval krajský soud ve svém rozsudku č.j. 62 Ca 41/2009-542 ze dne 5. 8. 2010 ve věci BILLA, spol. s.r.o. a Omega Retail, a.s. (viz str. rozsudku 51 – 52): „...v této otázce (způsobu vymezení relevantního trhu, pozn. předsedy Úřadu) je vždy rozhodující hledisko konečného spotřebitele. Je tomu tak tedy i za situace, kdy je trh zkoumán z hlediska odběratelsko-dodavatelských vztahů, bez bezprostřední účasti spotřebitelů. Zcela jednoznačným způsobem je tato myšlenka vyjádřena například v rozhodnutí ESD *TetraPak* (C-333/94P)...“

114. Správní orgán prvního stupně tedy zkoumal zaměnitelnost kuřecího masa s dalším drůbežím masem (např. krůty, kachny), masem rybím a dále s jinými druhy výsekového masa (vepřového či hovězího), a to z hlediska jeho charakteristiky, ceny a zamýšleného použití. Analýza prvoinstančního orgánu se posléze přezkoumatelným způsobem materializovala v odůvodnění napadeného rozhodnutí (body 47 až 51).

115. Výsledný závěr o nezaměnitelnosti kuřecího masa s jinými druhy opírá prvoinstanční orgán, pokud jde o jeho charakteristiku, především o lehkost kuřecího masa, nízký obsah tuků a jeho příslušnost k tzv. bílému masu. Co se týče ceny, správní orgán prvního stupně deklaroval, že kuřecí maso je relativně levné ve srovnání s masem hovězím či vepřovým, jakož i ve srovnání s masem jiných druhů drůbeže, a patří tak k nejlevnějším druhům masa

nabízeného na trhu. Ve vztahu k zamýšlenému použití prvostupňový orgán seznal, že kuřecí maso je z hlediska spotřebitelů zdravé, vhodné pro dietní stravování, pro děti i pro nemocné, přičemž výhodným z hlediska použití je i krátký čas tepelné přípravy a mnoho způsobů úpravy tohoto druhu masa.

116. Výše uvedeným úvahám a závěrům přitom plně přisvědčuji, přičemž v podrobnostech s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení odkazuji na odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz rozsudek krajského soudu č.j. 62 Ca 20/2006-65 ve věci Telefónica O2 Czech Republic, a.s., str. 9).

Geografické vymezení relevantního trhu

117. Pokud jde o vymezení relevantního trhu po stránce geografické, je jeho nesprávné určení namítáno ze strany účastníků řízení AGRO JEVIŠOVICE, AGROPRODUCT a KARLOV. Těmto námitkám o nesprávném vymezení relevantního trhu nepřisvědčuji z důvodů vyložených níže, přičemž mám za to, že správní orgán prvního stupně opatřil v průběhu správního řízení dostatek podkladů pro závěr o vymezení geografického relevantního trhu jako území České republiky.
118. Účastník řízení AGROPRODUCT se domnívá, že geografický relevantní trh měl být vymezen vzhledem k vstupu České republiky do Evropského společenství jako území tohoto společenství. S tímto tvrzením se nemohu ztotožnit, byť vstup České republiky do Evropského společenství z obecného pohledu znamenal odstranění zejména administrativních překážek obchodu mezi členskými státy [viz čl. 3 odst. 1 písm. c) Smlouvy ES].
119. Geografickým relevantním trhem je v právě projednávané věci prostorový střet nabídky a poptávky po živých jatečných kuřatech na území, kde jsou soutěžní podmínky dostatečně homogenní a zřetelně odlišitelné od území sousedících. Nezbytvá mi než odmítnout shora zmíněnou námitku AGROPRODUCT, neboť na samotném členství České republiky v Evropském společenství (dále též „ES“) nelze vystavět závěr o vymezení geografického relevantního trhu jako území Společenství. Krom toho, argumentace AGROPRODUCT dovedená ad absurdum by znamenala, že každý výrobní trh by bylo nutno vzhledem k členství České republiky v ES vymezit po stránce teritoriální jako území ES, což je závěr zjevně nesprávný a neodpovídající ekonomické realitě obchodních vztahů realizovaných v ES.
120. Z hlediska geografického vymezení relevantního trhu vnímám jako podstatná následující skutková zjištění. Předně ve správním řízení bylo prokázáno, že jediným vývozcem živých jatečných kuřat z účastníků řízení je AGRO JEVIŠOVICE, které však vyváží toliko zanedbatelnou část své produkce (137 tun z celkové produkce 17.518,2 tuny, tedy 0,8 % své celkové produkce, č.l. 349-352 správního spisu). Velikost tržních podílů účastníků řízení na území států sousedících s Českou republikou je tak nulová (s výhradou AGRO JEVIŠOVICE, jež s ohledem na marginální část vyvážené produkce také prakticky nedisponuje tržním podílem na území mimo Českou republiku). Rozdílnost tržních podílů soutěžitelů je pak třeba považovat za indicii odlišných soutěžních podmínek ve státech sousedících s ČR.

121. Dále z podkladů poskytnutých Českým statistickým úřadem vyplývá, že objem vývozu jatečné drůbeže za rok 2006 činil necelá 2 %, přičemž dovoz jatečné drůbeže pak představoval necelá 3 % celkové produkce v ČR (srov. bod 59 napadeného rozhodnutí). Jsem toho mínění, že takový objem dovozů a vývozu jatečných kuřat je nutno považovat ve vztahu k definici geografického relevantního trhu za marginální, z čehož taktéž dovozují existenci odlišných soutěžních podmínek na území okolních států sousedících s ČR.
122. Účastník řízení ZEVA CHLÍSTOVICE v rozkladu (str. 5 poslední věta prvního odstavce) přitom jasně deklaroval, že jateční drůbež není možné převážet na větší vzdálenosti. Žádný z účastníků řízení přitom toto tvrzení ve svém vyjádření k rozkladům ostatních účastníků řízení nezpochybnil. Omezení vážící se k přepravě jatečných kuřat plyne z relativně vysokých nákladů na přepravu, které nabývají na významu se zvětšující se délkou přepravy od provozoven účastníků řízení. Proto se většina prodejů ze strany výkrmců kuřat odehrává v blízkosti jejich chovů. Restriktci přepravních možností soutěžitelů v případě prodeje jatečných kuřat pak podporuje také skutečnost, že chovatelé drůbeže jsou nuceni prodat svoji produkci v přesně stanovený okamžik (jatečná kuřata nejsou chovateli skladována). Taktéž těžkosti spojené s přepravou živých jatečných kuřat především na delší vzdálenosti hovoří pro geografické vymezení relevantního trhu jako území ČR.
123. Pokud jde o Zprávu o trhu drůbežního masa (měsíc červen 2007, dále též „Zpráva“) vydanou dne 25. 7. 2007 Státním zemědělským intervenčním fondem, na kterou poukazují AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV, zdůrazňují, že údaje zmiňované těmito účastníky v jejich společném rozkladu se nevztahují k věcnému relevantnímu trhu vymezenému prvostupňovým orgánem. Jak je uvedeno shora, nikdo z účastníků řízení věcné vymezení relevantního trhu v rozkladu nenapadal.
124. AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV uvádějí závěry z této Zprávy vztahující se k dovozu a vývozu drůbežního masa a živé drůbeže. Kategorie drůbežního masa v sobě ovšem zahrnuje nikoliv jatečnou drůbež (tedy produkci výkrmců – drůbež připravenou k porážce), ale až produkci zpracovatelů drůbeže (jatek) – drůbeží maso (zejména mražené vykostěné a nevykostěné díly drůbežního masa). Nadto tato kategorie drůbežního masa tvoří kromě masa kuřecího maso krůtí, kachní a husí.
125. Krom výše uvedeného, jak vyplývá ze strany 4 Zprávy vývoz drůbežního masa byl v období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006 nižší než vývoz v období od 1. 1. 2007 do 31. 5. 2007, nikoliv daleko vyšší, jak tvrdí AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV v rozkladu. Při nízkých cenách živé jatečné drůbeže v roce 2006 (od 1. 1. do 31. 5., přičemž v březnu nakupovali Kostelecké uzeniny kilogramy živé váhy jatečných kuřat za 18, 50 Kč) se tak vyváželo méně drůbežního masa než ve stejném období v roce 2007 (kdy byla cena živé jatečné drůbeže výrazně vyšší, viz str. 2 Zprávy).
126. Do kategorie živé drůbeže pak spadají, jak již bylo zmíněno, kromě kuřat také krůty, kachny a husy. Přitom tato kategorie zahrnuje jak drůbež určenou k chovu, tak k porážce. Kategorie živá drůbež tedy představuje daleko širší spektrum produktů oproti produktu tvořícímu

věcný relevantní trh a nemá tak ve vztahu k relevantnímu trhu patřičnou vypovídací hodnotu. Krom toho totožně jako u drůbežního masa i u živé drůbeže byl vývoz v období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006 nižší než vývoz ve stejném období roku 2007 (a to o 2.747,7 tun, viz str. 6 Zprávy), nikoliv daleko vyšší, jak tvrdí AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV v rozkladu. Na okraj podotýkám, že předmětná Zpráva byla publikována až dvanáct dnů po vydání napadeného rozhodnutí.

127. Výše uvedené platí i pro druhý dokument, na který účastníci AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV odkazují v souvislosti s geografickým vymezením relevantního trhu, jimi nazvaný „Zemědělství – 4. čtvrtletí 2006“, jenž se taktéž týká obchodu s živou drůbeží (nikoli živých jatečných kuřat, viz předchozí bod tohoto rozhodnutí) a neváže se tak k věcnému relevantnímu trhu. Skutečnosti citované účastníky řízení z této zprávy tedy na rozdíl od nich nepovažují z hlediska napadeného rozhodnutí za významné či relevantní.
128. Jak vyplývá ze shora podaných úvah, údaje citované účastníky řízení, resp. závěry z nich činěné jsou nepravdivé (týká se Zprávy), ale i kdyby pravdivé byly, nemají z hlediska vymezení geografického relevantního trhu v právě projednávané věci prakticky žádný význam vzhledem k tomu, že se nevztahují k relevantnímu výrobnímu trhu.
129. S tvrzením AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV o existenci minimálních překážek obchodu se živými jatečnými kuřaty mezi ČR a sousedícími státy, které, dle mého soudu nesprávně, vyvozuje z výše uvedených zpráv, se nemohu ztotožnit. Naopak vzhledem k zanedbatelnému objemu přeshraničního obchodu s živými jatečnými kuřaty (bod 93 tohoto rozhodnutí) a dalším výše uvedeným skutečnostem dospívám k závěru o existenci významných překážek obchodu s živými jatečnými kuřaty (např. přepravní omezení).
130. V této souvislosti nadto poukazuji na rozsudek krajského soudu, ve kterém soud jasně deklaroval, že Úřadem prokázaná neexistence přeshraničních obchodů, popř. jejich existence pouze v zanedbatelné míře, silně indikuje potřebu vymezení relevantního trhu nejvýše jako národní. Pokud k uskutečňování dodávek mezi oblastmi nedochází, ovšem lze předpokládat, že je tento stav způsoben například nedokonalou logistickou situací, která bude v blízké budoucnosti zlepšena, a z tohoto důvodu se přeshraniční dodávky rozběhnou, bylo by možno vymezení trhu širěji. Takovému vývoji ovšem dle zjištění prvostupňového orgánu, stejně jako krajského soudu, nic nenasvědčuje.
131. S ohledem na výše uvedené odmítám námitku účastníků řízení AGRO JEVIŠOVICE, SUŠÁRNA POHOŘELICE a KARLOV, že relevantní trh byl z hlediska geografického vymezen nesprávně. Uzavírám, že geografický relevantní trh tvoří území ČR. Vzhledem k tomu, že veškerá produkce účastníků řízení (s výhradou zanedbatelného objemu vývozu AGRO JEVIŠOVICE) je obchodována za obdobných, sourodých podmínek toliko na území ČR, konstatuji, že soutěžní podmínky jsou na tomto území dostatečně homogenní přitom však zřetelně odlišitelné od území sousedících (viz výše). Ve vztahu k relevantnímu trhu ve zbytku odkazuji na napadené rozhodnutí.

132. Podotýkám, že rovněž krajský soud ve shora citovaném rozsudku v této souvislosti dospěl k závěru, že klíčovým faktem pro vymezení geografického trhu v tomto případě je neexistence přeshraničního obchodu se zbožím, pro které je vymezen věcný trh. Přičemž skutkový stav, co se tohoto ohledu týče, byl dle soudu ve správním řízení zjištěn dostatečně a závěr ohledně geografického vymezení relevantního trhu na území ČR oporu ve skutkovém stavu jednoznačně má. Námitky účastníků řízení se tak ukazují jako nedůvodné.

6.2 Postavení účastníků na relevantním trhu

133. Účastníci řízení AGRO JEVIŠOVICE, KARLOV, SUŠÁRNA POHOŘELICE namítají nesprávné určení tržních podílů účastníků řízení provedené prvostupňovým orgánem. S touto námitkou nemohu souhlasit vzhledem k následujícímu.

134. AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV se domnívají, že správní orgán prvního stupně při určování tržních podílů nezohlednil skutečnost, že část produkce tito účastníci řízení vyvážejí do zahraničí. Jak se podává z bodu 59 napadeného rozhodnutí, prvostupňový orgán bral v potaz jak dovozy, tak i vývozy živých jatečných kuřat (údaje o vývozech z ČR poskytnuté Českým statistickým úřadem v sobě zahrnují i vývoz realizovaný účastníkem řízení AGRO JEVIŠOVICE ve výši 137 tun, správní spis sp. zn. S 14/07, č.l. 349-352, viz výše). Domněnku těchto účastníků řízení tak považuji za nepodloženou.

135. SUŠÁRNA POHOŘELICE v rozkladu napadá výši celkové produkce živých jatečných kuřat účastníky řízení za rok 2006 vyplývající z výše produkce jednotlivých účastníků řízení zmiňované správním orgánem prvního stupně v bodu 61 napadeného rozhodnutí (31.510 tun).

136. SUŠÁRNA POHOŘELICE v této souvislosti tvrdí, že AGRO JEVIŠOVICE vyrábí 25 % (4.250 tun) své celkové produkce (17.000 tun) živých jatečných kuřat na Slovensku, z čehož posléze dovozuje nesprávnost výpočtu tržního podílu účastníků řízení na relevantním trhu. Předně uvádím, že mi není zřejmé, z jakých údajů účastník řízení vychází stran jeho závěru o produkci AGRO JEVIŠOVICE na Slovensku.

137. AGRO JEVIŠOVICE poskytlo údaj o své produkci živých jatečných kuřat v roce 2006 (správní spis sp. zn. S 14/07 č.l. 447), jakož i údaj o jím realizovaných vývozech brojlerů (správní spis sp. zn. S 14/07 č.l. 349-352). Na základě účastníkem řízení poskytnutých podkladů správní orgán prvního stupně dospěl ke skutkovému zjištění o produkci brojlerů účastníkem AGRO JEVIŠOVICE v roce 2006 ve výši cca 17.000 tun. Prvostupňový orgán požadoval ve správním řízení od účastníka AGRO JEVIŠOVICE informace a podklady vážící se toliko k němu samotnému nikoli k jeho dceřiným společnostem, ke kterým se údaj zmiňovaný účastníkem SUŠÁRNA POHOŘELICE pravděpodobně vztahuje (srov. bod 7 napadeného rozhodnutí).

138. Na tomto místě podotýkám, že SUŠÁRNA POHOŘELICE nedostála své důkazní povinnosti podávané z § 52 správního řádu a neoznačila důkaz na podporu svého tvrzení o výše uvedené produkci AGRO JEVIŠOVICE na Slovensku. Toto tvrzení tak ani nemohlo být v rámci

řízení o rozkladu prokázáno, přičemž považuji údaje poskytnuté AGRO JEVIŠOVICE za věrohodné a správné. Dále poznamenávám, že tuto námitku nevznese ani sám dotčený účastník řízení AGRO JEVIŠOVICE.

139. Nadto relevantní trh je definován jako trh živých jatečných kuřat na území ČR. Není proto podstatné, kde jsou brojleři vyprodukováni, nýbrž na jaké území jsou poté dodáni. Skutečnost týkající se produkce účastníka řízení na Slovensku tak nemůže sama o sobě ovlivnit zjištěný tržní podíl účastníků řízení na relevantním trhu.
140. Posléze SUŠÁRNA POHOŘELICE zpochybňuje výši své produkce brojlerů za rok 2006 (8.000 tun), kterou uvedla v rámci ústního jednání dne 24. 1. 2007 (správní spis sp. zn. S 14/07 č.l. 119). Účastník řízení v rozkladu tvrdí, že podle přesných účetních výkazů vyprodukoval nikoli 8.000 tun, ale 7.490 tun brojlerů, přičemž k nepřesnosti mělo dle účastníka řízení dojít z toho důvodu, že správní orgán prvního stupně požadoval pouze orientační objem výroby.
141. Na úvod poznamenávám, že účastník řízení byl před konáním ústního jednání poučen ve smyslu § 21 odst. 7 zákona, že je povinen poskytnout Úřadu na jeho vyžádání úplné, správné a pravdivé podklady a informace. V první řadě není pravdou, že by prvostupňový orgán požadoval po účastníku řízení SUŠÁRNA POHOŘELICE orientační objemy výroby. SUŠÁRNA POHOŘELICE uvedla údaj o své produkci ve výši 8.000 tun kotázce prvostupňového orgánu, jakou podnikatelskou činností se zabývá, přičemž v dalším průběhu správního řízení tento údaj neupřesnila ani neuvedla, že se jedná jen o hrubý odhad.
142. Dále účastník řízení neoznačil určitým a jasným způsobem důkazní prostředek (v rozkladu hovoří obecně o přesných účetních výkazech), ze kterého má tento údaj vyplývat, ani jej nedoložil, přestože z něj cituje výši produkce.
143. Údaj o výši produkce předkládaný účastníkem řízení tak nelze považovat za ve správním řízení prokázaný. Tu podotýkám, že považuji za nepřilíš věrohodné napadání správnosti informací poskytnutých účastníkem řízení, který je posléze rozporuje, navíc aniž by skutková tvrzení, jimiž proti správnosti těchto informací brojí, jakkoli doložil, přestože je zřejmé, že příslušnými důkazními prostředky disponuje. Krom toho, i kdybych tento údaj vzal za prokázaný a skutkově z něj vycházel, znamenal by změnu tržního podílu SUŠÁRNA POHOŘELICE ve výši přibližně pouze 0,26 %, což na právním posouzení věci (uzavření cenové dohody, bez možnosti aplikace zákonné výjimky či pravidla de minimis) nemůže ničeho změnit; jde tedy o rozdíl bezvýznamný (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 47/2009 ze dne 28. 4. 2011 ve věci *Dellux*, str. 7).
144. S ohledem na výše uvedené uzavírám, že správní orgán prvního stupně zohlednil při výpočtu tržních podílů účastníků řízení na relevantním trhu dovozy a vývozy obecně, jakož i konkrétní vývozy účastníka řízení, a dospěl tak ke správné výši jak společného tržního podílu, tak jednotlivých tržních podílů účastníků řízení na relevantním trhu. Závěrem podotýkám, že toto vypořádání se s vymezením podílu účastníků řízení na relevantním trhu rovněž krajský soud považuje za zcela správné a vyčerpávající, a námitky účastníků směřující vůči němu tudíž za nedůvodné.

6.3 Znaky zakázané dohody – hmotněprávní námitky

Zákonná a judikatorní východiska

145. Podle § 1 zákona upravuje tento zákon ochranu hospodářské soutěže na trhu výrobků a služeb proti jejímu vyloučení, omezení, jinému narušení nebo ohrožení dohodami soutěžitelů, zneužitím dominantního postavení nebo spojením soutěžitelů.
146. Dle § 2 odst. 1 zákona se soutěžiteli rozumí fyzické a právnické osoby, jejich sdružení, sdružení těchto sdružení a jiné formy seskupování, a to i v případě, že tato sdružení a seskupení nejsou právními osobami, pokud se účastní hospodářské soutěže nebo ji mohou svou činností ovlivňovat, i když nejsou podnikateli.
147. Podle § 3 odst. 1 zákona jsou dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě (dále též „**dohody**“), které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže, zakázané a neplatné, pokud zákon nebo zvláštní zákon nestanoví jinak nebo pokud Úřad nepovolí prováděcím předpisem z tohoto zákazu výjimku. Zakázané jsou především dohody výslovně uvedené v § 3 odst. 2 písm. a) až f) zákona, jako např. dohody o přímém nebo nepřímém určení cen, rozdělení trhu, uplatňování rozdílných podmínek apod. Tyto dohody jsou tak přímo ze zákona zakázané. Tento závěr potvrzuje rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 A 19/2002 ze dne 12. 5. 2005 ve věci *Plemenáři*. V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud konstatoval, že uvedené dohody jsou přímo ze zákona zakázané a pro posouzení, zda postup soutěžitele je v souladu (resp. rozporu) se zákonem, postačí, že je najisto postaveno, že k takové dohodě došlo. Dohody o přímém nebo nepřímém určení cen spadají pod tzv. kartely s tvrdým jádrem (*hard-core cartels*), které představují nejzávažnější formy zakázaných dohod. Dohody o cenách mají totiž ze své podstaty negativní dopad na hospodářskou soutěž na trhu (dohody zakázané *by object*).
148. Pod legislativní zkratku „dohoda“ tak, jak již bylo uvedeno, řadí § 3 odst. 1 zákona i dohodu v užším slova smyslu, která je tak jedním ze tří typů zakázaných dohod podle uvedeného ustanovení. Dohodou v užším smyslu je jakékoli ujednání (konsensuální akt), z něhož vyplývá shoda projevů vůle dotčených soutěžitelů určitým způsobem v budoucnu jednat, a tedy omezit své vlastní samostatné soutěžní rozhodování a svobodu jednání. V rozhodnutí Evropské komise³ ve věci *Polypropylene* bylo k této otázce výslovně konstatováno, že *„...dohoda existuje tehdy, jestliže se strany dohodnou na plánu, který omezuje nebo je pravděpodobně s to omezit jejich obchodní svobodu tím, že určí směry jejich vzájemného jednání nebo zdržení se určitého jednání na trhu...“*⁴
149. Z hlediska zákona není rozhodné, jakou formu uzavřená dohoda má, to znamená, že tato dohoda nemusí být pouze písemná. Tento závěr potvrzuje rovněž judikatura Soudního dvora

³ K otázce možnosti a přiléhavosti aplikace komunitární rozhodovací praxe při posouzení věci dle ustanovení zákona, odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 61/2005 ze dne 29. 10. 2007 ve věci Česká rafinérská, ze kterého lze dovodit aprobaci uvedeného postupu. Ustanovení zákona je tak třeba vykládat eurokonformně.

⁴ Srov. Rozhodnutí Evropské komise ve věci č. IV/31.149 - *Polypropylene* (OJ L 230, 18. 8. 1986).

Evropské unie, z níž vyplývá, že pro kvalifikaci jednání jako protisoutěžní dohody postačí vyjádření shody vůle chovat se na trhu určitým způsobem, a to bez ohledu na formu této vůle.⁵ Zakázané dohody tak lze uzavřít i ústně, či neformálním návrhem ze strany jednoho soutěžitele a jeho akceptací ze strany druhého soutěžitele.⁶

6.4 Námitka absence znaků dohody narušující soutěž

150. Účastníci řízení nesouhlasí se závěrem správního orgánu prvního stupně, že dne 13. 12. 2006 na jednání v Jevišovicích uzavřeli nezákonnou a neplatnou dohodu o přímém určení prodejní ceny, kterou posléze následujícího dne realizovali na jednání s odběratelem Kostecké uzeniny.

Uzavření dohody o přímém určení prodejní ceny

151. Účastníci řízení jednání v Jevišovicích konané dne 13. 12. 2006 a Prohlášení, na němž se účastníci tohoto setkání usnesli, interpretují různě. AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV vnímají Prohlášení jako propagační výzvu, jejímž cílem bylo upozornit na neutěšený stav na trhu živé jatečné drůbeže (obdobně se v rozkladu vyjádřil i ZD Roštýn). AGROPRODUCT je pojímá jako demonstrativní projev nespokojenosti se stavem fungování na trhu. ZEVA CHLÍSTOVICE pak pokládala setkání v Jevišovicích za pouhou informativní schůzku. Od schůzky dle svých slov očekávala, že bude mít více informací a že případně na základě těchto informací bude korigovat svoji snahu o zlepšení její situace v chovu drůbeže.

152. Na úvod poznamenávám, že již samotné právě zmíněné vyjádření ZEVA CHLÍSTOVICE v rozkladu indikuje možný nesoulad jednání účastníků řízení v Jevišovicích z pohledu soutěžněprávních norem. Základním kamenem hospodářské soutěže jako společenského jevu chráněného zákonem je riziko z této soutěže pramenící, jež spočívá v nejistotě soutěžitele ohledně budoucího chování jeho konkurentů. Pokud soutěžitelé tuto nejistotu mezi sebou vyloučí tím, že si zprostředkují směr svého budoucího soutěžního jednání, či se přímo dohodnou na společném postupu, hospodářská soutěž je narušena s negativními společenskými důsledky z toho plynoucími (neefektivní alokace zdrojů, vysoké ceny, nízká kvalita produktů, jejich nedostatek apod.).

153. Tvrzení ZEVA CHLÍSTOVICE v rozkladu, že „...očekávala, že bude mít více informací a že případně na základě těchto informací bude korigovat svoji snahu o zlepšení její situace v chovu drůbeže...“, podobně jako tvrzení SUŠÁRNA POHOŘELICE obsažené taktéž v rozkladu, že „...schůzka v Jevišovicích byla svolána za účelem poskytnutí vzájemných informací o neúnosné situaci na trhu...“, jakož i vyjádření dalších účastníků v rozkladech, naznačuje, že účelem tohoto setkání bylo vzájemné odhalení si budoucí obchodní strategie účastníků setkání [(ne)zastavování kuřat v případě trvajícího cenového vývoje, vztah mezi cenou jednotlivých producentů a jejich náklady, apod.], které by pak jednotliví účastníci řízení přizpůsobili své konkurenční jednání, případně přímá dohoda o budoucím soutěžním

⁵ Srov. rozsudek Tribunálu v případě T-41/96 ze dne 26. 10. 2000 ve věci *Bayer* (případ *Adalat*), [2000] ECR II-03383.

⁶ Mimo rozhodnutí *Adalat* též rozsudky obou instancí v případě T-208/01, resp. C-74/04P ve věci *Volkswagen II*, [2006] ECR I-6585.

jednání účastníků řízení na trhu. Z obsahu Prohlášení, audiovizuální dokumentace jednání v Jevišovicích, následného jednání účastníků řízení se společností Kostelecké uzeniny a z dalších ve správním řízení provedených důkazů jsem nabyt přesvědčení, že tomu tak ve skutečnosti bylo.

154. Jak vyplývá ze shora uvedeného, již samotný fakt, že se soutěžitelé setkali, aby diskutovali „své nesnáze“, zvyšuje pozornost soutěžních úřadů. Pokud má být jednání soutěžitelů soutěžně konformní, musí se takové setkání obejít bez vzájemného sdělování si citlivých informací, ze kterých by se dalo usuzovat na jejich budoucí soutěžní jednání, obzvláště těch, jež tvoří obchodní tajemství soutěžitelů.
155. Rovněž textace užitá ve výzvě obsažené v Prohlášení a adresované „všem producentům drůbeže“, aby „...od 1. 1. 2007 neprodávali jatečnou drůbež pod 20,- Kč za kilogram živé váhy...“, přičemž „...V opačném případě nebudou chovatelé zastavovat jednodenní drůbež...“, je z hlediska souladu se soutěžním právem přinejmenším problematická, neboť apeluje na producenty drůbeže ke sjednocenému soutěžnímu jednání ve vztahu k ceně jatečné drůbeže a odhaluje obchodní strategii chovatelů - tvůrců Prohlášení v případě, že se tak nestane.
156. Pokud jde o celkové kontextuální posouzení setkání účastníků řízení v Jevišovicích, výstupu z toho setkání vzešlého v podobě Prohlášení a následného jednání účastníků řízení s odběratelem Kostelecké uzeniny z hlediska souladu se soutěžním právem poukazují na níže uvedené.
157. Soudní dvůr ve svém rozhodnutí C 41/69 ve věci ACF Chemiefarma NV vztahujícím se k dohodám v užším smyslu (nikoli tedy k dohodám ve smyslu legislativní zkratky užitá v § 3 odst. 1 zákona), o kterou se jedná i v tomto případě, konstatoval, že pro kvalifikaci jednání jako protisoutěžní dohody postačí, že „...byla vyjádřena společná vůle chovat se na trhu určitým způsobem...“ Totožně se vyjádřil i Tribunál v rozhodnutí T 41/96 ve věci ADALAT ze dne 26. 10. 2000 (bod 2 preambule), když deklaroval, že „...aby bylo možné konstatovat existenci dohody ve smyslu čl. 81 odst. 1 Smlouvy o založení ES, je dostačující, aby daní soutěžitelé vyjádřili záměr chovat se na trhu určitým způsobem (...) pojem dohody ve smyslu čl. 81 odst. 1 Smlouvy o založení ES⁷ se soustředí kolem existence shody vůle alespoň dvou stran, přičemž forma, ve které je takováto shoda vyjádřena, je nedůležitá...“
158. Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č.j. 62 Ca 41/2009-542 ze dne 5. 8. 2010 ve věci BILLA, spol. s.r.o. a Omega Retail, a.s. (str. 39) obdobně judikoval, že „...pro závěr o existenci zakázané dohody tedy postačí zjištění o jednání, jehož obsahem byla shoda na určité koordinaci či kooperaci na trhu (mohla-li vést k narušení hospodářské soutěže)...“
159. Mám za to, že ve správním řízení bylo jednoznačně prokázáno, že účastníci řízení projeví svou společnou vůli ohledně svého tržního chování – dosáhnout u svých odběratelů zvýšení ceny, za kterou tito producenti prodávají jatečná kuřata, aby tato cena přinejmenším pokryla

⁷ Dnes čl. 101 odst.1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

výrobní náklady producentů, a uzavřeli tak zakázanou a neplatnou dohodu o přímém určení prodejní ceny.

160. K výše uvedenému závěru, totožnému se závěrem prvoinstančního orgánu (např. bod 74 napadeného rozhodnutí), avšak bez zdůrazňování konkrétního odběratele, jsem dospěl na základě hodnocení následujících ve správním řízení provedených důkazů.
161. Za klíčové důkazy v této souvislosti považuji Prohlášení chovatelů drůbeže z jižní Moravy (č.l. 420 správního spisu sp. zn. S 14/07), reportáž České televize obsaženou na DVD založeném ve správním spise mezi č.l. 300 a 301, respektive přepis audiostopy založený ve správním spise na č.l. 305.
162. Jak bylo výše zmíněno, již ze samotného textu Prohlášení a okolností jeho vzniku lze dle mého mínění bezpochyby dovodit, že se nezávislí producenti živých jatečných kuřat – účastníci řízení sešli, aby diskutovali náklady své produkce a ceny, za jaké produkci na trhu realizují (viz druhá až čtvrtá věta Prohlášení, kde se objevují informace o ceně ve vztahu k nákladům účastníků, dále o nákladech spojených s cenou krmiv a energií), přičemž posléze tito dospěli k protisoutěžní dohodě o prodejní ceně živých jatečných kuřat (viz odstavec sedmý Prohlášení obsahující výzvu adresovanou všem producentům drůbeže, aby neprodávali jatečnou drůbež pod 20,- Kč za kilogram živé váhy). Na tomto místě podotýkám, že k setkání účastníků řízení v Jevišovicích došlo po uplynutí toliko jednoho dne od neúspěšného jednání o zvýšení ceny brojlerů mezi odběratelem Kostelecké uzeniny a účastníky řízení SUŠÁRNA POHOŘELICE a AGRO JEVIŠOVICE.
163. Rovněž poukazuji na vyjádření ZEVA CHLÍSTOVICE uvedené na str. 3 rozkladu, že z jejího „...pohledu se spíše jednalo o snahu AGRODRUŽSTVA JEVIŠOVICE a společnosti SUŠÁRNA POHOŘELICE po neúspěšném jednání u zpracovatele Kostelecké uzeniny zvýšit tlak na tohoto odběratele tím, že byly přizvány další osoby, jejichž výběr byl plně v režii organizátora setkání...“
164. Závěr o uzavření protisoutěžní dohody ve smyslu § 3 odst. 1 zákona mezi účastníky řízení lze dle mého přesvědčení jednoznačně dovodit i ze shora zmíněné televizní reportáže České televize. Ing. Bohumír Rada, předseda představenstva AGRO JEVIŠOVICE, zde uvádí, že cit.: „Pokusíme se v nejbližších dnech jednat s jatky ohledně zvýšení ceny, v případě, že se to nepodaří, tak chovatelé nebudou produkovat drůbež.“ Ing. Ivo Kudrna, jednatel SUŠÁRNA POHOŘELICE, poté konstatuje, že cit.: „Pojedeme tam s tím, aby se nákupní cena od ledna zvýšila na 20,-“. Na závěr reportáže redaktorka České televize uvádí, že cit.: „Jihomoravští chovatelé dodávají kuřata hlavně do Kosteleckých uzenin. Právě tam chtějí vyrazit už zítra a vyjednávat o nových cenách.“
165. Jak se podává z vyjádření účastníka řízení AGRO JEVIŠOVICE (konkrétně předsedy představenstva Ing. Bohumíra Rady, č.l. 74 správního spisu), ten Prohlášení po jeho přijetí zaslal do společnosti Kostelecké uzeniny.

166. Dne 14. 12. 2006 posléze účastníci řízení dosáhli navýšení ceny brojlerů realizované vůči odběrateli Kostecké uzeniny o 10 haléřů za kilogram živé váhy (viz níže část Realizace dohody).
167. Podstatnou tu je skutečnost, že jednání mezi odběratelem Kostecké uzeniny a producenty brojlerů o ceně a dalších obchodních podmínkách probíhala za běžných okolností vždy s každým producentem samostatně, což je logické už vzhledem k tomu, že informace o ceně a dalších obchodních podmínkách prodeje brojlerů běžně tvoří obchodní tajemství producentů. Další významnou změnou oproti běžnému postupu při sjednávání obchodu mezi producenty a společností Kostecké uzeniny bylo, že účastníci řízení SUŠÁRNA POHOŘELICE a AGRO JEVIŠOVICE jednali s tímto odběratelem opětovně (dne 14. 12. 2006) již po uplynutí dvou dnů od schůzky předchozí (konané dne 11. 12. 2006). Běžně však jednání mezi producenty a odběratelem probíhala jednou za čtvrt roku. V případě změny ceny krmiv, ostatních vstupů či změny tržních cen v okolních státech se jednání uskutečňují častěji – jednou za měsíc (bod 31 napadeného rozhodnutí).
168. Shora zmíněná skutková zjištění správního orgánu prvního stupně jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, nepřipouští podle mého názoru jiný závěr než, že účastníci řízení uzavřeli zakázanou a neplatnou dohodu o přímém určení prodejní ceny.
169. Právě řečené dále podporuje vyjádření samotného účastníka řízení AGRO JEVIŠOVICE (konkrétně předsedy představenstva Ing. Bohumíra Rady), který deklaroval, že cit.: „Při tomto jednání s naším odběratelem (Kostecké uzeniny pozn. předsedy Úřadu) bylo dosaženo na základě Prohlášení zvýšení výkupní ceny na 19,10 Kč za kg.“ (správní spis č.l. 74).
170. Mám tak za to, že účastníci řízení si na jednání v Jevišovicích zprostředkovali svou vůli jednat protisoutěžně – koordinovaným postupem dosáhnout zvýšení prodejní ceny u svých odběratelů. Tuto společnou vůli posléze dále projeví v Prohlášení a kromě účastníka řízení ZD PETŘÍN též následným jednáním se společným odběratelem Kostecké uzeniny. Nemohu se tak ztotožnit s námitkami účastníků řízení AGROPRODUCT, že z vytýkaného jednání účastníků nelze dovodit skutečnou a vážnou vůli vedoucí k uzavření dohody, či SUŠÁRNA POHOŘELICE, že zde nebyla prokázána pravá a společná vůle v této otázce (cena brojlerů pozn. předsedy Úřadu) postupovat či vést společná jednání.
171. Ve světle výše uvedeného nepřisvědčuji ani námitkám účastníků řízení, které poukazují na to, že cílem jejich jednání bylo upozornit na neutěšený stav na trhu, přičemž přijaté Prohlášení bylo pouhou propagační výzvou, nikoli vyjádřením společného záměru. Účastníky řízení neliberuje z odpovědnosti za protisoutěžní jednání spočívající ve společném postupu, kterým je nahrazeno jejich individuální soutěžní chování, jak potvrdil ve svém rozsudku i krajský soud, ani objektivní situace na trhu, ani stav, kdy by bylo podnikání pro účastníky likvidační. Ve shodně s krajským soudem se domnívám, že na neutěšený stav bylo možno upozornit i jiným soutěžně konformním způsobem. Nadto krom dalších skutečností vyvrací výše uvedenou námitku především následné společné vyjednávání účastníků řízení (mimo ZD Petřín) o ceně se společností Kostecké uzeniny.

172. Tvrzení účastníků řízení stran nezávnosti dohody (projevené v Prohlášení) či tvrzení o tom, že Prohlášení nelze v žádném případě považovat za vážně myšlený projev vůle schopný vyvolávat právní účinky a že tedy nikoho k ničemu nezavazovalo, je pro posouzení právě projednávané věci zcela bezpředmětné. Jak bylo vyloženo shora i v případě tzv. dohody v užším smyslu není nutné, aby takové ujednání splňovalo občanskoprávní kritéria pro jeho „platnost“. Takové ujednání pochopitelně nemusí být ani uzavřeno písemně. Mimoto, i kdyby taková dohoda splňovala některé z obecných náležitostí právního úkonu (požadavky kladené na vůli a její projev), byla by neplatná pro rozpor se zákonem (§ 39 občanského zákoníku ve spojení s § 3 odst. 1 zákona). V případě dohody ve smyslu § 3 odst. 1 zákona tak nikdy nemůže dojít k situaci, že by tato byla právně závaznou či vynutitelnou ve smyslu soukromého práva (pokud zákon či jiný zákon nestanoví jinak nebo pokud Úřad nepovolí prováděcím právním předpisem výjimku ze zákazu těchto dohod, tak tomu ovšem v případě účastníků řízení nebylo, viz níže). Řečeno jinými slovy pojem dohoda v soutěžním právu se nekryje/nemusí krýt s pojmem dohoda v soukromém právu. Úkolem soutěžního úřadu tak je posoudit, zda je tu dána existence dohody ve smyslu soutěžního práva.
173. Ke zcela shodnému výkladu „dohody“ ostatně dospěl rovněž krajský soud, který sám ve svém rozsudku poukazuje na extenzivní výklad „dohody“ podle § 3 odst. 1 zákona. Tento výklad má ostatně oporu v dosavadní rozhodovací praxi soudů rozhodujících na komunitární úrovni.
174. Skutečnost, že účastníci řízení na jednání v Jevišovicích přizvali zástupce médií, taktéž nemůže změnit ničeho na závěru o existenci zakázané dohody mezi účastníky, přestože zjednodušila detekci kartelového jednání ze strany soutěžního úřadu. Přizvání médií vnímám jako akt nátlaku vůči společnosti Kostelecké uzeniny, kterým si účastníci řízení připravovali půdu k samotnému vyjednávání s tímto odběratelem následující den (viz přepis reportáže České televize uvedený výše). Neznalost soutěžního práva, která pravděpodobně byla příčinou přizvání medií, taktéž nemá vliv na závěr o porušení zákona (viz zásada *ignorantia iuris neminem excusat*), stejně jako na výši účastníkům řízení uložené pokuty. Argumentace účastníků řízení neznalostí soutěžněprávních norem je tak z hlediska posouzení jejich předmětného jednání z pohledu zákona zcela irelevantní. Na okraj podotýkám, že první soutěžní zákon v České republice byl účinný od 1. 3. 1991, ochrana hospodářské soutěže tak byla v době spáchání deliktu v českém právním řádu zakotvena již po patnáct let, což považuji za dobu dostatečnou k tomu, aby se adresáti těchto pravidel s nimi dostatečně obeznámili.
175. Co se týče argumentace AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV obsažené v bodech 4.3 až 4.7 rozkladu vážící se k jednání ve vzájemné shodě mezi jatkami ovládanými skupinou Agropol Group a skupinou AGROFERT HOLDING, konstatuji, že k ní nemohu přihlídnout.
176. V první řadě zdůrazňuji, že případné koluzní jednání mezi odběrateli na poptávkové straně trhu nemůže za žádných okolností ospravedlnit kartelizaci mezi dodavateli na nabídkové straně trhu. Tato skutečnost by hypoteticky mohla být relevantní při zvažování výše ukládané sankce. V tomto konkrétním případě ji však nelze jakkoli zohlednit, neboť nebyla ve správním řízení nikterak prokázána a je tedy toliko spekulativní.

177. Pokud měli účastníci řízení dojem, že mezi jatkami dochází ke koluzivnímu jednání, mohli se obrátit na Úřad s podnětem k prošetření tohoto podezření. Vzhledem ke skutečnosti, že žádný takový podnět účastníci řízení nezmiňují a nedokládají, přičemž tímto způsobem účastníci argumentovali až v rozkladu podanému proti napadenému rozhodnutí, a dále s ohledem na fakt, že účastníci řízení ani neoznačují důkazní prostředky k prokázání svých tvrzení (např. ohledně totožných cenových nabídek), považují tuto argumentaci za účelovou.
178. Nemohu přisvědčit ani další námitce AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV, že v důsledku sjednoceného postupu odběratelů soutěž v ceně na trhu živých jatečných kuřat neexistovala. Podle účastníků řízení tak nemohlo dojít k narušení „neexistující“ soutěže. Z obsahu správního spisu (č.l. 470) se podává, že např. fyzická osoba - podnikatel Petr Kalhous prodával v měsíci listopadu a prosinci 2006 jatečná kuřata odběratelům Kostelecké uzeniny a společnosti RABBIT Trhový Štěpánov a.s. za různé ceny. Pro závěr o neexistenci soutěže tu tak není místa.
179. K tvrzení AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV (bod 4.5 rozkladu), že jednání účastníků řízení související s Prohlášením byl nezbytný a nutný krok k vyrovnání vyjednávací síly odběratelů, podotýkám, že vyvážení nákupní síly je jistě legitimní, šlo jej však realizovat soutěžně konformním způsobem, např. založením společného odbytového družstva účastníků řízení (viz Infolist Úřadu č. 1/2008 Zemědělství a nízký společný tržní podíl účastníků řízení). Dohodou o ceně tak v žádném případě nelze považovat za nutný a nezbytný krok k vyrovnání vyjednávací síly mezi odběratelem a účastníky řízení.
180. Pochybení prvostupňového orgánu, jež mělo spočívat v tom, že tento dlouhodobě nezmapoval ceny brojlerů počínaje rokem 2000 (str. 2 rozkladu SUŠÁRNA POHOŘELICE), jsem neshledal. Jak bylo konstatováno v napadeném rozhodnutí (bod 75) nízká cenová úroveň (kritická situace na trhu) účastníky řízení prodávaných produktů za žádných okolností nemůže ospravedlnit jimi realizované kartelové jednání. Není mi tedy zřejmé, jak by tato skutková zjištění mohla ovlivnit hodnocení právě projednávané věci z hlediska zákona.
181. S námitkou AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV vztahující se k závěru uvedenému v bodu 76 poslední věta napadeného rozhodnutí, že ve správním řízení nebylo prokázáno, že by účastníci řízení měli nějakým způsobem dohodnutou dlouhodobější strategii společného postupu při určování prodejní ceny jatečných kuřat, se neztotožňuji.
182. Podle mého mínění z deklarace prvoinstančního orgánu, že „...cca 20 Kč za 1 kg ž.v. představovalo dlouhodobější cíl strategie účastníků řízení...“, nevyplývá závěr o existenci dlouhodobé strategie. Protisoutěžní strategie účastníků řízení totiž spočívala v jejich společném postupu. Cenový požadavek ve výši 20,- Kč za kilogram živé váhy pak vzhledem k obsahu Prohlášení představoval dlouhodobější cíl účastníků řízení. Dlouhodobý z toho důvodu, že účastníkům řízení muselo být vzhledem k objektivním tržním podmínkám zřejmé, že se jedná o požadavek tou dobou neuskutečnitelný.

183. Na rozdíl od názoru účastníka řízení tak mám za to, že prodejní cena ve výši 20,- Kč byla cílem, ke kterému účastníci řízení svým protisoutěžním jednáním postupně směřovali. Právě zmíněné, jak jsem uvedl shora, dovozují ze samotného Prohlášení. Nicméně dle mého mínění byl tento v dané chvíli nadsazený požadavek mimo jiné součástí vyvíjeného nátlaku na Kostelecké uzeniny (viz výše) týkajícího se jednání o ceně mezi tímto odběratelem a účastníky jednání konaného dne 14. 12. 2006. Licitace o ceně ze strany prodejce obvykle začíná nadsazeným cenovým požadavkem, ze kterého lze na základě vyjednávání s kupujícím „ustoupit“.
184. Krajský soud ve svém rozsudku potvrdil, že stejně jako Úřad považuje za prokázané, že byly naplněny všechny prvky deliktního jednání, jak je popisuje skutková věta prvostupňového rozhodnutí, a to u všech účastníků řízení s výjimkou ZD PETŘÍN. Bylo tak na jisto postaveno, že šlo o zakázanou cenovou dohodu dle zákona, uzavřenou všemi účastníky řízení.
185. Co se týče ZD PETŘÍN dospěl krajský soud k závěru, že ve správním řízení bylo prokázáno, že se účastník ZD PETŘÍN dne 13. 12. 2006 na schůzce chovatelů drůbeže v Jevišovicích dohodl na společné strategii stanovování prodejní ceny jatečných kuřat platné od 1. ledna 2007 s cílem dosáhnout postupně výše ceny alespoň 20,- Kč za 1 kilogram živé váhy v I. jakostní třídě, dle soudu ovšem není možno z provedeného dokazování dovodit, že by ZD PETŘÍN tento protisoutěžní krok směřoval adresně společně s ostatními účastníky řízení proti odběrateli Kostelecké uzeniny.
186. Dle rozsudku krajského soudu bylo nutné se znovu zabývat realizační fází vytýkaného jednání ve vztahu k ZD PETŘÍN a z toho vyvodit odpovídající skutkové závěry, které se pak následně promítnou do právního hodnocení. Soud tak Úřadu vytkl popis skutkového stavu ve vztahu k ZD PETŘÍN. Po vydání rozsudku krajského soudu jsem rovněž doplnil dokazování ohledně doby, kdy v případě ZD PETŘÍN došlo k zvýšení ceny jatečných kuřat (viz výše). Po novém posouzení věci a zohlednění nových důkazů, jsa vázán právním názorem krajského soudu, jsem dospěl k následujícím závěrům. Je nesporné, že společného jednání s Kosteleckými uzeninami dne 14. 12. 2006 se účastník řízení ZD PETŘÍN nezúčastnil. Tedy u tohoto účastníka řízení nelze, z časového sledu událostí dovozovat konsensus ohledně tlaku na odběratele Kostelecké uzeniny, jak to krajský soud potvrdil ve vztahu k ostatním účastníkům řízení. Ani během doplnění dokazování nebyl získán důkaz, který by potvrdil opačný závěr.
187. Vzhledem k výše uvedenému nemohu než uzavřít, že ve správním řízení bylo nepochybně prokázáno, že se účastníci řízení (a to včetně ZD PETŘÍN) dne 13. prosince 2006 na schůzce chovatelů drůbeže v Jevišovicích dohodli na společné strategii stanovování prodejní ceny jatečných kuřat platné od 1. ledna 2007 s cílem dosáhnout postupně výše ceny alespoň 20,- Kč za 1 kilogram živé váhy v I. jakostní třídě u svých odběratelů. Není pochyb o tom, že Prohlášení je směřováno vůči odběratelům účastníků řízení, neboť se týká odbytu produkce drůbeže.
188. Pro úplnost a na vysvětlenou uvádím, že ve skutkové větě výroku tohoto rozhodnutí jsem se omezil na konstatování, že účastníci řízení se dohodli „na společné strategii stanovování prodejní ceny jatečných kuřat platné od 1. ledna 2007 s cílem dosáhnout u svých odběratelů“,

aniž bych výslovně na rozdíl od orgánu první správní stolice zdůrazňoval, že tohoto zvýšení chtěli dosáhnout zejména u svého nejvýznamnějšího odběratele, společnosti Kostecké uzeniny. Číním tak z důvodu, že znění Prohlášení je formulováno obecně, lze jej uplatňovat vůči všem odběratelům účastníků řízení. Že toto bylo myšleno zejména nejvýznamnějšímu odběrateli, je pak popsáno v odůvodnění tohoto rozhodnutí, a též to vyplývá ze skutečnosti, že následná realizace zakázané dohody se projevila právě tím, že účastníci řízení, kromě ZD PETŘÍN⁸, společně jednali následující den s tímto odběratelem. Navíc mám za to, že znění skutkové věty, jak jsem ji vyslovil ve výroku tohoto rozhodnutí, dostatečným a jednoznačným způsobem vymezuje deliktní jednání účastníků řízení, které není možné zaměnit s jiným skutkem, proto jej považuji za dostatečné, bez nutnosti jej více specifikovat.

189. V uvedené spojitosti se pak námitka ZD Roštýn, že nebylo přímým dodavatelem do Kosteckým uzenin, jeví jako bezpředmětná, neboť bylo na jisto postaveno, že s ostatními účastníky řízení uzavřel zakázanou dohodu v rozporu s § 3 odst. 1 zákona, když si společně zprostředkovali záměr chovat se na trhu v budoucnu určitým způsobem. Společná vůle všech účastníků řízení ohledně unifikace jejich soutěžního chování byla zřetelně materializována v textu Prohlášení ze dne 13. 12. 2006, jak potvrdil krajský soud.

Materiální stránka zakázané dohody

190. Narušení hospodářské soutěže či alespoň možnost jejího narušení plynoucí z dohody je nezbytným znakem materiální stránky skutkové podstaty posuzovaného správního deliktu. Z dikce § 3 odst. 1 zákona vyplývá, že zákon chrání hospodářskou soutěž nejen před faktickým narušením, ale i před potenciálním narušením. Tento názor potvrzuje i judikatura českých soudů, a to konkrétně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 19/2006-55 ze dne 9. 1. 2007 ve věci *Komory veterinárních lékařů ČR*. Soud v tomto rozsudku mimo jiné uvedl, že zákon o ochraně hospodářské soutěže je založen na principu potencionální soutěže, takže na jeho základě lze působit i preventivně. Není proto nutné, aby zákonem zakázaná dohoda k narušení hospodářské soutěže skutečně vedla, nebo aby následek fakticky již nastal. K vyvození postihu je možno přistoupit i tehdy, je-li zde taková dohoda, event. rozhodnutí, které k takovému následku může vést. To znamená, že uzavření dohody v rozporu s § 3 odst. 1 zákona je deliktem ohrožovacím, k jehož naplnění postačí ohrožení (tzn. reálné bezprostřední nebezpečí vzniku poruchy) zájmu chráněného zákonem. Zakázané a neplatné jsou tedy jak dohody, jejichž cílem je narušení soutěže (bez ohledu na to, zda takového cíle bylo dosaženo), tak dohody, jež mají nebo mohou mít protisoutěžní následek (bez zřetele na to, byl-li stranami dohody zamýšlen).⁹ Podle judikatury Nejvyššího správního soudu¹⁰ podmínku existence cílů či následků protisoutěžního jednání soutěžitelů pro posouzení protiprávnosti dohody postačuje splnit alternativně. Je tedy pouze na soutěžním úřadu, zda se bude při posuzování protisoutěžního charakteru dohody zabývat

⁸ Ze správního spisu č.l. 83 se totiž podává, že ZD PETŘÍN dodává pouze jednomu odběrateli, a to právě Kosteckým uzeninám.

⁹ Srov. např. rozsudek NSS sp. zn. 1 Afs 78/2008 ze dne 25. 2. 2009 ve věci *Stavební spořitelny*.

¹⁰ *Ibid.*

primárně jejím cílem či jejími následky. Podle evropské judikatury¹¹ však budou soutěžní úřady v prvé řadě své úsilí směřovat k prokázání protisoutěžního cíle, neboť má-li dohoda protisoutěžní cíl, není nutné zjišťovat její účinky na relevantním trhu z hlediska konstatace protiprávnosti jednání.

191. K materiální stránce správního deliktu předpokládané v § 3 odst. 1 zákona lze obecně uvést, že narušení hospodářské soutěže vyplývající z dohody uzavřené mezi soutěžiteli působícími na horizontální úrovni zahrnuje škálu účinků, které se na soutěži negativně projevují či mohou projevit, tzn. že omezují či deformují (mohou omezit či deformovat) výhody plynoucí z férové soutěže. Cenové dohody narušují/vylučují soutěž v ceně, jakožto jednom ze základních parametrů soutěže. Odběratel či spotřebitel tak zpravidla nemá možnost poplatit zboží za cenu, která by byla výsledkem férového soupeření více soutěžitelů. Rovněž není rozhodné pro konstataci protiprávnosti, zda byla soutěž vyloučena, omezena či pouze ohrožena, neboť všechny tyto následky dohod lze v souladu s § 1 odst. 1 zákona považovat za narušení soutěže.
192. Jak bylo uvedeno shora, dohody o přímém nebo nepřímém určení cen jsou dohodami zakázanými již pro svůj cíl (by object), tj. jedná se o dohody, jež ze své podstaty vždy způsobují přinejmenším potenciální narušení hospodářské soutěže a mají negativní dopad na kvalitu a intenzitu soutěžního prostředí, a to bez ohledu na velikost tržních podílů účastníků zakázané dohody; o tom svědčí i skutečnost, že tyto dohody nelze ze zákazu dohod podle § 3 odst. 1 zákona vyjmout aplikací pravidla de minimis (§ 6 zákona). Na základě výše uvedeného se zcela ztotožňuji se závěrem, že posuzované jednání účastníků řízení naplnilo pojmové znaky zakázané dohody, neboť bylo již ze své podstaty přinejmenším způsobilé narušit hospodářskou soutěž, což je dostatečné pro deklaraci porušení zákona podle § 3 odst. 1 zákona.
193. Následně jsem posoudil, zda předmětné jednání mělo ve smyslu § 3 odst. 1 zákona nejen potenciální dopad na soutěž, nýbrž též dopad skutečný. Každá dohoda musí být posouzena ve svém ekonomickém kontextu a zvláště ve světle konkrétního relevantního trhu, k němuž se vztahuje. A to nejen z důvodu, že uvedené ustanovení zákona takové rozlišení skutečných a potenciálních dopadů obsahuje, ale tato diferenciací má vliv na následné posouzení závažnosti jednání ve vztahu k ukládané sankci, jak to předpokládá § 22 odst. 2 zákona. Aby bylo možno konstatovat, že dohoda vedla k narušení hospodářské soutěže, je třeba prokázat, že negativní dopady dohody se na trhu projeví. To pravidelně předpokládá, že strany dohody po určité časové období uzavřenou dohodu plnily.

Realizace dohody

194. Účastníci řízení dále v rozkladech brojí proti závěru prvostupňového orgánu o tom, že dohodu o přímém určení prodejní ceny také plnili. Argumentují tím, že ke zvýšení ceny došlo

¹¹ Viz např. rozsudek Tribunálu v případě C-49/92 P ze dne 8. 7. 1999 ve věci *Anic Participazioni SpA* [1999], ECR I-4125 nebo rozsudek Soudního dvora v případě 56 a 58-64 ze dne 13. 7. 1966 ve věci *Consten a Grundig* [1966], ECR – 429.

v důsledku objektivních podmínek panujících na trhu, jako jsou stabilní poptávka po kuřecím mase, snižování zásob mražených kuřat, menší objem kuřat nabízených k porážce apod.

195. Výše uvedenou argumentaci účastníků nemohu přijmout z důvodů vyložených níže. Ve vztahu k závěru o plnění zakázané dohody a jejím dopadu na relevantní trh na tomto místě považuji za podstatnou, ve správním řízení prokázanou, zavedenou obchodní praxi mezi odběratelem a chovatelem při sjednávání odběru brojlerů.
196. Jak bylo již výše zmíněno, jednání o ceně jatečných kuřat mezi producenty a odběratelem Kostelecké uzeniny probíhají obvykle jednou za čtvrtletí. V případě změn ceny krmiv, ostatních vstupů či změny tržních cen v okolních státech se jednání o nákupní ceně uskutečňují častěji – jednou za měsíc (viz bod 31 napadeného rozhodnutí). Z výpovědi Ing. Petra Vintra, předsedy představenstva společnosti Kostelecké uzeniny, vyplývá, že „... je zvyklý jednat vždy s jednou společností v rámci jednoho jednání..., ...vždy s každým jedná o ceně individuálně...“ (č.l. 278 správního spisu). Na tomto místě poznamenávám, že individuální vyjednávání o ceně je generální běžnou obchodní praxí již vzhledem k tomu, že konkrétní cenové podmínky dosažené jak jednotlivými dodavateli, tak odběrateli tvoří předmět jejich obchodního tajemství.
197. Tu poukazuji na neúspěšné jednání o ceně mezi odběratelem Kostelecké uzeniny a AGRO JEVIŠOVICE a SUŠÁRNA POHOŘELICE, jež se uskutečnilo dne 11. 12. 2006. Za obvyklého chodu věcí by tak tito účastníci řízení mohli s odběratelem vyjednávat o ceně svých produktů až následující měsíc. Ovšem již 14. 12. 2006 po schůzce chovatelů konané dne 13. 12. 2006, poté co předseda představenstva AGRO JEVIŠOVICE zaslal Prohlášení odběrateli Kostelecké uzeniny (č.l. 74 správního spisu), se účastníci řízení (kromě ZD PETŘÍN) společně dostavili k jednání v sídle společnosti Kostelecké uzeniny, přičemž jednotně požadovali zvýšení nákupní ceny ze strany odběratele (č.l. 279 správního spisu). Společnost Kostelecké uzeniny posléze požadavku účastníků řízení vyhověla a zvýšila cenu odebíraných brojlerů o 0,10 Kč za kilogram živé váhy od 1. 1. 2007 (č.l. 279, 399, 411, 426, 444, 472 správního spisu).
198. Z výše popsaného sledu událostí v žádném případě nelze dovodit, že by se účastníci řízení po přijetí Prohlášení tímto neřídili a následně postupovali při vyjednávání o prodejní ceně samostatně a nezávisle (viz bod 4.11 rozkladu AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV, str. 3 rozkladu AGROPRODUCT – tvrzení o různých cenách je zjevně v rozporu s obsahem správního spisu – č.l. 399, rozklad ZD Roštýn). Naopak dle mého přesvědčení bezpochyby shromážděné důkazní prostředky svědčí pro závěr o realizaci předmětné dohody ze strany účastníků řízení.
199. Tvrzení účastníků AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že ke zvýšení prodejní ceny došlo v důsledku společně vydaného Prohlášení, odmítám s poukazem na body 76. a 87. napadeného rozhodnutí, kde je tato námitka náležitě vypořádána, s čímž se ztotožňuji.
200. Na tomto místě opětovně poukazuji na vyjádření samotného účastníka řízení AGRO JEVIŠOVICE v rámci ústního jednání, kdy konstatoval cit.: „Při tomto jednání s naším

odběratelem (Kostelecké uzeniny pozn. předsedy Úřadu) bylo dosaženo na základě Prohlášení zvýšení výkupní ceny na 19,10 Kč za kg.“ (správní spis č.l. 74).

201. Nadto vzhledem k neúspěšnému jednání dvou z účastníků řízení největších dodavatelů do společnosti Kostelecké uzeniny (kteří mají do určité míry privilegované postavení, viz č.l. 399 správního spisu), která se uskutečnila pouhé tři dny před jednáním dne 14. 12. 2006, je zjevné, že v případě absence vzájemného srozumění založeného dohodou, pokud by tedy účastníci řízení jednali samostatně, nemohli by dosáhnout zvýšení prodejní ceny brojlerů v tak krátkém časovém intervalu od posledního neúspěšného jednání o ceně (srov. bod 87, 89 napadeného rozhodnutí). Tvrzení účastníků řízení o tom, že k tomuto konkrétnímu zvýšení ceny došlo na základě objektivních podmínek panujících na trhu, je tak nutno ve světle shora zmíněného odmítnout.
202. Namítané pochybení prvostupňového orgánu, jež mělo spočívat v tom, že vyvodil nesprávné skutkové zjištění (přistoupení na zvýšení ceny ze strany odběratele Kostelecké uzeniny) ze svědecké výpovědi Ing. Petra Cingra (rozklad SUŠÁRNA POHOŘELICE str. 2, 3), jsem po přezkoumání napadeného rozhodnutí a předmětné svědecké výpovědi neshledal.
203. Na úvod poznamenávám, že obsah svědecké výpovědi Ing. Petra Cingra v sobě nese nádech vnitřní rozpornosti, který tak do určité míry snižuje z hlediska důkazního jeho vypovídací hodnotu, přesto dle mého mínění svědčí pro skutkové zjištění prvoinstančního orgánu. Svědek na počátku svědecké výpovědi popírá, že by na jednání dne 14. 12. 2006 přistoupil na navýšení výkupní ceny brojlerů (odpověď na otázky č. 7 a č. 8, nicméně posléze jasným způsobem k otázce prvoinstančního orgánu č. 9 „Na jakém výsledku jste se s nimi dohodl?“ (ve vztahu k jednání 14. 12. 2006, pozn. předsedy Úřadu) uvádí, že cit.: „...jsme připraveni zvýšit cenu na leden 2007 o 10 haléřů za předpokladu, že ta která firma přistoupí na zatřídování kuřat...“
204. Krom toho skutkový závěr, že ke zvýšení nákupní ceny brojlerů v měsíci lednu 2007 došlo v příčinné souvislosti s Prohlášením a s následným jednáním s odběratelem, je dle mého názoru plně dovoditelný ze skutečnosti, že k jednání se společností Kostelecké uzeniny dne 14. 12. 2006 došlo v rozporu s obchodní praxí¹² zavedenou mezi odběratelem a chovateli (k dalšímu jednání ve vztahu k dvěma největším dodavatelům AGRO JEVIŠOVICE a SUŠÁRNA POHOŘELICE by nejdříve došlo až v průběhu měsíce ledna 2007), přičemž ke zvýšení cen došlo bez dalšího vyjednávání již k 1. 1. 2007 (viz cenové podklady dodané účastníky řízení a odběratelem Kostelecké uzeniny, č.l. 399, 411, 426, 444, 472 správního spisu, dále viz bod 151 tohoto rozhodnutí).
205. Rovněž krajský soud ve svém rozsudku aproboval (viz str. 23 rozsudku), že „...zvýšení ceny z 19,- Kč na 19,10 Kč, tu bez ohledu na podmínku, za níž k takovému zvýšení došlo (tzv. zatřídování), má příčinnou souvislost s Prohlášením ze dne 13. prosince 2006 a s následným společným tlakem těch žalobců (tj. účastníků řízení – pozn. předsedy Úřadu), kteří se jednání dne 14. prosince 2006 u odběratele Kostelecké uzeniny zúčastnili, má logické opory ve sledu událostí před 13. prosincem 2006 a po tomto datu; ještě 11. prosince 2006 se

¹² Neobvykle krátký časový odstup mezi jednáními, současná přítomnost více dodavatelů.

o zvýšení ceny (ani za podmínky zatřídování) na jednání u téhož odběratele totiž nehovořilo. Že by zvýšení ceny bylo ze strany tohoto odběratele avizováno již před tímto datem, jak tvrdí žalobce e)¹³, ze žádného podkladu rozhodnutí nevyplývá.“

206. V této souvislosti by účastníky řízení AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV zmiňovaná ekonomická analýza ve vztahu k zjištění skutkového stavu ničeho nepřinesla, jelikož kauzální nexus mezi Prohlášením, jednáním s odběratelem následujícího dne a následným zvýšením výkupní ceny brojlerů ze strany odběratele byl ve správním řízení bez pochyby prokázán, jak ostatně přisvědčil i krajský soud, na základě výše uvedených podkladů opatřených správním orgánem prvního stupně v průběhu řízení.

Účast ZD PETŘÍN na zakázané dohodě

207. Jak již bylo uvedeno výše, krajský soud ve svém rozsudku konstatoval, že byly naplněny všechny prvky deliktního jednání, a tedy uzavření a plnění dohody dle § 3 odst. 1 zákona, a to u všech účastníků řízení s výjimkou ZD PETŘÍN. O otázce konsensu ZD PETŘÍN s ostatními účastníky řízení v postupu vůči odběrateli Kostelecké uzeniny jsem již pojednal výše.

208. Ve vztahu k ZD PETŘÍN pak bylo prokázáno, že jednání dne 13. 12. 2006 byl účasten zaměstnanec družstva Milan Tureček, následného jednání se společností Kostelecké uzeniny se pak za tohoto účastníka nikdo neúčastnil.

209. Neúčast ZD PETŘÍN na společném jednání konaném dne 14. 12. 2006 mezi účastníky schůzky v Jevišovicích na jedné straně a odběratelem Kostelecké uzeniny na straně druhé je skutečností nespornou. Ovšem i za předpokladu, že se účastník řízení ZD PETŘÍN jednání v Kosteleckých uzeninách dne 14. 12. 2006 neúčastnil, ani by neměl v Kosteleckých uzeninách dohodnutou schůzku až po ostatních účastnících řízení, toto dílčí nezávislé jednání účastníka kartelové dohody z něj nemůže sejmout odpovědnost za koluzivní jednání spočívající v uzavření protisoutěžní dohody .

210. Z unijní judikatury a rozhodovací praxe Evropské komise (dále též „**Komise**“) váží se k aplikaci čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie¹⁴ se podává, že dílčí nezávislé jednání účastníka kartelové dohody z něj nemůže sejmout odpovědnost za koluzivní jednání jako takové.¹⁵ Podotýkám, že čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie zakazuje jakékoli koluzivní jednání, jež umožňuje soutěžitelům spoléhat se na určitou formu tržního jednání jejich konkurentů alespoň v kritických okamžicích.¹⁶

211. Tu poukazuji na skutečnost, že účastník řízení ZD PETŘÍN se jakkoli nedistancoval od uzavřené protisoutěžní dohody, což další účastníky předmětné schůzky v Jevišovicích dne 13. 12. 2006 nutně vedlo k tomu, že se mohli spolehnout na absenci konkurenčního jednání

¹³ AGROPRODUCT.

¹⁴ Tento představuje po obsahové stránce totožnou úpravu ve vztahu k § 3 odst. 1 zákona.

¹⁵ Ritter, L., Braun, D. European competition law: a practitioner's guide. 3. vydání. The Hague: Kluwer Law International, 2004, s. 109

¹⁶ Ibid., s. 109.

ze strany ZD PETŘÍN při jejich snaze o zvýšení ceny (ve formě např. cenového podsekávání ze strany tohoto soutěžitele – zmaření jednotného postupu vedoucí ke zvýšení výkupní ceny - cíle dohody).¹⁷

212. Kupříkladu z rozsudku Tribunálu T-2/89 ve věci Petrofina SA ze dne 24. 10. 1991 vyplývá, že dílčí nezávislé jednání společnosti Petrofina SA, účastníka cenového a restriktivního kartelu na trhu propylénu, spočívající v tom, že nerealizoval kartelovou dohodu, když nesnížil objem produkce, jak bylo dohodnuto, nemůže zbavit tohoto soutěžitele odpovědnosti za koluzivní jednání.¹⁸ Jedná se o skutečnost, jež má významu toliko z hlediska ukládané sankce.¹⁹
213. Mám za to, že dílčím nezávislým jednáním (spočívajícím i v nekonání), zde v rámci realizace protisoutěžní dohody, se nemůže soutěžitel zbavit odpovědnosti za uzavření dohody. Jedná se o skutečnost relevantní až v rámci úvah o výši ukládané sankce, což jsem provedl, jak bude vyloženo níže.
214. Na tomto místě deklaruji, že pokud se soutěžitel chce zbavit podezření z kartelového jednání v souvislosti se schůzkou (jednáním) mezi přímými konkurenty, kde je jednotlivými soutěžiteli odhalován směr jejich budoucího soutěžního jednání, stíhá jej povinnost veřejně se distancovat od takovéto schůzky a jejich protisoutěžních výstupů, nikoliv uzavřít kartel a posléze z něj, i když zčásti pasivně, těžit. (viz postup společnosti Moravskoslezské drůbežářské závody PROMT a.s., bod 23 napadeného rozhodnutí). Mám za to, že skutečnost, že se ZD PETŘÍN fakticky neúčastnil jednání s Kosteleckými uzeninami dne 14. 12. 2006, nemohla být ostatními účastníky zakázané dohody vykládána tak, že se ZD PETŘÍN od této dohody distancoval. Ve správním řízení nebyla zjištěna žádná indicie, která by mohla být vykládána jako výslovná vůle ZD PETŘÍN distancovat se od zakázané dohody uzavřené dne 13. 12. 2006 v Jevišovicích.
215. S ohledem na shora podané úvahy uzavírám, že ve správním řízení nebylo na jisto postaveno, že by účastník řízení ZD PETŘÍN podle dohodnuté strategie skutečně postupoval. Tato skutečnost jej však nezbavuje odpovědnosti za správní delikt spočívající již v uzavření zakázané dohody v rozporu s § 3 odst. 1 zákona. Neprokázání realizace zakázané dohody u toho účastníka řízení byla však zohledněna ve výši ukládané sankce (viz níže) a rovněž jsem z tohoto důvodu musel upravit znění skutkové věty oproti napadenému rozhodnutí, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

17 Srov. rozsudek Soudního dvora Evropské unie C 40 až 48, 50, 54 až 56, 111, 113, 114/73 Coöperatieve Vereniging "Suiker Unie" UA ze dne 16.12.1975, body 172 až 176.

18 Srov. body 152 až 157, zejm. 155 rozsudku, ve vztahu k předchozímu odstavci tohoto podání, srov. bod 173 rozsudku.

19 Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003, Úřední věstník Evropské unie (2006/C 210/02), bod 29.

Reálné dopady dohody

216. Dohoda účastníků řízení o přímém určení prodejní ceny uzavřená dne 13. 12. 2006 na jednání v Jevišovicích, byla realizována následující den 14. 12. 2006 při jednání s odběratelem Kostelecké uzeniny.
217. Vzhledem k tomu, že cenové podmínky prodeje brojlerů platné pro konkrétní turnus (trvajících 45 dnů) jsou stanovovány na základě rámcových smluv samostatnou dohodou k tomuto turnusu se vážící, mohla být předmětná dohoda následně realizována nejdříve až při sjednávání cenových podmínek platných pro následující turnusy. Z dokazování provedeného ve správním řízení však plyne, že při dalším vyjednávání o prodejní ceně brojlerů postupovali účastníci řízení samostatně. Předmětná dohoda tak již nebyla ze strany účastníků řízení plněna (srov. bod 109 napadeného rozhodnutí).
218. Ze shora uvedeného nepřímo vyplývají i dílčí závěry ve vztahu k dopadům zakázané dohody na relevantní trh. Po neúspěšném jednání AGRO JEVIŠOVICE a SUŠÁRNA POHOŘELICE dne 11. 12. 2006 by Kostelecké uzeniny v případě absence dohody na nové jednání o ceně ve shodě se svou zavedenou obchodní praxí minimálně po období jednoho měsíce nepřistoupily. Po tuto dobu od realizace dohody (vyjednání zvýšené ceny) do dalšího následujícího vyjednávání (tentokrát již nezávislého viz výše) o obchodních podmínkách dodávek brojlerů mezi účastníky řízení a odběratelem, po kterou účastníci diskontinuitně dodávali jatečná kuřata (viz 45 denní turnus), tak bylo tržní prostředí na trhu živých jatečných kuřat deformováno v důsledku dohody účastníků řízení, kterou tito mezi sebou vyloučili hospodářskou soutěž v ceně prodáváného produktu.
219. Vzhledem k objektivním tržním podmínkám by cena brojlerů patrně stoupala i v případě absence dohody mezi účastníky řízení. Klíčovou je však v této souvislosti skutečnost, že by ke zvýšení ceny brojlerů došlo později, než tomu bylo v případě uzavření a realizace protisoutěžní dohody (viz bod 104. napadeného rozhodnutí). S ohledem na výše uvedené tak nemohu přisvědčit námitkám účastníků řízení, že předmětná dohoda pro ně neměla žádný efekt, neboť ke zvýšení ceny by došlo i v případě její neexistence.
220. Proto tedy uzavírám, že účastníci řízení dohodu o přímém určení prodejní ceny nejen uzavřeli, ale posléze také plnili (vyjma ZD PETŘÍN), v důsledku čehož předmětná dohoda reálným způsobem deformovala soutěžní (vyloučení soutěže v ceně) a tržní (výše ceny brojlerů) prostředí na relevantním trhu. Rovněž krajský soud v rozsudku výslovně potvrdil, že závěry Úřadu v otázce reálných dopadů dohody považuje za odpovídající zjištěnému podkladu, věcně správné, náležitě a přiléhavě odůvodněné a zákonné. Námitky účastníků řízení tak musím odmítnout jako nedůvodné.

Potenciální dopady

221. AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV v bodu 4.10 rozkladu namítají, že správní orgán prvního stupně pochybil tím, když v bodu 90. napadeného rozhodnutí zmiňuje potenciální dopady protisoutěžní dohody účastníků řízení. Účastníci řízení namítají, že prvostupňový orgán své

závěry nepodložil žádnou ekonomickou analýzou, která by prokazovala zvýšení cen kuřat pro konečné spotřebitele na základě dohody.

222. K výše uvedené námitce zdůrazňuji, že prvoinstanční orgán v bodu 90. napadeného rozhodnutí hovoří o potenciálních dopadech jak ve vztahu k dopadům na spotřebitele (viz textace „... mohl ovlivnit i situaci na následném trhu...“), tak ve vztahu ke všem producentům živé jatečné drůbeže (viz znění Prohlášení). Zmínění potenciálního (možného) dopadu dohody účastníků řízení v napadeném rozhodnutí umožňuje uchopit protisoutěžní jednání účastníků v širším skutkovém (i když hypotetickém) kontextu a v obecnějších tržních souvislostech.
223. Pochybení prvostupňového orgánu nespátřuji ani v tom, že zmíněné potenciální dopady nepodložil ekonomickou analýzou. Skutkové zjištění o reálných (skutečných) dopadech protisoutěžního jednání účastníků řízení by se bez podrobné analýzy trhů navazujících na relevantní trh jistě neobešlo. Závěry o možných dopadech deliktního jednání účastníků jsou ovšem plně dovoditelné z obecných principů, na nichž je vystavěn tržní mechanismus (tlak odběratelů brojlerů, kterým se zvedly náklady v podobě ceny jatečných kuřat, na zvýšení ceny jimi realizované na navazujícím stupni trhu), a z dikce samotného Prohlášení („Vyzýváme všechny producenty drůbeže...“).
224. S ohledem na výše uvedené považuji argumentaci AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV uvedenou na str. 4 Vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 28. 1. 2008 (viz výše), jakož i námitku ZEVA CHLÍSTOVICE, že nevyvíjela žádný tlak vůči svému druhému odběrateli společnosti XAVEROV, a.s., za irelevantní, a na okraj poznamenávám, že Ing. Bohumil Rada, předseda představenstva AGRODRUŽSTVA JEVIŠOVICE, v rámci ústního jednání k otázce č. 9 prvostupňového orgánu „Změnila se výkupní cena jatečné drůbeže od Kosteleckých uzenin, příp. od vašich dalších odběratelů od prosince 2006 a jak?“ uvedl cit.: „Očekáváme, že v příštím týdnu půjdou i ostatní naši odběratelé s cenami nahoru. I těmto odběratelům jsme zaslali Prohlášení (Rabitt Trhový Štěpánov, Raciola Uhreský Brod, Libuš a.s., PROMT Brno a zahraniční odběratelé – Rakousko – Huber, Němcko – jatka u Norimberka, Polsko, Maďarsko – Gyor).“ (č.l. 74 správního spisu).
225. Na postupu správního orgánu prvního stupně, který v napadeném rozhodnutí uvedl i potenciální dopady protisoutěžního jednání účastníků řízení, tak neshledávám nic nezákonného, věcně nesprávného nebo nepatřičného. Popsaný potencionální dopad považuji za pravděpodobnou hrozbu, tedy následek objektivně způsobitý nastat, nikoliv jen nedoložený předpoklad správního orgánu.

6.5 Další námitky účastníků řízení

226. Někteří z účastníků řízení v rozkladech dále argumentují aplikací pravidla *de minimis, intra-enterprise* doktríny či zákonné výjimky ze zákazu dohod ve smyslu § 3 odst. 1 zákona, zakotvené v § 3 odst. 4 zákona. Další z námitek uplatněných v rozkladech se dotýkají otázky přičitatelnosti jednání zaměstnanců účastníků řízení, kteří nepředstavují statutární orgány, těmto účastníkům. Pro úplnost dodávám, že jsem se zabýval všemi námitkami vznesenými

účastníky řízení v podaných rozkladech, přičemž vypořádání některých vyplývá případně implicitně z tohoto rozhodnutí, resp. vypořádáním nosných námitek se stávají bezpředmětnými.

De minimis

227. Argumentace účastníků řízení v rozkladech naznačuje, že tito brojí proti závěru prvoinstančního orgánu o výši jejich společného tržního podílu (viz výše) zejména ve vztahu k aplikaci pravidla *de minimis*. V této souvislosti však zdůrazňují, že i za situace, kdyby byl ve správním řízení prokázán menší tržní podíl účastníků řízení na relevantním trhu nepřesahující 10 %, by nebylo možno výjimku ze zákazu dohod podle § 3 odst. 1 zákona aplikovat, vzhledem k ustanovení § 6 odst. 2 písm. a) zákona.
228. Zmíněné ustanovení brání vynětí ze zákazu dohod podle § 3 odst. 1 zákona v případě horizontální dohody o přímém určení prodejní ceny, o kterou šlo v právě projednávané věci, neboť jde o tzv. *hard-core* jednání, které je považováno za typově za nejzávažnější narušení soutěže. V případě tohoto typu dohody není pro konstataci protiprávnosti rozhodující podíl účastníků řízení na relevantním trhu ani dopad na trh. Jedná se o dohodu, která je již ze své podstaty (pro svůj cíl²⁰) způsobilá mít negativní dopad na soutěž na příslušném trhu, a proto jde o zakázanou dohodu dle § 3 odst. 1 zákona. Na uvedený typ dohody nelze aplikovat výjimku *de minimis*, neboť jde o dohodu ve smyslu § 6 odst. 2 písm. a) zákona.

Zákonná výjimka ze zákazu zakotvená v § 3 odst. 4 zákona

229. Pokud jde o námitku SUŠÁRNA POHOŘELICE týkající se aplikace § 3 odst. 4 zákona, deklaruji, že ani tato výjimka účastníku řízení nesvědčí. Ustanovení § 3 odst. 4 zákona se váže k dohodám, které sice materiální podmínku dohod podle § 3 odst. 1 zákona splňují, ovšem na druhé straně v sobě nesou jisté pozitivní efekty (i pro spotřebitele) formulované pod písm. a) předmětného ustanovení.
230. Posuzovaná dohoda vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o horizontální dohodu konkurentů, jejímž cílem je omezení soutěže prostřednictvím přímého určení cen, nesplňuje podmínky pro aplikaci zákonné výjimky pro vynětí ze zákazu dohod dle § 3 odst. 4 zákona, neboť nepřinášela žádné benefity, jak je předvídá písm. a) uvedeného ustanovení, tj. zlepšení výroby, distribuce zboží, podpora technického či hospodářského rozvoje, a tudíž zcela logicky ani nemůže nevyhrazovat přiměřený podíl na výhodách pro spotřebitele, S ohledem na to, že pro aplikaci zákonné výjimky ze zákazu dohod musí být splněny podmínky obsažené v § 3 odst. 4 zákona kumulativně a podmínka stanovená v § 3 odst. 4 písm. a) zákona splněna není, nebylo dále nutné zabývat se otázkou splnění podmínek uvedených v § 3 odst. 4 písm. b) a c) zákona.
231. Uzavírám, že legální výjimka zakotvená v § 3 odst. 4 zákona účastníkům řízení taktéž svědčit nemůže.

²⁰ Cíl je tu pojímán jako objektivní kategorie, ne subjektivní.

Intra-enterprise doktrína

232. ZEVA CHLÍSTOVICE spatřuje pochybení správního orgánu prvního stupně v tom, že nezohlednil příslušnost tohoto účastníka řízení ke stejnému hospodářskému celku, ke kterému náleží i soutěžitel poškozený v důsledku protisoutěžního jednání účastníků řízení – Kostelecké uzeniny (skupina Agrofert).
233. Zákaz dohod podle § 3 odst. 1 zákona nelze s ohledem na intra-enterprise doktrínu aplikovat na protisoutěžní dohody uzavřené mezi subjekty náležejícími ke stejnému hospodářskému celku, neboť mezi subjekty, mezi kterými existuje vztah kontroly, není hospodářské soutěže, jež by bylo možné či nutné chránit.
234. Zdůrazňuji, že v případě účastníka řízení však šlo o dohodu uzavřenou nikoli v rámci jedné hospodářské jednotky, ale o dohodu uzavřenou a plněnou s nezávislými soutěžiteli – přímými konkurenty ZEVA CHLÍSTOVICE. Na takové situace se intra-enterprise doktrína nevztahuje.
235. Na okraj poznamenávám, že toliko z faktu, že se tento účastník řízení na dohodě namířené proti společnosti Kostelecké uzeniny podílel jak při jejím uzavření, tak realizaci, jednoznačně vyplývá, že zde o žádné společné kontrole ve vztahu ke společnosti Kostelecké uzeniny nelze uvažovat. S ohledem na shora uvedené se tak s námitkou účastníka řízení nemohu ztotožnit.

Přičitatelnost jednání zaměstnanců účastníků řízení, kteří nejsou statutárními orgány

236. Námitku ZEVA CHLÍSTOVICE a ZD PETŘÍN, že se jednání v Jevišovicích dne 13. 12. 2006 zúčastnili zaměstnanci společnosti a uzavření protisoutěžní dohody jim tak nemůže být připisováno, odmítám s ohledem na následující.
237. V první řadě deklaruji, že v případě dohod ve smyslu § 3 odst. 1 zákona, či čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, není pochopitelně nutné pro jejich postih ze strany soutěžních úřadů, aby byly uzavírány statutárními orgány společnosti, či jimi zplnomocněnými osobami, přičemž tomu tak v praxi zpravidla ani nebývá.
238. Podstatnou tu totiž není primárně okolnost, kdo je z hlediska formálněprávního (či z pohledu soukromého práva) oprávněn za soutěžitele jednat navenek, ale konkretizované reálné chování soutěžitele na trhu (např. cenová politika), za které v konečném důsledku nesou statutární orgány soutěžitele odpovědnost. Na obsah vůle jakékoli osoby lze totiž usuzovat toliko z jejích projevů.
239. Jinými slovy řečeno, pokud se např. uzavření cenového kartelu za soutěžitele účastní osoba, která není oprávněna sjednávat za něj ceny, přesto se kartel v úrovni cen realizovaných tímto soutěžitelem (tedy v konkrétním tržním chování nyní již uskutečněným prostřednictvím statutárních orgánů či osob jimi zmocněných) odrazí, je zřejmé, že jednání této osoby je plně přičitatelné k tíži daného soutěžitele (jednalo se tak o jednání tohoto soutěžitele).

240. Shora předložené závěry potvrzuje i krajský soud v rozsudku, kde na str. 17 traktoval následující, cit.: „Nemusí-li ke vzniku dohody být splněny podmínky podávané z práva soukromého, ... pak nedostatek oprávnění uskutečňovat právní úkony jménem nebo za žalobce není překážkou kvalifikace jednání jako protiprávního podle § 3 odst. 1 ZOHS“.
241. Nad rámec výše uvedeného ve vztahu k námitce ZEVA CHLÍSTOVICE, že na jednání dne 13 .12. 2006 se účastnil ekonom společnosti, poukazují na skutečnost, že následného jednání s odběratelem Kostecké uzeniny (realizace dohody) se účastnil již statutární orgán společnosti Ing. Jan Klepal, předseda představenstva.
242. Vzhledem k výše uvedenému uzavírám, že výše zmíněným účastníkům je plně přičitatelné jak uzavření dohody, tak její následná realizace.

Subjektivní stránka deliktu

243. S námitkami směřujícími proti závěru o úmyslném porušení zákona se nemohu ztotožnit z důvodů níže vyložených. Předně odmítám tvrzení AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV, že nelze v případě právnických osob posuzovat subjektivní stránku jejich jednání.
244. Ačkoliv je odpovědnost za protisoutěžní jednání spočívající v uzavření zakázané dohody narušující soutěž odpovědností objektivní, konstrukce zákona předpokládá možnost uložení pokuty či opatření k nápravě za protisoutěžní delikt pouze tehdy, jestliže k porušení zákona dochází zaviněně, resp. slovy zákona úmyslně nebo z nedbalosti (§ 22 odst. 2 zákona). Zákon tak napevno ukládá soutěžnímu úřadu, aby u všech soutěžitelů, tj. jak u fyzických, tak u právnických osob, které hodlá za porušení hmotněprávních ustanovení zákona sankcionovat, zkoumal zavinění. Úřad ve svých rozhodnutích složku zavinění zkoumá pravidelně i u soutěžitelů – právnických osob, a tento postup nebyl ze strany správních soudů nikdy zpochybněn, resp. byl naopak aprobevován. Zkoumání subjektivní stránky jednání účastníka řízení považuje tedy Úřad za nezbytnou součást úvah o samotné možnosti uložit pokutu; forma zavinění je pak i podle judikatury správních soudů relevantní z hlediska rozhodování o výši ukládané pokuty.²¹
245. Zaviněním se rozumí psychický vztah toho, kdo se určitým způsobem chová, k výsledku jeho chování. I v soutěžním právu je třeba rozlišovat dvě základní formy zavinění: úmysl (dolus) a nedbalost (culpa). Při zkoumání formy subjektivní stránky správního deliktu, tj. zavinění, je třeba vycházet ze vztahu intelektuální a volní složky k objektu deliktu, jímž je právem chráněný zájem, proti němuž jednání směřuje. U nedbalosti nevědomý delikvent nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, avšak to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. V případě vědomé nedbalosti i nepřímého úmyslu jednatel ví, že škodlivý následek může způsobit. Zatímco však u vědomé nedbalosti jednatel nechce způsobit škodlivý následek, resp. bez přiměřených důvodů spoléhá, že jej nezpůsobí, v případě úmyslu nepřímého je subjekt srozuměn s tím, že škodlivý následek může způsobit. Pokud jde o úmysl přímý, vychází se z toho, že jednatel nejenže

21 Srov. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Ca 133/2005-62 ze dne 30. 11. 2006 ve věci SAZKA, potvrzený rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 40/2007-111 ze dne 3. 10. 2008.

věděl, ale také chtěl porušit či ohrozit zájem chráněný zákonem. Není tedy rozhodné, zda účastník řízení věděl, že porušuje konkrétní zákonné ustanovení, či zda si byl vědom možnosti porušení zákona. Při posouzení subjektivní stránky deliktu porušení zákazu stanovenému v § 3 odst. 1 zákona je rozhodné posouzení volní a vědomostní složky ve vztahu k objektu deliktu, tj. právem chráněnému zájmu, jímž je existence a fungování hospodářské soutěže na trhu zboží a služeb, resp. hospodářská soutěž prostá narušení ve smyslu § 1 odst. 1 zákona, tedy účinná hospodářská soutěž.

246. Vzhledem k výše podanému uzavírám, že zkoumání subjektivní stránky je nejen přípustné amožné (viz bod 5.7 rozkladu AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV), ale vzhledem k dikci zákona a konstantní rozhodovací praxi správních soudů i nezbytné, a to jako významné skutečnosti ovlivňující výši ukládané pokuty.
247. Přestože právnické osoby samy vůli ve smyslu psychologickém nemají, jejich vůle ve smyslu právním, tj. vůle manifestovaná jejich úkony, je vždy vytvářena osobami fyzickými, které „vůli“ právnických osob utvářejí, resp. ji projevují. Jak již bylo zmíněno, na obsah „vůle“ právnických osob lze usuzovat toliko z jejich projevů.
248. Námitku AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV stran nesprávné klasifikace subjektivní stránky deliktního jednání účastníků řízení jako úmyslu přímého vzhledem k závěru správního orgánu prvního stupně, že účastníci řízení si museli být vědomi toho, že jimi uzavřená cenová dohoda hospodářskou soutěž naruší, a byli s takovou skutečností srozuměni (bod 101. napadeného rozhodnutí), shledávám důvodnou.
249. Výše uvedené konstatování prvostupňového orgánu, svědčí pro závěr o úmyslném porušení zákona, a to ve formě úmyslu nepřímého. Nicméně by dle mého přesvědčení byl z hlediska zákonnosti a věcné správnosti napadeného rozhodnutí dostačující závěr o úmyslném spáchání deliktu, aniž by bylo nutné úmyslné porušení zákona blížeji kvalifikovat jako úmysl přímý či nepřímý.
250. Dále konstatuji, že správní orgán prvního stupně pochybil, pokud v případě ZD PETŘÍN klasifikoval jeho jednání jakožto nedbalostní. Podepsané Prohlášení je jednoznačným projevem vůle všech účastníků řízení vědomě koordinovat a sladit nákupní ceny jatečných kuřat vůči svým odběratelům. Účastníci řízení (včetně ZD PETŘÍN) si museli být vědomi toho, že jejich jednání je způsobilé ovlivnit cenovou úroveň předmětného zboží, a to ve vztahu ke zpracovatelům drůbeže, a tedy narušit účinnou hospodářskou soutěž v jejím základním parametru, jakým je cena. Podobně jako u ostatních účastníků řízení, nelze ani u ZD PETŘÍN dovozovat, že takové jednání se uskutečnilo jinak než v důsledku úmyslu.
251. Tvzení účastníků řízení, že z okolností jejich deliktního jednání (přizvání tisku, publikace Prohlášení) vyplývá, že jednali v nedbalosti, odmítám jako nemístné. Účastníky řízení zmiňované okolnosti se váží ke skutečnosti neznalosti zákona, nikoliv k nevědomosti o tom, že by svým jednáním mohli narušit zákonem chráněný zájem – hospodářskou soutěž (viz výše). Tato eventualita jim byla nepochybně známa a účastníci řízení s ní byli přinejmenším srozuměni.

252. Na základě zjištěných skutkových okolností uzavření dohody o ceně dne 13. 12. 2006 mám za to, že všichni účastníci řízení porušili zákon úmyslně. Připomínám přitom, že úmyslné porušení zákona je při stanovování výše pokuty okolností přitěžující. Skutečnost, že se v případě ZD PETŘÍN faktická realizace uzavřené dohody nepodařila prokázat, je rovněž ve výši pokuty náležitě zohledněna (viz níže), nicméně ji nelze spojovat s otázkou posouzení formy zavinění.

6.6 Pokuta

253. Závěrem svých rozkladů účastníci řízení brojí proti výši uložených pokut. Namítají, že pokuta neměla být v tomto konkrétním případě vůbec uložena. Prvostupňový orgán měl pochybit při určení výše pokuty tím, že nedostatečně zhodnotil zákonná kritéria pro určení její výše, přičemž nepřihlédl k významným polehčujícím okolnostem. Účastníci řízení nesouhlasí ani s tím, jak prvoinstanční orgán posoudil subjektivní stránku deliktního jednání. AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV jsou pak přesvědčeni, že napadené rozhodnutí porušuje zásadu nediskriminace.

Obecná východiska

254. Podle § 22 odst. 2 zákona může Úřad soutěžitelům uložit pokutu do výše 10 milionů Kč nebo do výše 10 % z čistého obratu dosaženého za poslední ukončené účetní období, jestliže úmyslně nebo z nedbalosti porušili zákazy stanovené v § 3 odst. 1, § 11 odst. 1 a § 18 odst. 1 zákona nebo neplní závazky uznané podle § 7 odst. 2 nebo § 11 odst. 3 zákona. Při rozhodování o výši pokuty přihlédně Úřad zejména k závažnosti, případnému opakování a délce trvání porušování zákona, a s ohledem na dikci § 22 odst. 2 zákona je třeba vzít v potaz i subjektivní stránku deliktu, tedy skutečnost, zda k porušení zákona došlo úmyslným jednáním soutěžitele či pouze z nedbalosti. V posuzované věci jde o porušení zákazu stanoveného v § 3 odst. 1 zákona, a to o uzavření zakázané dohody.

255. Horní hranice pokuty, kterou lze na základě § 22 odst. 2 zákona uložit, je stanovena alternativně, když za horní hranici je považována ta z alternativně použitelných hranic, která je pro příslušného soutěžitele méně příznivá. Hranice stanovená pevnou částkou se uplatní zejména u soutěžitelů, kteří nejsou založeni za účelem podnikatelské činnosti a žádného obratu tudíž nedosahují.²² V daném případě v souladu s ustálenou rozhodovací praxí Úřadu považují za horní hranici částku 10 % z čistého obratu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období, neboť takto kalkulovaná částka je vyšší než 10 000 000,- Kč.

256. Stanovení výše pokuty v mezích zákona je věcí správního uvážení Úřadu, které se v konkrétním případě odvíjí od posouzení skutkových okolností daného případu. Dle judikatury českých soudů²³ musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně,

²² Srov. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 Ca 64/2004 ze dne 31. 5. 2006 ve věci ČEZ, který byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 17/2007-100 ze dne 23. 10. 2008.

²³ Srov. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 27/2006 ze dne 6. 4. 2007 ve věci ČSAD Liberec, který byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 48/2007-235 ze dne 26.4. 2010.

aby od podobného jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však ovšem byl pro něj likvidačním. Uložená pokuta by tak měla plnit jak funkci represivní, tak preventivní.

257. Při stanovení konkrétní výše pokuty se předně musí vyjít ze zákonných (zákonem předepsaných) kritérií, která tato pokuta má v sobě odrážet, a to ze závažnosti deliktu, délky jeho trvání a případného opakování protisoutěžního jednání účastníka správního řízení. Dále pak Úřad v konkrétní výši pokuty zohlední další jím zjištěná specifika případu, která jsou vzhledem k jejich charakteru pro stanovení pokuty relevantní.²⁴
258. Úřad za účelem zvýšení předvídatelnosti a transparentnosti svého rozhodování při ukládání pokut za porušení hmotněprávních povinností stanovených zákonem, resp. při kalkulaci konkrétní výše pokuty dle § 22 odst. 2 zákona, vypracoval a na svých internetových stránkách zveřejnil tzv. „Zásady postupu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže při stanovování výše pokut podle § 22 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění (dále též „Zásady“). Tyto Zásady byly publikovány (Infolist č. 2/2007, duben 2007) krátce po zahájení správního řízení sp. zn. S14/07, když dle bodu 2 Zásad se budou aplikovat ve správních řízeních zahájených po dnu publikace. V daném případě tak nebyly aplikovány.
259. Správní orgán prvního stupně při kalkulaci výše pokuty ve shodě se zavedenou a správními soudy aprobovanou²⁵ praxí vyšel z obrátů účastníků řízení za poslední známé ukončené účetní období před spácháním deliktu, resp. před zahájením správního řízení ve věci, tj. za účetní období roku 2005 resp. 2006 (viz bod 116 napadeného rozhodnutí). Obraty pak zjistil z výkazů zisku a ztrát předložených účastníky řízení.

Závažnost

260. Základním obecným východiskem pro stanovení výše pokut, resp. posouzení přiměřenosti výše pokuty, je skutečnost, že trest by měl zejména odpovídat povaze a závažnosti správního deliktu, za nějž je ukládán. Pokud jde o určení závažnosti správního deliktu pro potřeby stanovení správní sankce, došel jsem ve shodě se správním orgánem prvního stupně k závěru, že účastníci řízení porušili zákaz stanovený v § 3 odst. 1 zákona, kterého se účastníci řízení dopustili tím, že uzavřeli zakázanou dohodu o přímém určení prodejní ceny (na tom nic nemění, že znění výroku jsem ve shodě se závazným právním názorem správních soudů upravil). Zakázaná dohoda v užším smyslu, jak bylo již uvedeno výše, je jedním ze tří zákonem rozeznávaných typů zakázané dohody v širším slova smyslu, když pojem dohoda je legislativní zkratka zahrnující všechny tyto tři formy deliktu. Podle § 3 odst. 2 písm. a) zákona jsou zakázány zejména dohody o přímém nebo nepřímém určení cen, popřípadě o jiných obchodních podmínkách. Tyto dohody jsou také v rozhodovací praxi Úřadu považovány za jedny z nejzávažnějších (viz výše zejména část věnující se hmotněprávním námitkám). Rovněž Komise považuje horizontální dohody o určení cen za nejzávažnější omezení

²⁴ Srov. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 49/2010 ze dne 24. 3. 2011 ve věci *Telefónica O2*.

²⁵ Viz. např. nedávný rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 47/2009 ze dne 28. 4. 2011 ve věci *Dellux*.

hospodářské soutěže, za které podle Pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) Nařízení č. 1/2003²⁶ (dále též „**Pokyny Komise**“) udílí přísný postih, a to v horní části stupnice do 30 % hodnoty tržeb podniku.

261. Další faktory, které mají vliv na závažnost jednání, prvostupňový orgán uvedl v bodě 112 napadeného rozhodnutí, na který odkazují. Prvostupňový orgán závažnost posuzovaného jednání zhodnotil tak, že pro výpočet základní částky pokuty vyšel z 2 % hodnoty prodeje.
262. Závažnost jednání účastníků řízení nikterak nesnižuje skutečnost, že k němu došlo dle účastníků řízení v období krize v předmětném odvětví hospodářství, jak bylo již vyloženo výše (viz bod 75. napadeného rozhodnutí a str. 2 odst. 3 rozkladu SUŠÁRNA POHOŘELICE). Narušení soutěže totiž nespočívalo v samotném zvýšení cen, ale v koordinovaném postupu soutěžitelů při realizaci potřeby zvýšit prodejní ceny. Na tom nic nemění závěr, že zvýšení cen mohlo být za dané situace objektivně nevyhnutelné²⁷. Námitkám účastníků řízení proto nelze přisvědčit a konstatuji, že prvostupňovým orgán závažnost zhodnotil náležitě.

Délka

263. Druhým kritériem pro uložení pokuty je dle § 22 odst. 2 zákona délka protisoutěžního jednání. Prvoinstanční orgán dle účastníků pochybil tím, že nedostatečně zohlednil délku trvání porušení zákona (viz bod 109. napadeného rozhodnutí).
264. Na základě správního uvážení stanovil prvoinstanční orgán koeficient zohledňující délku protisoutěžního jednání na $k=1$. Přestože je tento koeficient totožný jak v případě jednodenního porušení zákona, tak v případě deliktu jednorozhodného, nepovažuji výši jeho určení za nepřiměřenou. Podle mého přesvědčení skutečnost, že daným koeficientem nejsou zohledněny časové rozdíly v intervalu jednoho roku, nemůže v žádném případě způsobit nepřiměřenost tohoto způsobu výpočtu pokuty.
265. Co se týče odkazu AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV na níže uvedené Pokyny Komise, které zohledňují i délku soutěžního deliktu kratší než jeden rok, a to délku půlroční, uvádím, že Evropská komise podle těchto pokynů stanovuje základní částku pokuty až do výše 30 % obratu, přičemž Úřad maximálně do 3 % obratu. Dále poukazuji na princip platný na komunitární úrovni, v národní praxi neužívaný, a to, že „...Evropská komise, bez ohledu na dobu účasti soutěžitele na protiprávním jednání, zahrne do základní výše pokuty částku v hodnotě 15 % až 25 % hodnoty tržeb (...), aby soutěžitele odradila i jen od účasti na horizontálních dohodách o stanovené cen...“ (viz bod 25 a 21 Pokynů **Komise**).
266. Pokud jde o námitku SUŠÁRNA POHOŘELICE a AGROPRODUCT, že prvoinstanční orgán vyšel při určení výše pokuty z obratu účastníků dosaženého v produkci brojlerů, konstatuji, že tak učinil v souladu se zavedenou správní praxí, která se rovněž následně odrazila ve shora zmíněných Zásadách. Mimoto Komise také při určení základní částky pokuty vychází z hodnoty tržeb zboží, jichž se protiprávní jednání týká (viz bod 5 Pokynů **Komise**).

²⁶ Zveřejněna v Úředním věstníku pod č. 2006/C 210/02.

²⁷ Srov. rozsudek Krajského soudu č.j. 62 Ca 16/2009-357 ze dne 21. 10. 2010 ve věci Pekaři.

267. K délce trvání deliktu považuji za nutné ještě dodat, že zdánlivě krátká délka trvání deliktu nijak nesnižuje jeho závažnost, resp. škodlivost pro hospodářskou soutěž, neboť šlo o zakázanou cenovou dohodu (*hard core* porušení zákona), která cílila k vyloučení pochybnosti o budoucím soutěžním chování v oblasti cenotvorby vzájemných konkurentů (jednotný postup směřující ke zvýšení ceny).
268. Vzhledem k výše uvedenému jsem toho názoru, že prvostupňový orgán zohlednil délku deliktu účastníků řízení náležitým způsobem.

Opakované porušení zákona

269. Pokud jde o třetí kritérium uvedené v § 22 odst. 2 zákona, a to opakování porušení zákona, zde správní orgán prvního stupně zkonstatoval, že žádný z účastníků řízení se v minulosti nedopustil porušení zákona, tedy u žádného nedošlo k recidivě. Není ovšem na místě z tohoto důvodu pokuty nějak upravovat. Okolnost, že jde o první porušení zákona, není sama o sobě polehčující skutečností, což ostatně potvrdil i krajský soud ve svém rozsudku č.j. 62 Ca 41/2009-542 ze dne 5. 8. 2010 na straně 62, když konstatoval, že „...opakované jednání, kterým je třeba rozumět opakované porušení ZOHS ze strany účastníka řízení, je třeba považovat za okolnost, která účastníkovi přitěžuje. Naopak nelze automaticky dovodit, že prostý fakt spočívající v tom, že účastník doposud ZOHS neporušil a sankcionované jednání je jeho prvním proviněním na soutěžním poli, je okolností polehčující. Takový závěr z uvedeného ustanovení nevyplývá. Skutečnost, že účastník jedná podle zákonů je totiž pravidlem, a zásadně není možné na ni hledět jako na výhodu, která má být zohledněna při ukládání pokuty.“ I zohlednění tohoto kritéria správní orgán prvního stupně provedl patřičně.

Přitěžující okolnosti – úmysl

270. Jak jsem již podrobně deklaroval shora, mám za to, že všichni účastníci řízení porušili zákon úmyslně, přičemž úmyslné porušení zákona je Úřadem konstantně posuzováno jako přitěžující okolnost, za kterou je pokuta navyšována. Tato dlouhodobá praxe Úřadu je aprobována též správními soudy (viz např. nedávný rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 47/2009 ze dne 28. 4. 2011 ve věci *Dellux*, str.14).
271. Za úmyslné porušení zákona byla v napadeném rozhodnutí účastníkům řízení, kromě ZD PETŘÍN zvýšena základní částka pokuty o 20 %. Z důvodu prokázání úmyslného porušení i na straně zmiňovaného účastníka řízení a z důvodu zachování rovného přístupu ke všem účastníkům řízení, je na místě základní částku pokuty pro účastníka řízení ZD PETŘÍN o 20 % navýšit. Tedy základní částku, kterou správní orgán prvního stupně stanovil na 737.000,- Kč (viz bod 119 ve spojení s bodem 116 napadeného rozhodnutí) je třeba za úmysl zvýšit o 147.400,- Kč. Upravená základní částka pokuty tak dosahuje výše 884.400,- Kč.

Polehčující okolnosti – ZD PETŘÍN

272. Předně mám za to, že je nutné jako polehčující okolnost hodnotit neprokázání realizace dohody na straně účastníka řízení ZD PETŘÍN. Tento soutěžitel, ačkoliv také uzavřel spolu s ostatními účastníky řízení zakázanou dohodu, jak je specifikováno ve výroku tohoto rozhodnutí, se neúčastnil následujícího dne po uzavření této dohody jednání se společným odběratelem Kostelecké uzeniny, tedy nebylo prokázáno plnění zakázané dohody ze strany tohoto účastníka řízení. Tato skutečnost jej nikterak neliberuje ze samotného uzavření zakázané dohody, což je už samo o sobě porušením zákazu obsaženého v § 3 odst. 1 zákona a důvodem pro uložení pokuty dle § 22 odst. 2 zákona, nicméně odůvodňuje snížení základní částky pokuty. Za polehčující okolnost rovněž považuji, ve shodě se správním orgánem prvního stupně, víceméně pasivní a následovnickou roli ZD PETŘÍN.
273. Uvedené okolnosti dle mého uvážení odůvodňují snížení upravené základní částky pokuty (viz výše) o 30 %, tedy o částku 265.320,- Kč. Částka pokuty tak po zaokrouhlení na celé tisíce činí 619.000,- Kč (k výsledné kalkulaci pokuty pro uvedeného účastníka řízení pro přehlednost ještě viz níže).

Zásada nediskriminace

274. Nepřisvědčuji ani námitce AGRO JEVIŠOVICE a KARLOV, že prvoinstanční orgán porušil zásadu nediskriminace vzhledem k rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. R 10/99 ze dne 29. 6. 1999, přičemž rozhodnutí Úřadu citovaná prvostupňovým orgánem v bodu 125. napadeného rozhodnutí považují z hlediska typové závažnosti deliktu za plně srovnatelná s napadeným rozhodnutím.
275. S tvrzeními účastníků řízení se nelze z dále popsaných důvodů ztotožnit. Předně podotýkám, že případ č.j. R 10/99 ze dne 29. 6. 1999 je po skutkové stránce odlišný, jelikož se jednalo o zakázanou dohodu dle § 3 odst. 1 zákona zpracovatelů jatečné drůbeže. Nadto, v Rozhodnutí 1999, resp. v rozhodnutí jemu předcházejícím č.j. S 25/99-240 ze dne 16. 4. 1999 je explicitně uvedeno, že pokuta byla uložena v symbolické výši vzhledem k jejímu preventivnímu působení v tomto konkrétním případě. Jak uvedl správním orgán prvního stupně v rozhodnutí č.j. S 25/99-240 cit.: „...*Ve shora uvedeném kontextu preferoval Úřad preventivní funkci pokuty a uložil sankci, jež má především varovat účastníky řízení před podobným protisoutěžním jednáním. Pro Úřad je prioritní věcí odstranění narušení soutěže a ukončení zakázaného jednání. I z toho důvodu je pokuta spíše symbolická...*“
276. Úřad ve své rozhodovací praxi od počátku devadesátých let minulého století ukládané pokuty postupně zvyšuje vzhledem k rostoucímu právnímu povědomí o ochraně hospodářské soutěže (viz str. 4 a 5 Zásad, dostupné na www.compet.cz). Od uložení pokuty Rozhodnutím 1999 do uložení pokuty napadeným rozhodnutím uběhlo osm let. Ostatně rovněž krajský soud ve svém rozsudku č.j. 62 Ca 41/2009-542 ze dne 5. 8. 2010 judikoval, že nelze dovozovat nepředvídatelnost rozhodovací praxe Úřadu, pokud mezi jednotlivými

rozhodnutími uplynula delší doba.²⁸ Tento postup je plně aprobovaný rovněž evropskými soudy. V této souvislosti odkazují zejména na rozhodnutí Tribunálu T-279/02 ze dne 6. 4. 2006 ve věci *Degussa*, který deklaroval, že „...soutěžní úřad může kdykoli přizpůsobit výši ukládaných pokut, pokud to vyžaduje účinná aplikace soutěžního práva, a uložení vyšší pokuty oproti předchozí praxi, a to i v podobných případech, nelze samo o sobě považovat za protiprávní postup...“

277. Pokud správní orgán prvního stupně v nyní projednávané věci vzhledem k legitimně očekávatelnému vyššímu povědomí soutěžitelů o ochraně hospodářské soutěže uložil pokuty výrazně vyšší, nemám, co bych mu na tomto postupu vytknul.

Další námitky k pokutám

278. Jak se podává z odůvodnění napadeného rozhodnutí, prvostupňový orgán zohlednil či se argumentačně vypořádal při určování výše pokuty i se skutečnostmi namítanými účastníky řízení jako jejich hospodářské výsledky (bod 114.), či krizi odvětví chovu drůbeže (bod 117. napadeného rozhodnutí), přičemž v této souvislosti tak odkazují na příslušné pasáže napadeného rozhodnutí. Nadto poukazují na evropskou judikaturu²⁹, v níž Tribunál dospěl k závěru, že ani Evropská komise při ukládání sankcí nemusí zohledňovat momentální nepříznivou situaci v rámci určitého odvětví, jelikož kartely se přirozeně vyskytují právě v hůře fungujících sektorech, a tudíž by se jednalo o polehčující okolnost téměř ve všech případech. Malý finanční přínos deliktního jednání pak nelze jak v rovině obecné, tak v tomto konkrétním případě považovat za polehčující okolnost (rozklad AGROPRODUCT, str. 4) obdobně jako růst nákladů na produkci zboží (růst cen energií, krmných směsí, apod.), údajné předchozí jednostranné stanovování ceny odběratelem či existenční závislost na chovu brojlerů. V žádném případě tak nelze dospět k závěru, že deliktní jednání účastníků řízení bylo „dovolenou nutnou obranou“ s ohledem na jejich ztrátové hospodaření v průběhu roku 2006 (str. 5 rozkladu SUŠÁRNA POHOŘELICE).

279. Ve vztahu k námitkám některých účastníků, že správní orgán prvního stupně nedostatečně zohlednil spolupráci těchto účastníků s Úřadem v průběhu správního řízení, odkazují na bod 113. napadeného rozhodnutí a znění § 21 odst. 7 zákona. Toto ustanovení ukládá soutěžitelům povinnost poskytnout Úřadu na jeho vyžádání úplné, správné a pravdivé podklady a informace ve lhůtě jím stanovené. Účastníci řízení tak jsou povinni poskytovat součinnost (spolupracovat) ve smyslu výše uvedeného ustanovení a není u nich tak přítomen prvek dobrovolnosti, který by bylo možno zohlednit jako polehčující okolnost při zvažování výše pokuty. Dále podotýkám, že žádný z účastníků řízení významněji nepřispěl k objasnění deliktu. Na tomto místě pak příkladmo poukazují na tvrzení ZD PETŘÍN obsažené v rozkladu (str. 2), že k podepsání Prohlášení ze strany účastníků nedošlo, na kterém účastník řízení nadále setrvává, ačkoliv byl ve správním řízení prokázán opak (viz čl. 420 správního spisu, bod 40. napadeného rozhodnutí)

²⁸ V konkrétním případě posuzovaném krajským soudem uplynulo mezi jednotlivými rozhodnutími Úřadu 7 let, tedy dokonce doba kratší než je ta v současnosti posuzovaném případě.

²⁹ T 64/02 Hans Heubach v Commission (2005).

280. Stran námitek účastníků řízení poukazujících na jejich nízké tržní podíly konstatuji, že ty byly zohledněny při určení individuální výše pokut, neboť tržní podíl účastníků řízení odráží hodnotu jimi realizovaných prodejů vzhledem k celkovému objemu trhu. Hodnota prodejů účastníků řízení (čistý obrát účastníků dosažený při prodeji brojlerů v roce 2006) je pak základní částkou, z které je posléze vypočtena konkrétní výše pokuty (viz body 118. až 124. napadeného rozhodnutí); hodnota prodejů (výše tržního podílu účastníků) tak přímo determinuje konečnou výši uložené pokuty.

Zákonná výše pokuty

281. Ve shodě se závěrem prvostupňového orgánu (bod 116. napadeného rozhodnutí) jsem z Výkazů zisků a ztrát účastníků řízení za rok 2006 (správní spis č.l. 250, 404, 474, 879, 881b, 918b, 929b) ověřil, že uložená pokuta byla uložena v zákonném rozmezí a že pro ně nebyla likvidační, neboť až na KARLOV dosáhli v roce 2006 všichni účastníci řízení zisku (např. AGRO JEVIŠOVICE 31.838.000,- Kč, ZD Roštýn 8.633.000,- Kč, SUŠÁRNA POHOŘELICE [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...]).

282. V případě tří účastníků řízení ZD PETŘÍN, KARLOV a AGROPRODUCT přesáhla výše jim uložené pokuty jejich hospodářské výsledky za rok 2006. ZD PETŘÍN však v roce 2004 dosáhl zisku ve výši 688.000,- Kč po zdanění (č.l. 157 správního spisu). AGROPRODUCT pak v roce 2005 ukončil své hospodaření se ziskem ve výši 1.487.000 Kč, stejně jako KARLOV, jenž v roce 2005 dosáhl zisku v částce 925.000 Kč po zdanění. Uzavírám tak, že vzhledem k výsledkům hospodaření účastníků řízení nebyla pro ně výše uložených pokut likvidační a byla uložena v zákonné výši.

Výsledná výše pokut

283. Výše uvedeným přezkumem jsem dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně uložil účastníkům řízení (mimo ZD PETŘÍN) pokuty ve správné výši. Co se týče účastníka řízení ZD PETŘÍN, bylo nutno zvýšit základní částku pokuty (737.000,- Kč) za úmyslné porušení zákona o 20 % (147.400,- Kč), přihlédl jsem ovšem i k polehčujícím okolnostem spočívajícím v neprokázání realizace zakázané dohody u tohoto soutěžitele, jakož i k jeho pasivní a následovnické roli, což odůvodňuje snížení upravené základní částky pokuty o 30 % (265.320,- Kč). Celkově jsem tedy, vycházející ze základní částky vypočtené správní orgánem prvního stupně, pokutu provedením popsanych úprav zvýšil na výslednou částku 619.000,- Kč.

284. Pro úplnost dodávám, že při zohledňování polehčujících okolností jsem užil stejný postup, jaký užil v rámci své diskrece orgán první správní stolice. Tedy jsem nejprve upravoval základní částku pokuty vlivem přitěžujících okolností směrem nahoru, a poté takto upravenou částku pokuty snižoval o polehčující okolnosti. Uvedený postup, v současnosti již Úřadem dle Zásad neaplikovaný, je pro účastníky řízení příznivější.

285. V souvislosti s úpravou pokuty pro ZD Petřín připomínám § 25a zákona, jenž mimo jiné stanoví, že v řízení u Úřadu se postupuje podle správního řádu, ovšem ustanovení správního

řádu o zákazu změny napadeného rozhodnutí v neprospěch odvolatele se nepoužijí. Z ustálené judikatury správních soudů plyne (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2008 č. j. 1 As 26/2008-69, rozsudek ze dne 21. 11. 2007 č. j. 3 As 56/2006-101, ze dne 20. 12. 2007 č. j. 6 As 63/2006-101 a ze dne 6. 3. 2006 č. j. 6 As 18/2005-55), že ve správním trestání nelze platnost zákazu reformatio in peius bez výslovného ustanovení pozitivního práva dovodit. Tam, kde tento zákaz zákonodárce zavést chtěl, výslovně tak učinil (viz § 28 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů, nebo § 90 odst. 3 správního řádu). Dle Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 18. 6. 2008 č. j. 1 As 26/2008-69 str. 5) neplatí, že by „zákaz změny k horšímu byl v rozporu s principem právní jistoty a ve svém důsledku i v rozporu s principem spravedlivého procesu ve smyslu čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Z tohoto článku ani z jiného článku Evropské úmluvy nelze dovodit, že by členské státy úmluvy měly aplikovat zákaz změny k horšímu v řízení o správních deliktech. Ani dosavadní rozhodovací činnost Evropského soudu pro lidská práva nesvědčí takovému výkladu.“³⁰

Dodatečné zvážení přiměřenosti pokuty

286. Z důvodu časového odstupu mezi vydáním napadeného rozhodnutí a tímto rozhodnutím jsem ještě dodatečně zvážil a přezkoumal, zda ukládané pokuty nemohou být nyní považovány za nepřiměřené či likvidační. Při ukládání pokut jsem proto reflektoval i pozdější hospodářskou situaci dotčených soutěžitelů. Zdůrazňuji ovšem, že sama případná pozdější změna hospodářské situace nemůže vést k popření uložení sankce odrazující povahy pro narušitele zákona. I Komise v Pokynech³¹ Komise pro ukládání pokut věnuje zvláštní pozornost potřebě zajistit, aby pokuty měly dostatečně odrazující účinek. Smyslem mého dodatečného přezkumu výše pokut bylo uložení pokut odpovídajících jak výši zákonem předvídaných i judikaturou dovozených kritérií, tak uložení pokut reflektujících i pozdější hospodářskou situaci dotčených soutěžitelů, aby tyto nemohly být považovány za likvidační.
287. V této souvislosti dále poukazuji na bod 35 Pokynů Komise, kde se výslovně podává, že „Ke snížení pokuty (...) nebude Komisi stačit pouhé zjištění, že se daný podnik nachází v nepříznivé nebo ztrátové finanční situaci. Snížení bude povoleno pouze na základě objektivních důkazů prokazujících, že uložení pokuty podle podmínek stanovených v těchto pokynech by nezvratně ohrozilo ekonomickou životaschopnost dotčeného podniku a vedlo by ke ztrátě veškeré hodnoty jeho majetku.“ Soudní dvůr Evropské unie v této situaci judikoval, že Komise by neměla při udělování sankce přihlížet k nepříznivé finanční situaci porušitele už jen s ohledem na to, že by tak získal neoprávněnou soutěžní výhodu subjekt nejhůře přizpůsobený situaci na trhu.³² Docházím tak k závěru, že Komise rovněž zkoumá výši pokuty s ohledem na možnou likvidačnost pro podnik, nikoliv zda je podnik momentálně schopen platit.

³⁰ Ústavní soud k této věci ve svém usnesení ze dne 28. 1. 2009 sp. zn. III. ÚS 880/08, na něž se dále odvolává v usnesení ze dne 23. 2. 2011 sp. zn. I. ÚS 2252/10, poznamenal, že „pro oblast správního trestání nelze ústavněprávních předpisů dovodit všeobecný zákaz změny rozhodnutí v neprospěch odvolatele (zákaz reformatio in peius). Takový zákaz nelze dovodit ani z práva na spravedlivý proces, zakotveného v článku 6 odst. Úmluvy, ani z článku 36 odst. 1 Listiny, ani z článku 2 odst. 1 Dodatkového protokolu č. 7 k Úmluvě.“

³¹ Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (2006/C 210/02).

³² C 96/82 IAZ V Commission (1983), T 175/95 BASF Coatings v Commission (1999).

288. Z nově vyžádaných výkazů zisků a ztrát účastníků řízení za rok 2009 a 2010 jsem ověřil, že účastník řízení ZD PETŘÍN dosáhl v roce 2010 hospodářského výsledku před zdaněním ve výši 8.655.000,- Kč, respektive 19.771.000,- Kč v roce 2009. Tento hospodářský výsledek je výrazně lepší než ten z roku 2006, a tudíž ve shodě s prvostupňovým orgánem konstatuji, že uložená pokuta není pro ZD PETŘÍN likvidační, resp. ani po mírném zvýšení pokuty provedené tímto rozhodnutím nelze vzhledem k uvedenému pokutu považovat za likvidační. Ke stejnému závěru jsem dospěl i co se týče účastníků řízení ZD Roštýn a AGROPRODUCT, jenž dosáhli v roce 2010 hospodářského výsledku před zdaněním ve výši 16.031.000,- Kč, respektive 4.317.000,- Kč.
289. Co se týče společností [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] a ZEVA CHLÍSTOVICE, přesáhla výše jim uložené pokuty jejich hospodářské výsledky za rok 2010. [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] však v roce 2009 dosáhla hospodářského výsledku před zdaněním ve výši [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] a ZEVA CHLÍSTOVICE 571.000,- Kč, respektive 2.878.000,- Kč v roce 2008. Uzavírám tak, že vzhledem k výsledkům hospodaření těchto účastníků řízení v posledních letech je možno tvrdit, že pro ně výše uložených pokut rovněž nebude likvidační.
290. Z výkazů zisku a ztrát za roky 2009 a 2010 zaslaných spol. KARLOV plyne, že společnost dosáhla v roce 2008 hospodářského výsledku před zdaněním ve výši -4.584.000,- Kč, v roce 2009 -4.335.000,- Kč, a konečně v roce 2010 -3.291.000,- Kč. V této souvislosti ve svém vyjádření ze dne 21. 3. 2011 účastník řízení uvádí, že již od roku 2006 společnost dosahuje nepříznivého výsledku hospodaření a své závazky byla schopna plnit jen díky odprodeji části majetku. Vzhledem k výše popsané hospodářské situaci tudíž společnost, dle svého vyjádření, nebyla schopna vytvořit si rezervy a v případě, že by jí bylo uloženo zaplatit pokutu ve výši stanovené napadeným rozhodnutím, tato by mohla být pro účastníka řízení likvidační.
291. Co se této námitky účastníka řízení KARLOV týče, uvádím, že z účetní rozvahy za rok 2010 poskytnuté účastníkem řízení plyne, že společnost měla v krátkodobém finančním majetku, tedy na bankovních účtech a v pokladní hotovosti částku 427.000,- Kč, oproti 71. 000,- Kč v roce předcházejícím. V krátkodobých pohledávkách za svými dlužníky v roce 2010 potom částku 8.963.000,- Kč. Ve světle těchto skutečností a judikatury, na niž jsem poukázal výše, konstatuji, že pokutu uloženou společnosti KARLOV napadeným rozhodnutím, neshledávám likvidační.
292. Z výkazů zisku a ztrát za roky 2009 a 2010 zaslaných spol. AGRO JEVIŠOVICE se podává, že společnost dosáhla v roce 2008 hospodářského výsledku před zdaněním ve výši - 51.452.000,- Kč, v roce 2009 -263.629.000,- Kč, a konečně v roce 2010 [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Ve svém vyjádření 18. 3. 2011 účastník řízení rovněž poukazuje na skutečnost, že v důsledku nepříznivé finanční situace bylo na spol. AGRO JEVIŠOVICE v roce 2010 prohlášeno insolvenční řízení. V této souvislosti poukazují na dokumenty, jež Úřad získal z veřejně přístupného insolvenčního rejstříku, a to zejména na Stanovisko spol. AGRO JEVIŠOVICE k insolvenčnímu návrhu ze dne 9. 2. 2011 (viz str. spisu 1192). Ve své replice na insolvenční návrh, který podala spol. STROM Praha a.s., AGRO JEVIŠOVICE výslovně uvádí, že „insolvenční návrh považuje za neopodstatněný. Společnost není v úpadku, nezastavila

platby věřitelům. Vedení společnosti s připravovaným vstupem strategického vlastníka, provádí ve spolupráci s věřiteli restrukturalizaci závazků. Zároveň se připravuje ve spolupráci s bankami přeřinancování společnosti.“ Jak plyne z další listin získaných z insolvenčního rejstříku (viz str. spisu 1193-1195), insolvenční řízení bylo následně z důvodu zpětvzetí insolvenčního návrhu zastaveno.

293. Z účetní rozvahy za rok 2009 poskytnuté účastníkem řízení (viz str. 1107 – 1110) dále plyne, že společnost měla v krátkodobém finančním majetku, tedy na bankovních účtech a v pokladní hotovosti částku 2.162.000,- Kč, v krátkodobých pohledávkách za svými dlužníky potom 312.075.000,- Kč. Nadto, působí-li společnost dále na trhu, ačkoliv dlouhodobě dosahuje účetně tak výrazných záporných hospodářských výsledků, jak vyplývá z výkazů zisků a ztrát, nelze souhlasit s tvrzením účastníka řízení, že povinnost uhradit pokutu ve výši 8.248.000,-, jenž je jen zlomkem vykazovaných záporných hospodářských výsledků, by měla zásadní negativní dopady do hospodaření společnosti, v jejichž důsledku by byla tato společnost nucena odejít z trhu. S ohledem na výše uvedené a poukazem na relevantní judikaturu konstatuji, že jsem neshledal, že by uložená pokuta byla pro účastníka řízení AGRO JEVIŠOVICE likvidační.
294. Závěrem shrnuji, že ani při dodatečném zvážení výše uložených pokut jsem neshledal, že by správním orgánem prvního stupně (při spodní hranici zákonného rozpětí) uložené pokuty byly nezákonné, nepřiměřené, likvidační, nebo nepředvídané. Naopak mám důvodně za to, že adekvátním způsobem reflektují, jak charakter protiprávního jednání, tak i hospodářskou situaci účastníků řízení z hlediska likvidačních účinků, za situace, kdy uložení pokut a jejich výši bylo možné rozumně předvídat. Uložené pokuty proto nelze pro jejich výši považovat za nezákonné či excesivní.

Úhrada pokut

295. Uložené pokuty jsou účastníci řízení, kterým je ve výrokové části III.1 až III. 7 tohoto rozhodnutí uložena pokuta, povinni uhradit ve lhůtě uvedené ve výrokové části III.8 tohoto rozhodnutí, tj. ve lhůtě 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada se provede na účet Celního úřadu Brno, číslo účtu 3754-17721621/0710, jako variabilní symbol se uvede identifikační číslo účastníka řízení.

6.7 Shrnutí k pokutám

296. Konstatuji, že správní orgán prvního stupně správně zhodnotil zjištěné skutečnosti při určování výše pokut, když zvážil explicitně v zákoně zmíněná kritéria (délka a opakování porušení zákona, závažnost jednání, subjektivní stránka deliktu), přihlédl i k relevantním polehčujícím a přitěžujícím okolnostem a pokutu uložil v rámci zákonného rozpětí. Při určování výše pokut nepřekročil meze svého správního uvážení a toto ani nezneužil. Výši uložených pokut pak považuji za věcně správnou, kromě výše provedené korekce kalkulace pokuty pro účastníka řízení ZD PETŘÍN. V podrobnostech odkazuji na napadené rozhodnutí (body 97. až 125.).

VII. **Použité znění zákona, příznivost pozdější úpravy**

297. Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže) nabyt účinnosti dne 1. 7. 2001 a od počátku své účinnosti až do současnosti prošel několika novelizacemi. Podle čl. II zákona č. 155/2009 Sb. (dále též „**novela**“ či „**novela zákona**“), kterým se s účinností od 1. 9. 2009 mění zákon, se řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti novely dokončí podle zákona ve znění účinném do dne nabytí účinnosti novely zákona. Správní řízení sp. zn. S14/07 bylo zahájeno dne 11. 1. 2007, to znamená, že se ve smyslu citovaného ustanovení novely dokončí podle procesních ustanovení zákona.³³ Zdůrazňuji, že přechodné ustanovení obsažené v novele řeší toliko proces, tedy postup v řízení již zahájeném. Na úpravu podmínek odpovědnosti za správní delikty, která je otázkou hmotněprávní, je vztahovat nelze.³⁴
298. Protiprávnost určitého jednání se posuzuje dle právní normy platné v době spáchání deliktu, není-li pozdější právní úprava pro účastníka řízení příznivější. Za dobu spáchání deliktu se pak považuje okamžik dokonání deliktu. Znění § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. jaké platilo v době dokonání posuzovaného deliktu,³⁵ zůstalo v nezměněné podobě až do 31. 8. 2009. Poslední novela, sice formálně změnila dikci § 3 odst. 1 zákona, nicméně materiálně je zákaz stanovený v § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže i po této novele totožný. Šlo toliko o změnu formulační, bez vlivu na materiální obsah tohoto ustanovení a jeho výklad, nejedná se tedy o věcnou změnu, což potvrdil i Krajský soud v Brně v rozsudku sp. zn. 62 Ca 47/2009 ze dne 28. 4. 2011 ve věci *Dellux*.
299. Vzhledem k výše uvedenému jsem rovněž zvažoval, zda znění zákona po některé jeho novele není pro účastníky řízení příznivější. K tomu uvádím, že jednání, jež je předmětem tohoto řízení, bylo zakázáno po celou dobu účinnosti zákona o ochraně hospodářské soutěže, jde o hard-core porušení bez možnosti aplikace výjimky *de minimis*,³⁶ když žádná změna daného zákona provedená po datu dokonání posuzovaného deliktu na této skutečnosti nic nezměnila.
300. Smyslem změny zákona provedené poslední novelou, pokud jde o zrušení ustanovení § 6 zákona (výjimka *de minimis*) a úpravu § 3 odst. 1 zákona, bylo uvést české právo do formálního souladu s komunitární úpravou. Dohody, které mají zanedbatelný dopad na hospodářskou soutěž, jsou stále tzv. dohodami *de minimis*, dle zákona po novele však již nejsou zakázanými dohodami ze zákazu následně vyňatými, ale absentuje u nich materiální podmínka zákazu dohod.³⁷ Pravidlo *de minimis* se však neaplikuje na cenovou dohodu,

³³ Tzn. zákona č. 143/2001 Sb., ve znění platném do 31. 8. 2009.

³⁴ Srov. nález Ústavního soudu č.j. II. ÚS 192/05 ze dne 11. 7. 2007 ve věci *Telefónica O2* nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 A 126/2002-27 ze dne 27. 10. 2004.

³⁵ 13., resp. 14. prosince 2006.

³⁶ Srov. též § 6 odst. 2 zákona před účinností novely.

³⁷ Úřad pro účely výkladu zanedbatelného dopadu vydal Oznámení Úřadu o ochraně hospodářské soutěže o dohodách (dále též „Oznámení“), jejichž dopad na hospodářskou soutěž je zanedbatelný, dle tohoto oznámení Úřad nepovažuje za zakázané takové dohody, které jsou vymezeny v bodě 10 (mají zanedbatelný dopad na hospodářskou soutěž, tj. dohody v případech, kdy společný podíl soutěžitelů, kteří jsou účastníky horizontální dohody, nepřesahuje 10 %

o kterou jde v právě posuzované věci, ani dle úpravy účinné před 1. 9. 2009, tak ani dle úpravy účinné od 1. 9. 2009.³⁸

301. Z výše uvedeného nelze dovodit, že by jakákoliv pozdější úprava mohla být pro účastníky řízení příznivější. Podotýkám, že nic nemůže změnit ani ustanovení § 22b odst. 1 zákona po novele provedené zákonem č. 155/2009 Sb. (liberační důvod), podle kterého právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení zákonné povinnosti zabránila.

302. Kritéria pro uložení sankce dle § 22b odst. 2 zákona po novele provedené zákonem č. 155/2009 Sb. jsou přes formulační odlišnost podobna těm zakotveným v § 22 odst. 2 zákona³⁹. Zánik odpovědnosti upravený v § 22b odst. 3 zákona po novele provedené zákonem č. 155/2009 Sb. představuje taktéž přísnější úpravu.

303. Otázku příznivosti pozdější právní úpravy jsem tedy posoudil tak, že pozdější právní úprava, která převzala původní pravidla (zákaz dohod dle § 3 odst. 1 zákona) a tato pravidla dopadající na pachatele správních deliktů přinejmenším ve stejném rozsahu jako zákon ve znění před novelou, neobsahuje ani příznivější úpravu, co se týká ukládání trestů, proto nebylo na místě konstatovat vinu a ukládat trest podle zákona ve znění účinném po uvedené novele. Na jednání účastníků řízení je tudíž na místě aplikovat úpravu zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), účinnou do 31. 8. 2009.

VIII. Závěr

304. Ze všech shora uvedených důvodů, na základě návrhu rozkladové komise dle § 152 odst. 3 správního řádu a po přezkoumání souladu jak napadeného rozhodnutí, tak správního řízení, které mu přecházelo, s právním předpisy, jakož i po přezkoumání věcné správnosti napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uplatněných v rozkladech jsem dospěl k závěru, že z důvodů popsaných výše je nutné napadené rozhodnutí z části změnit. Orgán první správní stolice podle mého přesvědčení, krom shora uvedených výhrad ve vztahu k účastníku řízení ZD PETŘÍN řádně zjistil skutkový stav věci, takto zjištěný skutkový stav subsumoval pod skutkovou podstatu právní normy, kterou správně zvolil, vyložil a aplikoval. Proto jsem napadené rozhodnutí změnil tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

na kterémkoli dohodou dotčeném relevantním trhu nebo podíl žádného ze soutěžitelů, kteří jsou účastníky vertikální dohody, nepřesahuje 15 % na kterémkoli dohodou dotčeném relevantním trhu), a nelze za ně dle bodu 13 považovat dohody obsahující tvrdé omezení (tzv. *hard-core* omezení); viz webové stránky Úřadu www.compet.cz.

³⁸ Viz. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 47/2009 ze dne 28. 4. 2011 ve věci *Dellux*.

³⁹ § 22 odst. 2 zákona uváděl kritéria demonstrativním způsobem, když výslovně byla zmíněna závažnost, délka trvání a opakování porušování. ust.Ust. § 22b odst. 2 zákona ve znění novely zmiňuje výslovně závažnost, když co lze rozumět závažností vypočítává již příkladmo; nepochybuji, že délka a opakování porušení mají vliv na závažnost. Proto mám za to, že kritéria jsou nastavena i po novele podobně.

POUČENÍ:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Zemědělské družstvo „Roštýn“
589 01 Hodice 211
2. ZEVA CHLÍSTOVICE, a.s.
284 01 Chlístovice 28
3. Zemědělské družstvo PETŘÍN
Starý Petřín
okres Znojmo, 671 06
4. právní zástupce společnosti SUŠÁRNA POHOŘELICE, s.r.o.
JUDr. Miloslav Vlček, advokát
Boženy Antonínové 9
621 00 Brno
5. právní zástupce společnosti AGROPRODUCT, spol. s.r.o.
JUDr. Milan Kružík, CSc., advokát
Příkop 2a
604 27 Brno
6. právní zástupce společnosti AGRO Jevišovice, a.s.
Mgr. Radek Pokorný, advokát
Karolíny Světlé 301/8
110 00 Praha 1
7. právní zástupce společnosti KARLOV, a.s.
Mgr. Radek Pokorný, advokát
Karolíny Světlé 301/8
110 00 Praha 1